

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

កម្រងរបាយការណ៍

នៃសិក្ខាសាលាភិប្បតិក្រោះយោបល់សាធារណៈស្តីពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ខេត្តក្រចេះ ថ្ងៃទី ២៥-២៦ មីនា ឆ្នាំ២០០៩

មាតិកាទី១

- របាយការណ៍សង្ខេប
- របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នៅអធិការដ្ឋាន
រដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ១: របៀបវារៈកម្មវិធីសិក្ខាសាលាកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈនៅខេត្តក្រចេះ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ២: សុន្ទរកថាស្វាគមន៍របស់ឯកឧត្តម **ចុន ត្រី** អភិបាលរងខេត្តក្រចេះ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៣: បទបង្ហាញពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៤: សំណួរ ចម្លើយ បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៥: បញ្ជីឈ្មោះសិក្ខាកាមពិភាក្សាតាមក្រុម
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៦: បទបង្ហាញពីលទ្ធផលរបស់ក្រុមពិភាក្សា
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៧: សំណួរ ចម្លើយ ពីលទ្ធផលពិភាក្សាតាមក្រុម
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៨: របាយការណ៍បូកសរុបលទ្ធផលសិក្ខាសាលា របស់លោក**អៀង សារ៉េត** នាយអធិការដ្ឋាន
រដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ
- អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៩ លក្ខណៈពិភាក្សាតាមក្រុម និងមតិដែលបានដកស្រង់ដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធី

របាយការណ៍សង្ខេប

ក្នុងគោលបំណងគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឱ្យមាននិរន្តរភាព កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមួយត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយ ឱ្យក្រុមការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីនេះធានាបាននិរន្តរភាពព្រៃឈើផង និងផលប្រយោជន៍ របស់បណ្តាភាគីដែលពាក់ព័ន្ធផង កិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈស្តីពីកម្មវិធីនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅគ្រប់ អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើទាំងបួននៅទូទាំងប្រទេស ។

ដោយឡែកនៅអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ សិក្ខាសាលាកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈស្តីពី កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅសាលមហោស្របខេត្តក្រចេះ ដែលមានរយៈពេល២ថ្ងៃ ២៥-២៦ មិនា ឆ្នាំ២០០៩ ដើម្បីប្រមូលយកមតិយោបល់ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធពីខេត្តចំនួន៧៖ កំពង់ចាម ក្រចេះ ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី មណ្ឌលគិរី ព្រៃវែង និងស្វាយរៀង ។ សមាជិកចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលានេះ មានចំនួន ១៨១នាក់ ។

នៅថ្ងៃទីមួយក្រុមការងាររៀបចំកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ បានធ្វើបទបង្ហាញពីពង្រាងឯកសារគោលនិង កម្មវិធី ទាំង៦របស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។ ពេលបញ្ចប់បទបង្ហាញនិមួយៗ សិក្ខាកាមបានអនុញ្ញាតឱ្យសួរសំណួរដែលទាក់ទង នឹងកម្មវិធីហើយនៅចុងកម្មវិធីនៅថ្ងៃទីមួយនេះ សិក្ខាកាមបានជ្រើសរើសក្រុមរបស់ខ្លួន សម្រាប់ធ្វើការពិភាក្សា ។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ សមាជិក សិក្ខាសាលាបានពិភាក្សា និងដាក់បញ្ចូលគំនិតយោបល់របស់ខ្លួនទៅក្នុងកម្មវិធី ព្រៃឈើជាតិ ។ ពេលបញ្ចប់ការពិភាក្សា ក្រុមបានជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផល ពិភាក្សាជូនអង្គសិក្ខាសាលា ។ ជារួម ចំពោះកម្មវិធីទី១ សិក្ខាកាមកំណត់បានបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងការកំណត់ព្រំ ប្រទល់ និងការចាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយបានផ្តល់ជូននូវដំណោះស្រាយមួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធ សំខាន់ទៅលើការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ការផ្សព្វផ្សាយ និងកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័ន ។ ចំពោះកម្មវិធីទី ២ ក្រុមបានដាក់ បញ្ចូលសកម្មភាពជាច្រើន ទាក់ទងសំខាន់ទៅនឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្ស ទៅក្នុងអនុកម្មវិធីទាំង ៨ សំដៅ ធ្វើឱ្យកម្មវិធីនេះមានដំណើរការល្អ ។ ដោយឡែក កម្មវិធីទី ៣ ក្រុមបានដាក់បញ្ចូលគំនិតយោបល់របស់ខ្លួន ដែល ផ្តោតសំខាន់ទៅលើការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយ និងកសាងបណ្តាញផ្តល់ ព័ត៌មានពីបទល្មើស ព្រៃឈើនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ចំពោះកម្មវិធីទី ៤ ក្រុមបានស្នើដាក់បញ្ចូលបន្ថែមនូវសកម្មភាពខ្លះ ទៀត ទៅក្នុង អនុកម្មវិធីទាំង ៣ របស់កម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ ដែលសកម្មភាពតាំងនោះមានគោលបំណង សំខាន់សម្រាប់ ការងាយស្រួលក្នុងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ និងបង្កើនជីវភាពសហគមន៍ ។ នៅក្នុងកម្មវិធីទី៥ ក្រុមបានដាក់ បញ្ចូលនូវយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ ២ គឺ៖ យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការ ស្រាវជ្រាវ ។ ដោយឡែក ចំពោះឯកសារគោលរបស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ក្រុមបានស្នើឱ្យមានការកែ លំអគោល បំណង និងទិសដៅរបស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ និងស្នើដាក់បញ្ចូលការបញ្ជាបយេនឌ័រទៅក្នុងកម្មវិធីផង ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍

**ស្តីពីលទ្ធផលកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ
លើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នៅអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ**

ក្នុងគោលបំណងគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឱ្យមាននិរន្តរភាព កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមួយត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីនេះធានាបាននិរន្តរភាពព្រៃឈើផង និងផលប្រយោជន៍របស់បណ្តាភាគីដែលពាក់ព័ន្ធផង កិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈស្តីពីកម្មវិធីនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅគ្រប់អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើទាំងបួននៅទូទាំងប្រទេស ។

ដោយឡែកនៅអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ សិក្ខាសាលាកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈស្តីពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីប្រមូលយកមតិយោបល់ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ មកពីខេត្តចំនួន៧៖ កំពង់ចាម ក្រចេះ ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី មណ្ឌលគិរី ព្រៃវែង និងស្វាយរៀង ។ ចំពោះលទ្ធផលដែលទទួលបាន មាន៖

១៖ ទីត្រែង ពេលវេលា និងអ្នកចូលរួម

កិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈស្តីពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនៅអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅសាលាមហោស្រពខេត្តក្រចេះ ក្រោមអធិបតីភាពឯកឧត្តម **ធុន ត្រី** អភិបាលរងខេត្តក្រចេះ ឯកឧត្តម **ជា សំអាង** អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងលោក **អៀង សារ៉េត** នាយអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ ។ កិច្ចពិគ្រោះយោបល់នេះបានប្រព្រឹត្តទៅរយៈពេល២ថ្ងៃ ២៥-២៦ មិនា ឆ្នាំ២០០៩ (ចំពោះរបៀបវារៈរបស់សិក្ខាសាលា មានជូនភ្ជាប់ក្នុងអត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ១) ។ សិក្ខាកាម ចូលរួមក្នុងកិច្ចពិគ្រោះយោបល់នេះ មានចំនួនសរុប១៨១នាក់ មកពីអង្គភាព៖ សហគមន៍ ព្រៃឈើ អជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ព្រះសង្ឃ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ អ្នកយកព័ត៌មាន... ។

រូបភាពទី១: គណៈអធិបតីរបស់អង្គសិក្ខាសាលា

រូបភាពទី២: សមាជិកអង្គសិក្ខាសាលា

២: បទបង្ហាញពីពង្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

បន្ទាប់ពីការថ្លែងសុន្ទរកថាស្នាដៃរបស់ឯកឧត្តមអភិបាលរងខេត្តក្រចេះ (អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ២) រួចមក ឯកឧត្តម **ជា សំអាង** អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ បានឡើងថ្លែងសុន្ទរកថាបើកកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ ដោយបានគូសបញ្ជាក់ជូនអង្គ សិក្ខាសាលាពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពដើម្បីកិច្ចការពារបរិស្ថាន ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ជាតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅទូទាំងប្រទេស ។

បន្ទាប់មក ការធ្វើបទបង្ហាញពីពង្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិបានចាប់ផ្តើម (ចំពោះបទបង្ហាញលំអិតអំពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមានជូនភ្ជាប់ក្នុងអត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៣) ។ បទបង្ហាញដែលបានធ្វើនៅពេលនោះមាន:

- គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុករបស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ (ដោយបណ្ឌិត **សុខ ហេង**)
- ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ (ដោយបណ្ឌិត **សុខ ហេង**)
- ឯកសារគោលនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ (ដោយបណ្ឌិត **សុខ ហេង**) ។
- កម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ក្នុងកម្មវិធីនេះមានអនុកម្មវិធីចំនួនពីរ: (១) អនុកម្មវិធីកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ និង (២) អនុកម្មវិធីការចាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ (ដោយលោក **ប៉ក់ ជាលី** និងលោក **លាង ហ៊ាន**) ។
- កម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងការអភិរក្ស ។ ក្នុងនោះមានអនុកម្មវិធីចំនួន៨: (១) អនុកម្មវិធី ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ (២) អនុកម្មវិធី សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ (៣) អនុកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើផ្តល់ផលក្រៅព្រៃសហគមន៍ (៤) អនុកម្មវិធី ការអភិរក្សធនធាន សេនេទិច

និងការបង្កើតប្រភពគ្រាប់ពូជ (៥) អនុកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍន៍ចំការដាំឈើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង (៦) អនុកម្មវិធី ការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃការពារដែលរួមមានការអភិរក្សធនធានជីវចម្រុះ និងការ អភិវឌ្ឍន៍ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ (៧) អនុកម្មវិធី ការកែច្នៃផលិតផលឈើ និងទីផ្សារ និង (៨) អនុកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេក វិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃ (ដោយលោក **យន សារ៉េត** លោក **អូន សំអុល** លោក **ឈុំ សំណាង** លោក **សូ លន** និង លោក **សារ មករា**) ។

- កម្មវិធីទី៣: ពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច ។ មានបីអនុកម្មវិធី: (១) អនុកម្មវិធី កំណែ ទម្រង់ច្បាប់ និងរដ្ឋបាល (២) អនុកម្មវិធី ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការតាមដាន និងរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រៃឈើ (៣) អនុកម្មវិធី ការឆ្លើយតបរបស់សម្តេចព្រះព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ (ដោយលោក **សួន សុវណ្ណ**) ។

- កម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ មានអនុកម្មវិធី៣: (១) អនុកម្មវិធី ការកំណត់តំបន់ និងការបង្កើត សហគមន៍ព្រៃឈើ (២) អនុកម្មវិធី ការពង្រឹងសហគមន៍ និងការបង្កើនជីវភាព និង (៣) អនុកម្មវិធីការគាំទ្រ ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ (ដោយ លោក **ឡាវ សេដ្ឋាផល**) ។

- កម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។ មាន៤អនុកម្មវិធី: (១) អនុកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស (២) អនុកម្មវិធី ការផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ (៣) អនុកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍន៍ សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ និងបង្កើនការយល់ដឹងសាធារណៈ និង(៤) អនុកម្មវិធីវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ (ដោយលោក **ចាន់ សុផល** លោក **ប៊ុន រ៉ាដា** លោក **នុត សុផា** និង លោក **សិរិទ្ធ វណ្ណា**) ។

- កម្មវិធីទី៦: ហិរញ្ញវត្ថុព្រៃឈើមាន ៤អនុកម្មវិធី: (១) អនុកម្មវិធីហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយរាជ រដ្ឋាភិបាល (២) អនុកម្មវិធីហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងប្រទេសផ្តល់ជំនួយ (៣) អនុកម្មវិធីហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយប្រភពធនធានព្រៃឈើ (៤) អនុកម្មវិធី ហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយក្រុមហ៊ុន ឯកជន (ដោយលោក **អូន សំអុល**) ។

នៅចុងបញ្ចប់បទបង្ហាញនីមួយៗ សំនួរចំនួន៣ ឬ៤ ត្រូវបានអនុញ្ញាតជូនសិក្ខាកាម ដើម្បីធ្វើការសាកសួរ ពីបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធី (អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៤) ។

រូបភាពទី៣: ការធ្វើបទបង្ហាញពិកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

រូបភាពទី៤: សំនួរពីសមាជិកសិក្ខាសាលា

៣: ការពិភាក្សាតាមក្រុម

ក) **ការបែងចែកក្រុម:** សមាជិកសិក្ខាសាលាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យជ្រើសរើសក្រុម សម្រាប់ធ្វើការពិភាក្សាលើកម្មវិធីទាំង៦ របស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។ ដោយឡែកកម្មវិធីហិរញ្ញវត្ថុព្រៃឈើ ត្រូវបានពិភាក្សាលើឯកសារគោលរបស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិជំនួសវិញ ។ ចំពោះសមាជិកក្រុមពិភាក្សាមាន:

- ក្រុម១ ពិភាក្សាលើកម្មវិធីការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ មានសមាជិក ៣២នាក់ (សម្របសម្រួលដោយលោក **ហុង គឹមហ៊ាន**) ។
 - ក្រុម២ ពិភាក្សាលើកម្មវិធីការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងអភិរក្ស មានសមាជិក១៨នាក់ (សម្របសម្រួលដោយ**ក្រុមការងាររៀបចំកម្មវិធី**) ។
 - ក្រុម៣ ពិភាក្សាលើកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច មានសមាជិក២៩នាក់ (សម្របសម្រួលដោយលោក **ឡុង ប៊ុន**) ។
 - ក្រុម៤ ពិភាក្សាលើកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ មានសមាជិក៣០នាក់ (សម្របសម្រួលដោយលោក **ហាក់ សារ៉ូ**) ។
 - ក្រុម៥ ពិភាក្សាលើកម្មវិធីការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ការស្រាវជ្រាវ មានសមាជិក១៨នាក់ (សម្របសម្រួលដោយលោក **ហែម ចន្ទវិទ្ធី**) ។
 - ក្រុម៦ ពិភាក្សាលើឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ មានសមាជិក១០នាក់ (សម្របសម្រួលដោយលោកបណ្ឌិត **សុខ ហេង**) ។
- (បញ្ជីឈ្មោះសមាជិកពិភាក្សាតាមក្រុម មានជូនភ្ជាប់ក្នុងអត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៥) ។

ខ) វិធីសាស្ត្រសម្រាប់ការប្រមូលមតិយោបល់: នៅក្នុងការពិភាក្សា បញ្ហា ផ្សេងៗទាក់ទងនឹងកម្មវិធី ត្រូវបានបំផុសឡើងដោយអ្នកសម្របសម្រួល សម្រាប់ឱ្យក្រុមមានមូលដ្ឋានធ្វើការពិភាក្សា ។ ដើម្បីប្រមូលយក មតិយោបល់ពីគ្រប់សមាជិកទាំងអស់ អ្នកសម្របសម្រួលបានចែកក្រដាស និងប៊ិចជូនគ្រប់សមាជិកទាំងអស់ ក្នុងក្រុម ដើម្បីសរសេររបបញ្ចូលមតិ យោបល់របស់ខ្លួន ។ នៅរយៈពេល១០-១៥នាទី ក្រោយមក ចម្លើយទាំងនេះ ក៏ត្រូវបានប្រមូលយកមកវិញ ហើយសរសេររបបញ្ចូលទៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ ដើម្បីបង្ហាញជូនក្រុមសម្រាប់ជា យោបល់សម្រេចចុងក្រោយ ។ នៅក្នុងការសរសេររបបញ្ចូលនេះ រាល់គំនិត និងយោបល់ដែលដូចគ្នា ត្រូវបានចម្លងចូល តែមួយដងប៉ុណ្ណោះ ។

គ) លទ្ធផល: បន្ទាប់ពីការពិភាក្សា គ្រប់ក្រុមបានជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញពី លទ្ធផល ដែលទទួលបាន (បទបង្ហាញលំអិតរបស់ក្រុមពិភាក្សានីមួយៗ មានជូនភ្ជាប់ក្នុងអត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៦) :

- **ក្រុម១** ធ្វើបទបង្ហាញដោយលោកស្រី **កែវ ស៊ីយ៉ា** តំណាងសហគមន៍មកពីស្រុកស្នួល ខេត្តក្រចេះ: កម្មវិធីនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី ទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ និងការ កាប់ទន្ទ្រានដីព្រៃឈើធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ផ្តល់នូវការធានាកម្មសិទ្ធិដីធ្លីស្របច្បាប់ដល់ដីរបស់រដ្ឋ និងដីសហគមន៍ដែលរស់ នៅក្បែរតំបន់ព្រៃ ។ ផ្ដើមចេញពីកម្មវិធីនេះ សហគមន៍នឹងមានព្រំប្រទល់ច្បាស់លាស់រវាងដីព្រៃឈើ និងដី សហគមន៍ ដែលនាំឱ្យមានការងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ព្រៃឈើស្របទៅតាមមុខងាររបស់វា និងដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ ។

សម្រាប់កម្មវិធីនេះ គួរជម្រុញឱ្យមានសកម្មភាពមួយចំនួនថែមទៀតដូចជា ជំរុញឱ្យមានការផ្សព្វផ្សាយឱ្យ បានទូលំទូលាយឡើងថែមទៀតពីច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងលិខិតបទដ្ឋាននានាដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីផ្តល់ចំណេះដឹង ជាសាធារណៈពីវិស័យព្រៃឈើ ។ ត្រូវមានការព្រមព្រៀងពីប្រជាជនសហគមន៍ជាមុន មុននឹងបោះបង្គោលព្រំ ។ ត្រូវធ្វើការបែងចែកឱ្យបានច្បាស់លាស់រវាងដីព្រៃសម្រាប់ធ្វើសម្បទានសង្គមកិច្ច និងសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច និងត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ចំពោះជនល្មើសដែលទន្ទ្រានយកដីព្រៃដោយខុសច្បាប់ ។

នៅក្នុងអនុកម្មវិធីកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើឯចិន្ត្រៃយ៍ មានបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន: ដោយការយល់ ដឹងពីសារៈសំខាន់របស់ការបោះបង្គោលព្រំ របស់ប្រជាជននៅមានកំរិត នាំឱ្យការចូលរួមរបស់ពួកគាត់មិនបានល្អ និងនាំឱ្យមានការលូតវាយបំផ្លាញបង្គោលព្រំទៀតផង ។ ដោយសារចលនានៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មដីធ្លី និងការគ្រប់ គ្រងចំណែក ចំណូលស្រុកមិនបានច្បាស់លាស់ នាំឱ្យមានការកាប់រានដីព្រៃឆ្នើមថែមទៀត ចូលទៅក្នុងដែនព្រៃឈើ និងជាហេតុនាំឱ្យព្រំប្រទល់ដីព្រៃឈើនៅទិវាលជាក់ស្ដែង ខុសនឹងដីព្រៃឈើ ដែលនៅក្នុងផែនទីតម្របព្រៃ ឆ្នាំ២០០២ និងនាំឱ្យមានការតវ៉ាពីប្រជាជនដែលរស់នៅក្បែរតំបន់ព្រៃទៀតផង ។ ប្រជាជននៅមានអារម្មណ៍

ខ្លាចមានការប៉ះពាល់ដល់ការប្រើប្រាស់ផល អនុផលព្រៃឈើ ជាប្រពៃណី និងដីបង្កបង្កើនផលរបស់ពួកគាត់ នៅពេលបោះបង្គោលព្រំ នាំឱ្យការចូលរួមរបស់ពួកគាត់មិនបានល្អ និងនាំឱ្យមានការលួច វាយបំផ្លាញបង្គោល ព្រំទៀតផង ។ ម៉្យាងទៀត ការចូលរួមរបស់អង្គការមូលដ្ឋានក៏នៅមានកំរិត នៅក្នុងការ បោះបង្គោលព្រំ និងមាន អ្នកមានអំណាចមានដីក្នុងដែនព្រៃឈើ ជាហេតុនាំឱ្យដំណើរការបោះបង្គោលព្រំ ប្រព្រឹត្តទៅពុំបានល្អ និងប្រកប ដោយទំនាស់ ។ ក្រៅពីនេះ ការបោះបង្គោលព្រំ នៅមានការខ្វះខាតការផ្សព្វផ្សាយ ជាសាធារណៈពីការកំណត់ ព្រំប្រទល់ និងខ្វះខាតមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន នៅពេលដែលការបោះបង្គោលព្រំត្រូវធ្វើ ឡើងនៅតំបន់ដែលមាន ភូមិសាស្ត្រស្មុគស្មាញ ដូចជា តំបន់ភ្នំ ជ្រោះ ជាដើម ។

ដើម្បីជំរុញឱ្យអនុកម្មវិធីកំណត់ព្រំប្រទល់ប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ ត្រូវមានដំណោះស្រាយមួយចំនួន៖ ជំរុញការអនុវត្តន៍ច្បាប់ក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ និងជំរុញការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងលិខិតបទដ្ឋាន ផ្សេងៗឱ្យបានទូលំទូលាយជាសាធារណៈ ដើម្បីទាក់ទាញការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។ ត្រូវមានការចូលរួម ប្រកបដោយឆន្ទៈខ្ពស់ ពីអង្គការមូលដ្ឋាន ប្រជាពលរដ្ឋ និងគ្រប់អង្គការពាក់ព័ន្ធ ។ គួរដោះស្រាយដី ឬគោល នយោបាយជូនប្រគល់ស្រែក្រែងដែលគ្មានដីធ្វើស្រែចំការ ។ ត្រូវទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានការកាប់រាន ដីព្រៃធ្វើជាកម្មសិទ្ធ បន្តទៀត ដើម្បីឱ្យដីព្រៃឈើនៅទីវាលជាកំស្តែង និងនៅលើផែនទីកុំឱ្យខុសគ្នាច្រើនពេក ។

ដើម្បីបង្កើនការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ឱ្យសម្រេចបានឆាប់រហ័ស៖ ត្រូវមានការ ផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយពីសារៈសំខាន់នៃការបោះបង្គោលព្រំ និងត្រូវមានចីរភាព មធ្យោបាយ សម្ភារៈឱ្យបាន គ្រប់គ្រាន់ និងមានកិច្ចសហការឯកភាពគ្នាជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។ ត្រូវសិក្សាពីផលប៉ះពាល់ជាមុន មុននឹងបោះ បង្គោលព្រំ ហើយនៅពេលចូលរួម គ្រប់ភាគីទាំងអស់ត្រូវមានឆន្ទៈខ្ពស់ក្នុងការចូលរួម និងគួរមានវត្តមានរបស់ ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យក្នុងភូមិផងដែរ ។

ចំពោះការចូលរួមរបស់អង្គការដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ហើយភាគីទាំងនេះត្រូវ គោរពពេលវេលាឱ្យបានទៀងទាត់ក្នុងការបោះបង្គោលព្រំ ។ អាជ្ញាធរត្រូវបង្កលក្ខណៈ ងាយស្រួលដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការបោះបង្គោលព្រំ និងត្រូវទទួលស្គាល់ការផ្តល់យោបល់របស់ សហគមន៍ មូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ ។ អង្គការដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវចូលរួមចង្អុលបង្ហាញទីតាំង ទប់ស្កាត់ និងដោះស្រាយទំនាស់ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។ ត្រូវចូលរួមរក្សាចំណុច និងរៀបចំឯកសារក្នុងការកំណត់ ទីតាំងដែលត្រូវបោះបង្គោលព្រំ ។

នៅក្នុងការចាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវមានការពាក់ព័ន្ធនឹងភាគីជាច្រើន៖ អាជ្ញាធរដែនដី មូលដ្ឋាន មន្ទីរកសិកម្ម មន្ទីរសុរិយោដី កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ចាស់ទុំក្នុងភូមិ សហគមន៍ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ទីរ

បរិស្ថាន អង្គការ NGOs (ម្ចាស់ជំនួយ) មន្ទីរទេសចរណ៍(ស្រាវជ្រាវកន្លែងទេសចរណ៍) និងមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

បន្ទាប់ពីបោះបង្គោលព្រំរួច អាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ មូលដ្ឋាន ត្រូវចូលរួមថែរក្សា បង្គោលព្រំ ដោយ: ត្រូវធ្វើផែនការការពារបង្គោលព្រំ សហការគ្នាយាមល្អាតបង្គោលព្រំឱ្យបានជាប្រចាំ និងត្រូវ រាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ពីការរំលោភបំពានដីព្រៃ និងការបំផ្លាញបង្គោលព្រំ ។ ត្រូវទប់ ស្កាត់ភ្លើងឆេះព្រៃ ដើម្បីរក្សាព្រំប្រទល់ឱ្យនៅគង់វង់ច្បាស់ល្អ និងត្រូវអប់រំ ណែនាំជាប្រចាំ ឱ្យប្រជាជនមូលដ្ឋាន យល់ដឹងពីសារៈសំខាន់នៃបង្គោលព្រំ ។

● **ក្រុម២** ធ្វើបទបង្ហាញដោយព្រះភិក្ខុ **ជឹម ពាន់** គង់នៅវត្តសិរីសន្ធរវង្ស ភូមិវិត្ត ឃុំក្រចេះ ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ:

នៅក្នុងអនុកម្មវិធីទី១ ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិត្រូវតែផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹង ផលប្រយោជន៍របស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ហើយផែនការនេះត្រូវមានរយៈពេលពី១០ ទៅ១៥ឆ្នាំ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិនេះ នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការរៀបចំ និងពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ ។ បង្កើន កិច្ចសហការជាមួយអង្គការពាក់ព័ន្ធក្នុងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិមាន កសិកម្ម សុរិយោដី បរិស្ថាន ឧស្សាហកម្ម មហាផ្ទៃ សេដ្ឋកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ យុត្តិធម៌ អាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន វិស័យ ឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល ។ ផែនការនេះនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ដល់ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងរៀបចំថវិកាឱ្យបានសមស្របសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅទូទាំងប្រទេស ។

ចំពោះអនុកម្មវិធីទី២ ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ ប្រមូលទិន្នន័យ ព្រៃឈើ ដើម្បីងាយស្រួលធ្វើផែនការ និងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ។ ដើម្បីឱ្យលទ្ធផលសារពើភ័ណ្ឌ មានគុណភាព អាចទុកចិត្តបាន ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនេះគួរធ្វើឡើងវិញនៅរៀងរាល់៥ឆ្នាំម្តង ហើយត្រូវធ្វើការ បណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកទេសសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើនេះ ដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងបណ្តាអ្នកពាក់ព័ន្ធផងដែរ ។ ផ្សេងពីនេះ ដើម្បី បង្កើនប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់អនុកម្មវិធីនេះ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ តាមដាន វាយតម្លៃ និងរបាយការណ៍ អំពីផល ប៉ះពាល់ដែលកើតមានឡើង និងវិវរកិច្ចការណ៍ដោះស្រាយឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ។

អនុកម្មវិធីទី៣ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ក្រៅព្រៃសហគមន៍ ។ ត្រូវមានការ សិក្សាហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងផលប៉ះពាល់សង្គមជាមុន មុននឹងកែប្រែតំបន់ ទាំងនេះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត ។ ត្រូវមានការដាំដើមឈើឡើងវិញនៅតំបន់រេចរិល និងធ្វើការបែងចែកផល ប្រយោជន៍ឱ្យបាន

សមរម្យដល់ប្រជាជនដែលបានចូលរួម ។ ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់មួយចំនួន ឱ្យក្លាយជាតំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ដើម្បីជួយបង្កើនជីវភាពប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន ។

អនុកម្មវិធីទី៤ ការអភិរក្សធនធានសេនេទិច និងបង្កើតប្រភពគ្រាប់ពូជសម្រាប់កម្មវិធីដាំឈើ ។ ត្រូវបង្កើតចំការពូជឈើឱ្យបានច្រើនកន្លែង និងធ្វើការប្រមូលគ្រាប់ ពីចំការទាំងនេះសម្រាប់ការដាំដុះព្រៃឈើ ។ ជម្រុញការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយ ដើម្បីបណ្តុះស្មារតីប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឱ្យយល់ច្បាស់ ពីតម្លៃធនធានសេនេទិចព្រៃឈើ និងចូលរួមក្នុងការអភិរក្សធនធានសេនេទិចនេះ ។ ផ្តើមចេញពីការអភិរក្ស ធនធានសេនេទិចនេះ ធនធានព្រៃឈើល្អៗនឹងត្រូវបានរក្សាទុក សម្រាប់រួមចំណែកអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ជាពិសេសរក្សាបាននូវប្រភេទឈើដែលជិតផុតពូជ និងប្រភេទឈើដែលមានដោយកម្រ សម្រាប់កូនចៅយើង ជំនាន់ក្រោយ ។

អនុកម្មវិធីទី៥ ការអភិវឌ្ឍន៍ចំការដាំឈើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ។ មានប្រភេទឈើជាច្រើន ដែលសមស្របសម្រាប់ដាំដុះក្នុងអនុកម្មវិធីនេះ: បេង នាងនួន ឆ្នង់ ក្រើល គគីរ ឈើទាល កន្ទុំថេត អង្កាដី ខ្លឹមចន្ទន៍ អង្កាញ៉ូ ម៉ែសាក់ ប្រេងខ្យល់ អាកាស្យា ។ល។ ត្រូវមានការលើកទឹកចិត្ត និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស ដល់សហគមន៍ វិស័យឯកជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យចូលរួមក្នុងការបង្កើតចំការដាំឈើ សម្រាប់ការ ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងនេះ ។ ពីចំការដាំឈើទាំងនេះ គម្របព្រៃឈើនឹងត្រូវបានបង្កើន ហើយចំការដាំឈើទាំងនេះ នឹងរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ជួយបង្កើនជីវភាពប្រជាជន និងកាត់បន្ថយការដកហូតយកធនធានព្រៃឈើ ពីព្រៃធម្មជាតិ ។

អនុកម្មវិធីទី៦ ការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ។ មានបញ្ហាប្រឈម ជាច្រើន នៅក្នុងអនុកម្មវិធីនេះ: ប្រជាជនខ្លះមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត ជំរុញឱ្យមានការបរបាញ់ និងជួញដូរសត្វព្រៃ ។ មានជនប្រដាប់អាវុធ និងអ្នកមានអំណាចនៅព្រៃក្រោយខ្នងក្នុងការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ និងការជួញដូរ សត្វព្រៃ ហើយការអនុវត្តន៍ច្បាប់នៅមានកម្រិតនៅឡើយ ។ ខ្វះការចូលរួមឱ្យបានទូលំទូលាយពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ។ សម្រាប់ការដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ ត្រូវបង្កើន កិរិយាជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកុំឱ្យពឹងផ្អែកលើការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើនិងជួញដូរសត្វព្រៃ ។ ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធ ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់និងការគ្រប់គ្រងជីវចម្រុះ និងជម្រុញការអនុវត្តន៍ច្បាប់ឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ ។

អនុកម្មវិធីទី៧ ការកែច្នៃផលិតផលឈើ និងទីផ្សារ ។ ដើម្បីពង្រឹងការកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវមានរោងចក្រកែច្នៃផលអនុផលព្រៃឈើឱ្យបានច្រើន ហើយការកែច្នៃត្រូវមានស្តង់ដារ ដើម្បីតម្រូវទៅតាម ទីផ្សារ ។ ត្រូវកែច្នៃឈើដែលមិនមានតម្លៃ ឱ្យទៅជាផលិតផល ដែលមានតម្លៃវិញ ។ ត្រូវបំផុសប្រជាជនឱ្យកែច្នៃ

ផល អនុផលព្រៃឈើជាវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ ដូចជា រូបផ្សេងៗ រូបត្រី ចង្កើ ល្អី ។ល។ ដើម្បីសម្រេចបានការងារនេះ ត្រូវមានវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់សហគមន៍ស្តីពីការកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ ។ ដើម្បីឱ្យមានទីផ្សារទូលំទូលាយ សម្រាប់ផលិតផលកែច្នៃ សហគមន៍ត្រូវសហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអង្គការនានា ដើម្បីលក់ផលិតផល ដែលខ្លួនធ្វើបាន ហើយត្រូវបញ្ឈប់ការនាំចូលផលិតផលកែច្នៃពីបរទេស និងបង្កើនការផ្សព្វផ្សាយពីផលិតផល ដែល សហគមន៍ធ្វើបាន ។ ចំពោះ ផលិតផលកែច្នៃដោយដៃរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ត្រូវបានគេនិយមយ៉ាងខ្លាំងលើ ទីផ្សារ តែត្រូវចំណាយពេលយូរ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការកែច្នៃដោយម៉ាស៊ីន ។

អនុកម្មវិធីទី៨ អភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃឈើ ។ អនុកម្មវិធីនេះផ្តល់ប្រយោជន៍ យ៉ាងច្រើន ដល់សហគមន៍ សម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ដោយបានផ្តល់ការងារ ប្រាក់ចំណូលដល់សហគមន៍ និងអភិវឌ្ឍន៍ ចំណេះដឹងពីបច្ចេកទេសកែច្នៃឈើទៀតផង ។ ចំពោះដៃគូសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃ មាន៖ សហគមន៍មូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ ក្រសួងរដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ម្ចាស់រោងសិប្បកម្ម ក្រុមហ៊ុនឯកជន ។ល។ ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃនេះ មានបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន៖ ខ្វះធនធាន មនុស្ស បច្ចេកទេស ថវិកា បទពិសោធន៍ និងគ្មានទីផ្សារពិតប្រាកដ ។

● **ក្រុម៣** ធ្វើបទបង្ហាញដោយលោក **សែ ស្វភី** តំណាងអង្គការ DPA ខេត្តរតនគិរី៖

អនុកម្មវិធីទី១ ការកែទម្រង់ច្បាប់ និងរដ្ឋបាល ។ សម្រាប់អនុកម្មវិធីនេះ ត្រូវមានការរៀបចំ លិខិតបទដ្ឋាន ដោយមានការចូលរួមផ្តល់យោបល់ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងឱ្យបានល្អប្រសើរ ជាងមុន ឧទាហរណ៍ ខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើខ្លះ ដែលគ្រប់គ្រងលើទឹកដីបីខេត្ត គួរសំរួលមកឱ្យគ្រប់គ្រងតែមួយខេត្ត បានហើយ ។ ត្រូវធ្វើការបណ្តុះ បណ្តាលក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ ក្នុង និងក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។

អនុកម្មវិធីទី២ ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ការតាមដាននិងរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ ។ ចំពោះ អនុកម្មវិធីនេះ គួរធ្វើការប្តូរពាក្យ “កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិ អនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត...” ទៅជា “ពង្រឹងតួនាទីជាលេខាប្រតិបត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការជាតិ អនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត...” វិញ ។

ដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច ត្រូវមានការពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថាប័នជាច្រើន៖ ស្ថាប័នតុលាការ សម្រាប់បើកសវនាការជំនុំជម្រះរឿងបទល្មើសព្រៃឈើឱ្យទាន់ពេលវេលា ព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាប បទល្មើសព្រៃឈើ និង គណៈមេធាវី សម្រាប់ការការពារក្តីបទល្មើសព្រៃឈើ ដោយមិនគិត កំរៃសេវាកម្ម ។ អង្គការមូលដ្ឋាន សម្រាប់ការចូលរួមសហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ គ្រប់គ្រងជនចំណាក ចំណូលស្រុក និងបញ្ឈប់ការចេញលិខិត លក់ ទិញ និងកាន់កាប់ដីព្រៃឈើ ។ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ សម្រាប់កំលាំងសហការ និងអន្តរាគមន៍តាមការស្នើសុំ

ពីសមត្ថកិច្ចជំនាញក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ។ មន្ទីរពាក់ព័ន្ធនានាសម្រាប់ការ ផ្តល់ព័ត៌មាន និងអប់រំផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋាននានាពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ។ សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាន និងចូលរួមស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើនិងចូលរួមថែរក្សាការពារធនធានព្រៃឈើ ។ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ដើម្បីផ្តល់នូវការគាំទ្រខាងផ្នែកថវិកា បច្ចេកទេស និងការបណ្តុះ បណ្តាលធនធានមនុស្ស ។

ដើម្បីទទួលបានអភិបាលកិច្ចល្អក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ត្រូវមានផែនការសកម្មភាព មានថវិកា មធ្យោបាយ សម្ភារៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពេញការងារ ។ ត្រូវបង្កើនការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ដើម្បីទាក់ទាញការចូលរួម ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។ ត្រូវពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងបង្កើនកិច្ចសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា ការផ្សព្វផ្សាយត្រូវធ្វើ ឡើងតាមរូបភាពៈ ការបើកសិក្ខាសាលា ការចុះប្រជុំដល់មូលដ្ឋាន ផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ កាសែត ទស្សនាវដ្តី ផ្ទាំងប៉ាណូ ការសំដែងសិល្បៈ វេទិកាសាធារណៈ គេហទំព័រ និងកម្មវិធីសិក្សា ។

ចំពោះមធ្យោបាយផ្តល់ព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ គួរធ្វើតាមទូរស័ព្ទ វិទ្យុទាក់ទង លិខិតស្នាម ផ្ទាល់មាត់ បណ្តាញផ្តល់ព័ត៌មាន ជនបង្គោល ។ល។

• **ក្រុម៤** ធ្វើបទបង្ហាញដោយលោក **ជិត្យ ស៊ឹម** តំណាងសហគមន៍បុរីអូរស្វាយ ខេត្តស្ទឹងត្រែង ។

ចំពោះការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើគឺមានការសំបាកដោយៈ ការយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍ សហគមន៍ព្រៃឈើនៅមានកំរិត ខ្លះថវិកាសម្រាប់ការរៀបចំសហគមន៍ព្រៃឈើ ល្បឿននៃការបំផ្លាញព្រៃឈើ ល្បឿនជាងល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ ។ ខ្លះការសហការជាមួយអង្គការ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការ គ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ មានការគាំទ្រការបំផ្លាញព្រៃឈើពីអ្នកមានប្រាក់ អ្នកមានអំណាច និងជនប្រដាប់ អាវុធ ។ ការអនុវត្តច្បាប់លើបទល្មើសព្រៃឈើនៅមានកំរិត ។ ភាពក្រីក្រជំរុញឱ្យមានការបំផ្លាញព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ និងបង្កឱ្យមានទំនាស់ផ្សេងៗក្នុង និងក្រៅសហគមន៍ ។ ខ្លះការផ្សព្វផ្សាយពីការផ្ទេរដីព្រៃឈើទៅជា ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ដើម្បីឱ្យការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើបានស្ម័គ្រស្មើៈ គួរប្តូរចំណងជើង “ ការកំណត់សក្តានុពល សហគមន៍ព្រៃឈើ ” ទៅជា “ ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ” វិញ ។ ហើយត្រូវបន្ថែមអនុកម្មវិធីទី៤ “ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ” ដើម្បីតំរូវទិស អនុកម្មវិធីទី ១ ទី២ និងទី៣ និងគួរបន្ថែមសកម្មភាពទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ។

សម្រាប់អនុកម្មវិធីនីមួយៗ គួរមានសកម្មភាពខ្លះបន្ថែមទៀតៈ

ក្នុងអនុកម្មវិធីទី១ នៅចន្លោះជំហាន០ និងជំហាន១ គួរបន្ថែមជំហាន “ផ្សព្វផ្សាយ” ។ ចន្លោះជំហាន ៣ និង ៤ គួរបន្ថែម “ការស្នើរសុំបង្កើតព្រៃសហគមន៍ទៅនាយខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ” និងត្រូវជំរុញឱ្យមានការទទួលស្គាល់សហគមន៍ព្រៃឈើឱ្យបានឆាប់ ។

នៅក្នុងអនុកម្មវិធីទី២ គួរបន្ថែម ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ និងស្វែងរកទីផ្សារផល អនុផលព្រៃឈើដល់សហគមន៍ និងត្រូវជួយសហគមន៍ក្នុងការរក្សាគុណភាពអនុផលព្រៃឈើដូចជា ជីវទឹកឃ្មុំ... ។

ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៣ គួរបន្ថែម សកម្មភាពទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃក្នុងព្រៃសហគមន៍ និងតម្រូវឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃឱ្យបានសមស្រប ។

សម្រាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំដំបូងក្នុងការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវមានសកម្មភាពសំខាន់ៗមួយចំនួន៖ ជំរុញការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងសហគមន៍ព្រៃឈើដែលមានស្រាប់ឱ្យបានលឿន និងបន្តការគាំទ្រដល់សហគមន៍ព្រៃឈើ ដែលបង្កើតថ្មី ។ បង្កើនសមត្ថភាពសមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ និងត្រូវជួយស្វែងរកទីផ្សារ អនុផលព្រៃឈើសម្រាប់សហគមន៍ ។ ត្រូវជំរុញការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ ។ រៀបចំក្រុមយុវជន យុវនារីដើម្បីចូលរួមក្នុងសកម្មភាពការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ ប្រើប្រាស់ថវិកា វិនិយោគឃុំស្រុក ខេត្តដើម្បីគាំទ្រការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ និងត្រូវពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ក្នុងការទប់ស្កាត់ បទល្មើសព្រៃឈើ ។

ចំពោះការងារសហការរវាងសហគមន៍ព្រៃឈើ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារមួយនៅថ្នាក់ឃុំ ស្រុក និងខេត្ត ដើម្បីធ្វើការគាំទ្រដល់សហគមន៍ព្រៃឈើ និងត្រូវជំរុញឱ្យមានការគាំទ្រដល់សហគមន៍ព្រៃឈើបន្ថែមទៀតពីសំណាក់អង្គការដទៃទៀតដល់ដាច់ថ្នាក់ ។

ដើម្បីចូលរួមកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវ៖ ធ្វើការដាំដុះបន្ថែម និងរៀបចំការការពារព្រៃសហគមន៍ឱ្យបានគង់វង់ និងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យក្លាយជាតំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ។ ត្រូវធ្វើការដកហូតផលអនុផល ព្រៃឈើទៅតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ដើម្បីធានានូវនិរន្តរភាពព្រៃឈើ និងត្រូវបង្កើនទីផ្សារផល អនុផលព្រៃឈើរបស់សហគមន៍ ។

នៅក្នុងការអនុវត្តន៍ សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវមានចំណេះដឹង និងជំនាញថ្មីៗបន្ថែមទៀត៖ ជំនាញបច្ចេកទេសសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ជំនាញក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ និងសម្របសម្រួល ជំនាញកសិកម្ម និងការកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ និងចំណេះដឹងលើផ្នែកច្បាប់ ។

- **ក្រុម៥** ធ្វើបទបង្ហាញដោយលោកស្រី **នេត សុខសាន** ជំទប់ទី១ ឃុំវឌ្ឍនៈ ស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ៖

អនុកម្មវិធីទី១ ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ។ ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយអំពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីឱ្យមានការយល់ដឹងទូលំទូលាយ និងធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលពីផលប្រយោជន៍ ព្រៃឈើ និងជំនាញផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ ធ្វើការជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មី និងអភិវឌ្ឍន៍ ធនធានមនុស្សក្នុងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

អនុកម្មវិធីទី២ ការផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ និងបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ។ បង្កើនសកម្មភាព ផ្សព្វផ្សាយពីវិស័យព្រៃឈើ ដល់គ្រូបង្រៀន សិស្ស និស្សិត និងកំណត់ក្រុមគោលដៅឱ្យបានច្បាស់សម្រាប់ការ ផ្សព្វផ្សាយ ។ បង្កើតមធ្យោបាយ និងសម្ភារៈផ្សព្វផ្សាយ មាន៖ ការដាក់តាំងឯកសារសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធវិស័យព្រៃឈើ ការប្រជុំ ការលើកប៉ាណូ ការបញ្ចាំងវីដេអូ ការផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍... ។

អនុកម្មវិធីទី៣ ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ ។ បង្កើតគណៈកម្មាធិការតម្រង់ទិសមួយ សម្រាប់ការ ស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ ដែលនឹងផ្តោតសំខាន់ទៅលើផ្នែក សេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និងច្បាប់ ។ នៅក្នុងវិទ្យាស្ថានស្រាវ ជ្រាវព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ត្រូវមានធនធានមនុស្ស សម្ភារៈបរិក្ខារ និងថវិកាគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ ។ ការស្រាវជ្រាវ គួរយកចិត្តទុកដាក់លើ៖ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រៃជំនឿសាសនា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរស់នៅ របស់ប្រជាជន ។ ប្រសិទ្ធភាពនៃការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើរបស់សហគមន៍ មូលដ្ឋាន ។ សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពី ធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទដែលជាតម្រូវការសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ការអភិរក្ស និងមុខងារ បរិស្ថាន ។ សិក្សាស្រាវជ្រាវពីរុក្ខជាតិសម្រាប់ធ្វើជាឱសថ ប្រភេទឈើ និងសត្វព្រៃ ដែលមានដោយកម្រ និងជិតផុតពូជ ។

ចំពោះអនុកម្មវិធីទី៤ វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ គួរដាក់បញ្ចូលកម្មវិធីនេះក្នុងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ព្រោះវាមាន សារសំខាន់ណាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើតាមក្រុមបច្ចេកទេសដើម្បីធានានិរន្តរភាពព្រៃឈើ បង្កើតតម្លៃ ផលិត ផល និងទីផ្សារព្រៃឈើ ។ លើសពីនេះ វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ នឹងជួយដល់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងសហគមន៍ មូលដ្ឋានឱ្យមានការងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ដើម្បីធានានិរន្តរភាពព្រៃឈើទៀតផង ។

- **ក្រុម៦** ធ្វើបទបង្ហាញដោយលោកស្រី **ម៉ុ សាតីន** តំណាងបណ្តាញ CPN ខេត្តក្រចេះ ។ ឯកសារគោល កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នៅមានចំណុចខ្លះខាតមួយចំនួន ហើយគួរ៖ ដូរពាក្យ “ទស្សនទាន” ទៅជា “ទស្សនវិស័យ” វិញ ហើយត្រូវដាក់គោលបំណង និងគោលដៅឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។ ត្រូវកែចំណងជើងផ្នែកទី៣ នៃឯកសារគោល “បញ្ហាប្រឈមក្នុងវិស័យព្រៃឈើ” ទៅជា “បញ្ហាប្រឈម និងសក្តានុពលក្នុងវិស័យព្រៃឈើ” វិញ ។ គួរមានដាក់បញ្ហាបញ្ហាបយេនឌ័រ ក្នុងផ្នែកណាមួយនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិផង ។

ភាគីពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានអាចចូលរួមតាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិតាម រយៈ ក្រុមការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ដែលមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងសហគមន៍

មូលដ្ឋាន និងតាមរយៈសិក្ខាសាលាសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនៅថ្នាក់ខេត្ត ដែលនឹងរៀបចំឡើង ១ឆ្នាំម្តង និងនៅថ្នាក់ជាតិ ២ឆ្នាំម្តង ។

ចំពោះសូចនាករ សំរាប់តាមដានវាយតម្លៃការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមាន៖ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ សហសវត្សឆ្នាំ២០១៥ ដែលគម្របព្រៃឈើនឹងត្រូវឱ្យកើនឡើងដល់៦០% ។ របាយការណ៍តាមដានត្រួតពិនិត្យ ការប្រជុំបូកសរុបវាយតម្លៃលទ្ធផល និងផែនការអនុវត្តន៍ ។

ដើម្បីគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទានដែលត្រូវបានផ្អាកដំណើរការ ត្រូវកំណត់រយៈពេលរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង របស់ក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទាន មិនឱ្យលើសពីដំណាច់ឆ្នាំ២០១០ ។ ដោយឡែក ចំពោះព្រៃសម្បទានដែលត្រូវបានលុប កិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវធ្វើការដាំដើមឈើឡើងវិញ ឬត្រូវបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ឬត្រូវរៀបចំជាព្រៃការពារ ។

ក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ដែលកើតឡើងពីការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមាន សារសំខាន់ណាស់ ដោយធ្វើឱ្យអង្គការមូលដ្ឋានអាចគ្រប់គ្រងដីព្រៃឈើ ដីភោគៈ និងដីលំនៅដ្ឋានបានច្បាស់លាស់ ។ រាល់ការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចនឹងត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងមានការចូលរួមគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ហើយដីរបស់ក្រុមហ៊ុននឹងត្រូវបានបោះបង្គោលព្រំរបស់ខ្លួនបានច្បាស់លាស់ ។

បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញរបស់ក្រុម សំនួរពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធផលពិភាក្សា ត្រូវបានអនុញ្ញាតជូនសិក្ខាកាម (អត្ថបទ ឧបសម្ព័ន្ធទី ៧) ។

រូបភាពទី៥: ការធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលពិភាក្សាតាមក្រុម **រូបភាពទី៦:** សំនួរលើលទ្ធផលពិភាក្សាតាមក្រុម

៤: ពិធីបិទសិក្ខាសាលា

បន្ទាប់ពីការធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលពិភាក្សាតាមក្រុម និងសំនួរ ចម្លើយរួចមក លោក **អៀង សារ៉េត** នាយអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ បានឡើងធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍បូកសរុបលទ្ធផលរបស់សិក្ខាសាលា (អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៨) ដែលទទួលបានក្នុងថ្ងៃនេះ ។

បន្ទាប់មក លោក **ហ៊ុល សៀង** តំណាងសិក្ខាកាមបានឡើងសំដែងការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្លួន និងសិក្ខាកាម ទាំងអស់ថា លោក និងសិក្ខាកាមទាំងអស់មានសេចក្តីរីករាយណាស់ ដោយបានចូលរួមផ្តល់យោបល់សម្រាប់រៀបចំ កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នាពេលនេះ ។ សិក្ខាសាលានេះ មិនត្រឹមតែបានទទួលយកមតិយោបល់ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំង បានផ្តល់នូវចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍ដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធឡើងផង ។ នៅពេលត្រឡប់ទៅលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួន វិញ លោកនិងសិក្ខាកាមទាំងអស់ នឹងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយបន្តពីចំណេះដឹង ដែលទទួលបានក្នុងថ្ងៃនេះ ដល់សមាជិក សហគមន៍ដទៃទៀតឱ្យមានការចេះដឹងដូចគ្នា ដើម្បីរួមចំណែកគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឱ្យមាននិរន្តរភាព ។

បន្ទាប់មក ឯកឧត្តម **ធុន ត្រី** អភិបាលរងខេត្តក្រចេះ បានវាយតម្លៃខ្ពស់ពីការរៀបចំសិក្ខាសាលានាថ្ងៃនេះ ទោះជាដំណើរការសិក្ខាសាលាមានរយៈពេលត្រឹមតែ២ថ្ងៃក៏ដោយ តែលទ្ធផលដែលទទួលបានគឺមានទំហំធំធេង ដែលធ្វើឱ្យយើងទទួលបានមតិយោបល់យ៉ាងច្រើនសម្រាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមួយ ដែលបម្រើ ផលប្រយោជន៍ ឱ្យគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃកម្មវិធី ឯកឧត្តម **ជា សំអាង** អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ បានឡើងថ្លែងសុំនូវកថាបិទ សិក្ខាសាលា ដោយបានថ្លែងអំណរគុណដល់គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបានចូលរួមផ្តល់យោបល់ក្នុងថ្ងៃនេះ ។ ដូចនេះនាពេលខ្លះខាងមុខនេះ យើងនឹងមានកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមួយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅទូទាំង ប្រទេសឱ្យមាននិរន្តរភាព ស្របតាមគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការបរិស្ថាន ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

៥: សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សិក្ខាសាលាបានប្រព្រឹត្តទៅប្រកបដោយជោគជ័យ ដោយទទួលបានការចូលរួមផ្តល់យោបល់យ៉ាង ផុសផុល ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។ មតិយោបល់របស់សិក្ខាកាមដែលបានលើកឡើង មានការពាក់ព័ន្ធភាគ ច្រើនទៅនឹង ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ការផ្សព្វផ្សាយ កិច្ចសហការ និងការបណ្តុះបណ្តាល ។

រាល់មតិយោបល់ទាំងនេះ សុទ្ធតែមានសុខុមាលៈខ្ពស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិមួយ ដើម្បីឱ្យការ គ្រប់គ្រងព្រៃឈើទទួលបាននិរន្តរភាពផង និងធានាបាននូវផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍មូលដ្ឋានផង ។

៦: អនុសាសន៍

ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ធានាបាននិរន្តរភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងធានាបានផលប្រយោជន៍ របស់បណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ កម្មវិធីនេះគួរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ៖

-ពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់សម្រាប់វិស័យព្រៃឈើឱ្យបានរឹងមាំបន្ថែមទៀត ក្នុងការទប់ស្កាត់ការកាប់ទន្ទ្រាន
យកដីព្រៃឈើ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ

-លើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈស្តីពីវិស័យព្រៃឈើឱ្យបានទូលំទូលាយឡើងថែមទៀត ដើម្បី
ទាក់ទាញការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ និងបង្កើនការយល់ដឹងពីព្រៃឈើ ។

-បង្កើនកិច្ចសហការជាមួយបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយវិស័យព្រៃឈើ ទប់ស្កាត់
និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ។

-ជំរុញឱ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលលើជំនាញ និងចំណេះដឹងផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ ដល់មន្ត្រី
រដ្ឋបាលព្រៃឈើ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

-គួរដាក់បញ្ចូល បញ្ហាបញ្ហាបយេនឌ័រទៅក្នុងកម្មវិធីណាមួយនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។

- រាល់មតិយោបល់ដែលទទួលបាន នឹងយកទៅពិគ្រោះបន្តជាមួយអ្នករៀបចំកម្មវិធី ដើម្បីជ្រើសរើសយក
មតិយោបល់ល្អៗ សម្រាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធី (អត្ថបទឧបសម្ព័ន្ធទី ៩) ។

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សណ្ឋាគារ ហ្វេស៊ីបេ ផានេស ក្រុងព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ១៦-១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

កាលបរិច្ឆេទ	ពេលវេលា	កម្មវិធី	វិធីសាស្ត្រ	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	
១៦ មីនា	០៨:០០-០៨:៣០	ចុះឈ្មោះ	ចុះហត្ថលេខា	អ្នកជំនួយការ	
	០៨:៣០-០៩:០០	- សុន្ទរកថាស្នាដៃ - សុន្ទរកថាបើក	មតិ	- អភិបាលខេត្តពោធិសាត់ - ប្រធាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ	
	០៩:០០-១០:០០	សេចក្តីផ្តើម - គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុកពីសិក្ខាសាលា - ដំណើរការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	សុខ ហេង	
	១០:០០-១០:៣០	អាហារសំរន់			
	១០:៣០-១០:៥០	បទបង្ហាញអំពីឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	សុខ ហេង	
	១០:៥០-១១:២០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់	បទបង្ហាញ	លោក មាស មករា និង លោក លាង ហ៊ុន	
	១១:២០-១២:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក យន សារ៉េត លោក សា មករា លោក ហង់ ស៊ុនត្រា លោក អូន សំអុល លោក ឈាង ដានី	
	១២:០០-១៣:២០	អាហារថ្ងៃត្រង់			
	១៣:២០-១៤:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៣: ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក សួន សុវណ្ណ	
	១៤:០០-១៤:៤០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ឡាវ សេដ្ឋាផល	
	១៤:៤០-១៥:១០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ	បទបង្ហាញ	លោក ចាន់ សុផល លោក ប៊ុន រ៉ាដា លោក នុត សុផា លោក សិរីធី វណ្ណា	
	១៥:១០-១៥:៤០	អាហារសំរន់			
	១៥:៤០-១៦:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៦: ហិរញ្ញវត្ថុ ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ម៉ា សុខថា	
	១៦:០០-១៧:៣០	សំនួរ និងចម្លើយ		សុខ ហេង និងអ្នកចងក្រងកម្មវិធី	
១៧ មីនា	០៨:០០-០៩:៣០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
	០៩:៣០-១០:០០	អាហារសំរន់			
	១០:០០-១២:០០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
	១២:០០-១៤:០០	អាហារថ្ងៃត្រង់			
	១៤:០០-១៥:៣០	ចែករំលែកលទ្ធផលពីក្រុមពិភាក្សា	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
	១៥:៣០-១៦:០០	អាហារសំរន់			
	១៦:០០-១៧:៣០	- សុន្ទរកថាចាប់អារម្មណ៍ - សុន្ទរកថាចាប់អារម្មណ៍ - បិទអង្គសិក្ខាសាលា	បទបង្ហាញ	- អ្នកបច្ចេកទេស - ឯ.ឧ. ជា សំអាង	

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ទីកន្លែង: មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ ប៊ុន រ៉ានី ហ៊ុន សែន ខេត្តពោធិ៍សាត់ ថ្ងៃទី ១៩-២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

កាលបរិច្ឆេទ	ពេលវេលា	កម្មវិធី	វិធីសាស្ត្រ	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	
១៩ មីនា	០៨:០០-០៨:៣០	ចុះឈ្មោះ	ចុះហត្ថលេខា	អ្នកជំនួយការ	
	០៨:៣០-០៩:០០	- គោរពទង់ជាតិ - សុន្ទរកថាស្នាដៃមន្ត្រី - សុន្ទរកថាបើក	មតិ	- អ្នកសំរបំរុង - ឯ.ឧ. អភិបាលខេត្តពោធិ៍សាត់ - ឯ.ឧ. ប្រធាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ	
	០៩:០០-១០:០០	សេចក្តីផ្តើម - គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុកពីសិក្ខាសាលា - ដំណើរការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង	
	១០:០០-១០:៣០	អាហារសំរន់			
	១០:៣០-១០:៤០	បទបង្ហាញអំពី ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង	
	១០:៤០-១១:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់	បទបង្ហាញ	លោក មាស មករា និង លោក លាង ហ៊ាន	
	១១:០០-១១:៤០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក យន សារ៉េត លោក សា មករា លោក ហង់ ស៊ុនត្រា លោក អូន សំអុល លោក ឈាង ដានី	
	១១:៤០-១២:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៣: ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក សួន សុវណ្ណ	
	១២:០០-១៣:០០	អាហារវិថ្ងៃត្រង់			
	១៣:០០-១៣:២០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ឡាវ សេដ្ឋាផល	
	១៣:២០-១៣:៤០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ	បទបង្ហាញ	លោក ចាន់ សុផល លោក ប៊ុន រ៉ាដា លោក នុត សុផា លោក សិរិទ្ធ វណ្ណា	
	១៣:៤០-១៤:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៦: ហិរញ្ញវត្ថុព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ម៉ា សុខថា	
	១៤:០០-១៥:៣០	សំនួរ និងចម្លើយ		លោក ឡុង ប៊ុន និងអ្នកចងក្រងកម្មវិធី	
	១៥:៣០-១៦:០០	អាហារសំរន់			
	១៦:០០-១៧:៣០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
២០ មីនា	០៨:០០-១០:០០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
	១០:០០-១០:៣០	អាហារសំរន់			
	១០:៣០-១២:០០	ចែករំលែកលទ្ធផលពីក្រុមពិភាក្សា	ប្រមូលមតិ	អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង	
	១២:០០-១៣:៣០	អាហារវិថ្ងៃត្រង់			
	១៣:៣០-១៥:០០	- របាយការណ៍បូកសរុប - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចូលរួម - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់គណៈអធិបតី - សុន្ទរកថាបិទអង្គសិក្ខាសាលា		លោក ពិន ផានី ? ឯ.ឧ. អភិបាលខេត្ត ឯ.ឧ. ទីម ស៊ីផា	
១៥:០០-១៥:៣០	អាហារសំរន់				

សិក្ខាសាលាវិគ្គោះយោបល់សាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ទីកន្លែង: សាលាបច្ចេកទេស ខេត្តក្រចេះ ថ្ងៃទី ២៥-២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

កាលបរិច្ឆេទ	ពេលវេលា	កម្មវិធី	វិធីសាស្ត្រ	អ្នកទទួលខុសត្រូវ
២៥ មីនា	០៨:០០-០៨:៣០	ចុះឈ្មោះ	ចុះហត្ថលេខា	អ្នកជំនួយការអធិការដ្ឋាន
	០៨:៣០-០៩:០០	- គោរពភ្លេងជាតិ - សុន្ទរកថាស្វាគមន៍ - សុន្ទរកថាបើក		- អ្នកសំរបសំរួល - ឯ.ឧ. ប្រាក់ សារុវ័ធ អភិបាលរងខេត្តក្រចេះ - ឯ.ឧ. ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
	០៩:០០-១០:០០	សេចក្តីផ្តើម - គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុកពីសិក្ខាសាលា - ដំណើរការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង
	១០:០០-១០:៣០	អាហារសំរន់		
	១០:៣០-១០:៥០	បទបង្ហាញអំពីឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង
	១០:៥០-១១:២០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់	បទបង្ហាញ	លោក មាស មករា និង លោក លាង ហ៊ុន
	១១:២០-១២:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក យន សារ៉េត លោក សា មករា លោក ហង់ ស៊ុនត្រា លោក អូន សំអុល លោក ឈាង ដានី
	១២:០០-១៣:៣០	អាហារថ្ងៃត្រង់		
	១៣:៣០-១៤:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៣: ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក សួន សុវណ្ណ
	១៤:០០-១៤:៣០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ឡាវ សេដ្ឋាផល
	១៤:៣០-១៥:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងការស្រាវជ្រាវ	បទបង្ហាញ	លោក ចាន់ សុផល លោក ប៊ុន រ៉ាដា លោក នុត សុផា លោក សិរិទ្ធ វណ្ណា
	១៥:០០-១៥:៣០	អាហារសំរន់		
	១៥:៣០-១៦:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៦: ហិរញ្ញវត្ថុ ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ម៉ា សុខថា
១៦:០០-១៧:០០	សំនួរ និងចម្លើយ		អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស	
២៦ មីនា	០៨:០០-១០:០០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង
	១០:០០-១០:៣០	អាហារសំរន់		
	១០:៣០-១២:០០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង
	១២:០០-១៤:០០	អាហារថ្ងៃត្រង់		
	១៤:០០-១៥:៣០	បង្ហាញលទ្ធផលនៃការពិភាក្សាតាមក្រុម	បទបង្ហាញ	តំណាងក្រុម
	១៥:៣០-១៦:០០	អាហារសំរន់		
	១៦:០០-១៧:០០	- របាយការណ៍បូកសរុប - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចូលរួម - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់គណៈអធិបតី - សុន្ទរកថាបិទអង្គសិក្ខាសាលា		- លោក អៀង សារ៉េត នាយអធិការដ្ឋាន រត.មត - - - ឯ.ឧ. ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ទីកន្លែង: សណ្ឋាគារ អលសាន់អង្គរធីរាជី ខេត្តសៀមរាប ថ្ងៃទី ៣០-៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

កាលបរិច្ឆេទ	ពេលវេលា	កម្មវិធី	វិធីសាស្ត្រ	អ្នកទទួលខុសត្រូវ
៣០ មីនា	០៨:០០-០៨:៣០	ចុះឈ្មោះ	ចុះហត្ថលេខា	អ្នកជំនួយការអធិការដ្ឋាន
	០៨:៣០-០៩:០០	- គោរពទង់ជាតិ - ចំណាប់អារម្មណ៍ - ចំណាប់អារម្មណ៍ - សុន្ទរកថាស្វាគមន៍ - សុន្ទរកថាបើក	មតិ	- អ្នកសំរបសំរួល - លោក Jacob K. Jepsen - អ្នកស្រី Fan Xiajie NFP Facility - ឯ.ឧ. អភិបាលខេត្តសៀមរាប - ឯ.ឧ. ប្រធាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
	០៩:០០-១០:០០	អាហារសំរន់		
	១០:០០-១០:២០	សេចក្តីផ្តើម - គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុកពីសិក្ខាសាលា - ដំណើរការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង
	១០:២០-១០:៤០	បទបង្ហាញអំពីឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ	បទបង្ហាញ	បណ្ឌិត សុខ ហេង
	១០:៤០-១១:១០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់	បទបង្ហាញ	លោក មាស មករា និង លោក លាង ហ៊ាន
	១១:១០-១២:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក យន សារ៉េត លោក សា មករា លោក ហង់ ស៊ុនត្រា លោក អូន សំអុល លោក ឈាង ដានី
	១២:០០-១៣:៣០	អាហារថ្ងៃត្រង់		
	១៣:៣០-១៤:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៣: ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក សួន សុវណ្ណ
	១៤:០០-១៤:៣០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ឡាវ សេដ្ឋាផល
	១៤:៣០-១៥:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងការស្រាវជ្រាវ	បទបង្ហាញ	លោក ចាន់ សុផល លោក ប៊ុន រ៉ាដា លោក នុត សុផា លោក សិរិទ្ធ វណ្ណា
	១៥:០០-១៥:៣០	អាហារសំរន់		
	១៥:៣០-១៦:០០	បទបង្ហាញកម្មវិធីទី៦: ហិរញ្ញវត្ថុ ព្រៃឈើ	បទបង្ហាញ	លោក ម៉ា សុខថា
	១៦:០០-១៧:០០	សំនួរ និងចម្លើយ		អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស
៣១ មីនា	០៨:០០-៩:៣០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង
	៩:៣០-១០:០០	អាហារសំរន់		
	១០:០០-១២:០០	ពិភាក្សាតាមក្រុម	ប្រមូលមតិ	អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង
	១២:០០-១៤:០០	អាហារថ្ងៃត្រង់		
	១៤:០០-១៥:៣០	ចែករំលែកលទ្ធផលពីក្រុមពិភាក្សា	បទបង្ហាញ	អ្នកជំនួយការបច្ចេកទេស និងអ្នកចងក្រង
	១៥:៣០-១៦:០០	អាហារសំរន់		
	១៦:០០-១៧:០០	- របាយការណ៍ប្លុកសរុប - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចូលរួម - មតិចាប់អារម្មណ៍របស់គណៈអធិបតី - សុន្ទរកថាបិទអង្គសិក្ខាសាលា		- លោក គង់ ណារិន នាយអធិការដ្ឋាន រ.ព - - - ឯ.ឧ. ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ

សុទ្ធករខ្មែរស្វាគមន៍

ថ្លែងដោយ ឯកឧត្តម ប៊ុន ក្រី អភិបាលខេត្តក្រចេះ

ក្នុងឱកាសបើកសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ , សាលាបោះឆ្នោតខេត្តក្រចេះ

- សូមគោរព ឯកឧត្តម **ប៉ា សំអាង** អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- សូមគោរព លោក **អៀង សារ៉េត** នាយអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ
- សូមគោរព គណៈអធិបតី ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិទាំងអស់ជាទីគោរពនិងជាទីមេត្រី

ជាបឋម តាងនាមអោយអាជ្ញាធរខេត្ត និងក្នុងនាមខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំសូមស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្តៅនិងសូមសំដែងនូវអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ជាភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិ ដែលបានអញ្ជើញចូលរួមក្នុងអង្គ សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដ៏មានសារសំខាន់នាថ្ងៃនេះ ។

ខ្ញុំមានសេចក្តីរីករាយជាពន្លឹកដោយបានដឹងថា យើងមានសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ហើយសិក្ខាសាលានេះរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងប្រមូលមតិ និង យោបល់ពីសំណាក់ភាគីពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងភូមិភាគមេគង្គ ដើម្បីកែលម្អសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះ អោយក្លាយជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រកបដោយតម្លាភាព និង ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់សំរាប់រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ ការការពារ និង ការទាញយកផលប្រយោជន៍ដោយចីរភាពសំរាប់សង្គមមនុស្សនាពេលបច្ចុប្បន្ននិងតទៅអនាគត ។ ខ្ញុំយល់ឃើញថា អង្គសិក្ខាសាលានេះ មានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និង ពន្យល់ពីកម្មវិធីសំខាន់ៗសំរាប់អនុវត្តន៍ និងបង្កើនការចូលរួមអនុវត្តន៍ពីភាគីពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋានដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើសំដៅចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រដែលជាទិសដៅដ៏សំខាន់មួយនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណជំហាន II របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

គណៈអធិបតី ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ជានិគោរព !

ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព មានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់ការរស់រានមានជីវិតរបស់មនុស្ស និង ការអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពរបស់ពិភពលោក ។ ព្រៃឈើនៅតំបន់មេគង្គ ក៏ដូចជានៅទូទាំងប្រទេសបានរងនូវការគំរាមកំហែងច្រើនយ៉ាងនៃការវិវាទ និង ប្រែក្លាយជីវិតព្រៃឈើទៅជាការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀត ។ ចំពោះមុខជាតំរូវការបន្ទាន់ និងចាំបាច់បំផុតត្រូវគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព និង ប្រើប្រាស់ព្រៃឈើដោយសមធម៌ តាមរយៈក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីជាតិរយៈពេលវែងមួយ ។

ខ្ញុំសូមឆ្លៀតឱកាសនេះជំរាបជូនអង្គសិក្ខាសាលាមេត្តាជ្រាបថា សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនៅខេត្តក្រចេះរយៈពេល ២ ថ្ងៃនេះ មានអ្នកចូលរួមអញ្ជើញមកពីបណ្តាខេត្តនានាក្នុងអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គក្នុងនោះមាន : ខេត្តក្រចេះ កំពង់ចាម ព្រៃវែង ស្វាយរៀង ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី និង មណ្ឌលគិរី ព្រមទាំងមានការចូលរួមពីអង្គភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងខេត្តក្រចេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ វិស័យឯកជន អង្គការសង្គមស៊ីវិល និង សារពត៌មាន ។ ជាមួយគ្នា

នេះខ្ញុំសូមជំរាបជូនព័ត៌មានត្រួតស្រាវអំពីស្ថានភាពព្រៃឈើនៅខេត្តក្រចេះ ជូនឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ឱ្យបានជ្រាបថា ខេត្ត ក្រចេះ មានផ្ទៃដីព្រៃឈើចំនួន **៨១,២១%** នៃផ្ទៃដីសរុបរបស់ខេត្ត ត្រូវជា **៩៧២.៣៨៧** ហិកតា ក្នុងនោះមាន : ព្រៃស្រោងចំនួន ២៦៦.៤៧៨ ហិកតា, ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ១៤០.៤៣៤ ហិកតា ព្រៃឈ្លោះ ៥១០.៩០៤ ហិកតា ព្រៃផ្សេង ៗ ២៨.៧០១ ហិកតា ព្រៃគម្ពោតស្ងួត ១៣.៧១៩ ហិកតា ព្រៃគម្ពោតបែតងជានិច្ច ៩.៩៨៤ ហិកតា ព្រៃបូស្សី ២.១៦៩ ហិកតា ។

កន្លងមកក៏ដូចបច្ចុប្បន្នខេត្តក្រចេះបានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដូចជា :

- អ្នកកាប់រាន ដុត ឈូសឆាយដីព្រៃឈើ ដើម្បីយកធ្វើកម្មសិទ្ធិភាគច្រើនជាអ្នកចំណូលថ្លៃមកពីបណ្តាលខេត្តផ្សេងៗ ។
- សកម្មភាពកាប់រានដីព្រៃច្រើនប្រព្រឹត្តិទៅវេលាយប់ កាប់ គ្រឿវ ម្តងបន្តិចៗ ។
- រូបភាពកាប់រាន ដុត ឈូសឆាយព្រៃឈើ ដើម្បីចាប់យកដីមានលក្ខណៈស្មុគ្រស្មាញ ដោយគេប្រើប្រាស់កំលាំងប្រជា ពលរដ្ឋក្រីក្រ តាមរយៈការជួលផ្ទាល់ ឬ ទិញបន្តក្នុងតំលៃថោក ។

- ការដឹកជញ្ជូនឈើល្មើសច្បាប់តាមការបំបែកជារូបភាពតូចៗ និង ប្រព្រឹត្តទៅនៅពេលយប់ ។
- ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតុំទាន់បានយកចិត្តទុកដាក់ សហការល្អ ក្នុងការអនុវត្តន៍បទបញ្ជា នានា ។

កត្តាទាំងនេះ បានជះឥទ្ធិពលដល់ការបាត់បង់ព្រៃឈើ ជាបន្តបន្ទាប់ ។

ដោយអនុវត្តតាមអនុសាសន៍ និង ការដឹកនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ និង ឈ្លាសវៃបំផុតរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** អរដ្ឋាធរខេត្តបានរួមសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ពិសេសខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្រចេះក្នុងការទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាបសកម្មភាព ល្មើសច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ហើយទទួលបានលទ្ធផលជាបន្តបន្ទាប់ មានដូចជា :

បង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃ	ចំនួន	៧៥២	ករណី
បង្ក្រាបបទល្មើសការកាប់រានយកដីព្រៃឈើចំនួន ៨៨ ករណី ត្រូវជាផ្ទៃដីចំនួន ៣៤៩ ហាត			
ដកហូតរណារយន្តកាត់ អារ ច្រៀកឈើ	ចំនួន	៥៥៨	គ្រឿង
បានចេញដីកាដកហូតដីព្រៃដែលបានកាប់រាន កាន់កាប់ដោយខុសច្បាប់	ចំនួន	២១.៩៥៨	ហិកតា
ដាំដើមឈើតាមទិសាធារណៈ	ចំនួន	៤២.៧៧០	ដើម
ដាំឈើក្នុងឱកាសបុណ្យរក្ខត្រិវិទ្យា	ចំនួន	១៦.២១២	ដើម
បានកំណត់តំបន់សក្តានុពលសហគមន៍ព្រៃឈើ	ចំនួន	៣២	កន្លែង
រាជរដ្ឋាភិបាលបានចេញសេចក្តីសម្រេចលុបចោលកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសម្បទាន	ចំនួន	៣	

ដូច្នេះដើម្បីគ្រប់គ្រងព្រៃឈើអោយមាននិរន្តរភាពត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយព្រៃឈើជាតិអោយមានភាពរលូន ដែល ចាំបាច់ត្រូវប្រមូលមតិ និង យោបល់ពីសំណាក់ភាគីពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីកែលំអរសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះ អោយមាន តម្លាភាព និង ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់សំរាប់រៀបចំផែនការ ការគ្រប់គ្រង ការការពារ ការអភិរក្ស ការប្រើប្រាស់ ដោយចីរភាព សំរាប់សង្គមមនុស្សនាពេលបច្ចុប្បន្ន និង ជំនាន់ក្រោយៗទៀត ។

គណៈអធិបតី ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ជាតិគោរព !

ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អង្គសិក្ខាសាលារយៈពេល ០២ ថ្ងៃនេះ នឹងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងសំខាន់ណាស់ក្នុងការចូលរួមផ្តល់មតិ កែលម្អសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នេះ ក៏ដូចជាការចូលរួមការពារធនធានព្រៃឈើនៅកម្ពុជាអោយបានកាន់តែប្រសើរ និងសូមអោយឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រីទាំងអស់ចូលរួមស្វែងយល់ពិភាក្សា និង ផ្តល់មតិអោយបានជុំលុះដើម្បីអោយកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការផ្នែកមូលដ្ឋាន និង អោយមានភាពស៊ីចម្រាក់និងមានការគាំទ្រដល់ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងគោលដៅសហសវត្សរ៍កម្ពុជា ។

ជាទីបញ្ចប់ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជាថ្មីម្តងទៀត ចំពោះ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ជាភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិ ដែលបានអញ្ជើញចូលរួមក្នុងអង្គសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នាថ្ងៃនេះ ។ សូមគោរពជូនពរដល់ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ជាភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិ ទាំងអស់ សូមប្រកបតែពុទ្ធិពរទាំងបួនប្រការ គឺអាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លៀតឡើយ ។

សូមអរគុណ!

សិក្ខាសាលាស្តីពី

ការពិគ្រោះយោបល់សាធារណៈលើកម្មវិធីព្រៃឈើជានិ

អំពីសិក្ខាសាលា

សុខ ហេង

មាតិកាបទបង្ហាញ

- មូលដ្ឋាន និង ប្រវត្តិ
- គោលបំណង
- លទ្ធផលរំពឹងទុក
- ដំណើរការអង្គសិក្ខាសាលា

បុណ្យដ្ឋាន និង ប្រវត្តិ

- ក្រុមការងារកម្មវិធីព្រះឈើជាតិស្រួចបានបង្កើត នៅ ឆ្នាំ ២០០៧
- កម្មវិធីការងារជាអធិការកិច្ចនៃក្រុមប្រឹក្សាស្រួចបានព្រះរាជក្រឹត្យស្រាវជ្រាវអនុវត្ត
ក្នុងរយៈពេល ២០ ឆ្នាំទៅមុខ
- ការពិគ្រោះយោបល់ស្រួចបានកំណត់ក្នុងវិធីគោលនៃការអភិវឌ្ឍ
កម្មវិធីព្រះឈើជាតិ
- ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រះឈើជាតិស្រួចបានកំណត់ ជាសូចនាករក្នុង
តារាងសូចនាករតាមដានរួម

អ្នកចូលរួម

ប្រភេទអ្នកចូលរួម	ចំនួន	សំគាល់
មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមូលដ្ឋាន	៤០	សង្កាត់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ, ផ្នែក និង ខ័ណ្ឌ, អធិការដ្ឋាន
អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន	៣០	ឃុំ, ស្រុក, ខេត្ត
សហគមន៍មូលដ្ឋាន	៤០	សហគមន៍ព្រៃឈើ និង ព្រះសង្ឃ
អង្គការ, វិស័យឯកជន, សារព័ត៌មាន	៣០	អ្នកធ្វើការពាក់ព័ន្ធព្រៃឈើ និង បរិស្ថាន និងបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយ
មន្ទីរពាក់ព័ន្ធ	១០	សុរិយោដី, បរិស្ថាន, ឧស្សាហកម្ម, អភិវឌ្ឍនិង ជនបទ,កសិកម្ម, អប់រំ, វប្បធម៌និងព័ត៌មាន, សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ,ពាណិជ្ជកម្ម, ធម្មការនិងសាសនា ។
អ្នកផ្សេងទៀត	២៣	ក្រុមពិគ្រោះយោបល់ និង អ្នកជំនួយការសិក្ខាសាលា
សរុប	១៧៣	

គោលបំណង

ដើម្បីកែលម្អអង្គការសហព្រមព្រៀងកម្ពុជាដីព្រៃឈើជាតិឱ្យកាន់តែរួមចំណែក

- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយ និងការយល់ដឹងអំពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- រួមចំណែក, ឧស្សាហកម្ម: និង យោបល់ពីអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា
នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន
- បង្កើនការគាំទ្រ និងការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការអភិវឌ្ឍ
និងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ដំណើរការនៃអង្គសិក្សាសាលា

- ថ្ងៃទី ១: បទបង្ហាញរួម ~ វគ្គពេញអង្គ
- ថ្ងៃទី ២: ពិភាក្សាតាមក្រុម
 - ~ ចែកជា ៦ ក្រុមតាមវិធានបទ
 - ~ ចុះឈ្មោះតាមក្រុមដែលខ្លួនពេញចិត្ត

វិធាននៃការពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់

- **សំនួរ និង ការពិភាក្សាត្រួត ឆ្កោតលើខ្លឹមសារសំខាន់ៗ
ក្នុងឯកសារសេចក្តីព្រាង**
- **សិក្ខាកាមគ្រប់រូប មានសិទ្ធិស្មើគ្នា និង ត្រូវគោរពសិទ្ធិគ្នា**
- **ជៀសវាង ការវាយប្រហារពាក្យសំដី និង ការចោទប្រកាន់**
- **ការផ្តល់មតិត្រូវមានលក្ខណៈវិះគន់ស្តីបនា**

កំណត់ចំណាំ

- នេះជាកិច្ចពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រលឹមជាតិ
- នេះមិនមែនជាវេទិកាសម្រេចជំនាញដោយបញ្ហាក្នុងវិស័យព្រលឹមទេ
- មតិទាំងអស់នឹងត្រូវទទួលយកទៅពិចារណា និង សំយោគជាមួយ មតិទទួលបានពីអង្គសិក្ខាសាលាផ្សេងៗទៀត
- មិនតម្រូវអោយមានការឯកភាព រឺ បដិសេដលើសេចក្តីព្រាងទេ
- ក្រុមការងាររៀបចំសិក្ខាសាលា រក្សាសិទ្ធិ បញ្ឈប់ការចូលរួមរបស់ សិក្ខាកាមណាដែល មិនគោរពវិធាននៃការពិភាក្សាពិគ្រោះ យោបល់ រឺ បន្តភាពអសកម្មដល់ដំណើរការអង្គសិក្ខាសាលា

សិក្ខាសាលាស្តីពី

ការពិគ្រោះយោបល់សាធារណៈលើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សុខ ហេង

មាតិកាបទបង្ហាញ

- និយមន័យ គោលបំណង គោលការណ៍សកល
 - ប្រភេទដើមរឿងនៃដំណើរការចងក្រង និងលទ្ធផល
 - ទិសដៅបន្ត
-

និយមន័យ និងគោលបំណង នៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

■ និយមន័យ:

កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ គឺជាដំណើរការដែលមានការចូលរួមពីដៃគូជាច្រើននៃ ក្នុងការរៀបចំ ការអនុវត្ត និងការត្រួតពិនិត្យលើសកម្មភាពក្នុងវិស័យ ព្រៃឈើក្នុងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយចីរភាព

■ គោលបំណង:

ដើម្បីគ្រប់គ្រងព្រៃឈើក្នុងក្របដោយចីរភាព និង ប្រើប្រាស់ ព្រៃឈើដោយ សមធម៌តាមរយៈក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីជាតិរយៈពេលវែងមួយ

គោលការណ៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

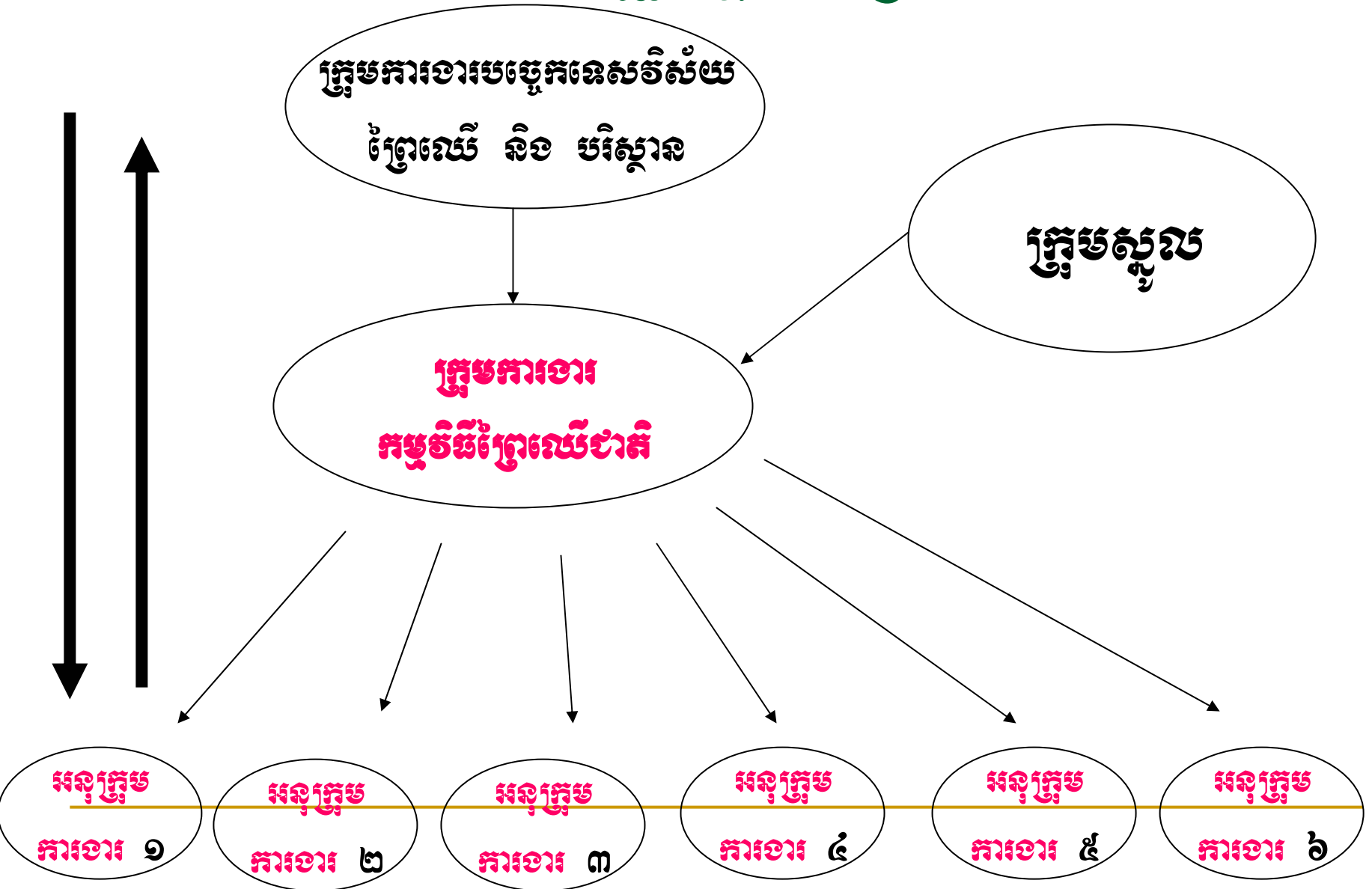
គោលការណ៍

- ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព
- អធិបតេយ្យភាពជាតិ និងភាពជាម្ចាស់
- ការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
- មានលក្ខណៈស៊ីចង្វាក់ និងតភ្ជាប់ជាមួយវិស័យផ្សេងៗ
- ដំណើរការមានរយៈពេលវែង និងមានការត្រួតពិនិត្យកែសំរួលជាប្រចាំ
- មានភាពស៊ីចង្វាក់ជាមួយនឹងគោលនយោបាយជាតិ និងអន្តរជាតិ
- មានកាលើកកំពស់ការយល់ដឹង និង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ដំណាក់កាលនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

- ការសិក្សា វាយតម្លៃ និង វិភាគ
- ការចងក្រង_អតិថិជនកម្មវិធី
- ការអនុវត្តកម្មវិធី
- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃការអនុវត្តកម្មវិធី

ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សមាសភាព ក្រុមការងារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

- រដ្ឋាភិបាល: រដ្ឋាភិបាលព្រៃឈើ នៃ កសក
- ដៃគូអភិវឌ្ឍ: Danida, Jica, UNDP, FAO , WB ...
- ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ: ក្រសួងជេនដី បរិស្ថាន បរិយាកាស រ៉ែ សេដ្ឋកិច្ច
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ទាំងជាតិ និង អន្តរជាតិ
- វិស័យឯកជន

កម្មវិធី៦ ដែលបានរៀបចំជាពន្ធនាគារ:

១. កម្មវិធី កំណត់ត្រាប្រឈម ការចាត់ថ្នាក់

ការចុះបញ្ជីកាសប្បដិវត្តន៍ព្រលើអចិន្ត្រៃយ៍

២. កម្មវិធីការត្រួតត្រាដល់ការប្រើប្រាស់ព្រលើ និងអតិរេក

៣. កម្មវិធីការពង្រឹងច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច

៤. កម្មវិធីសហគមន៍ព្រលើ

៥. កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ការស្រាវជ្រាវ

៦. កម្មវិធីហិរញ្ញវត្ថុព្រលើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ផែនការបន្ត: ការពិគ្រោះយោបល់លើឯកសារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

អធិការដ្ឋាន	ខេត្ត	ទីតាំង	កាលបរិច្ឆេទ
ឈូងសមុទ្រ	ព្រះសីហនុ	សណ្ឋាគារ ហ្វូលីដេ	១៦-១៧
ខាងត្បូងបឹងទន្លេសាប	ពោធិ៍សាត់	មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ ម៉ីន រ៉ានី ម៉ីន សែន	១៩-២០
មេគង្គ	ក្រចេះ	សាលាបណ្ណាស្រី ខេត្ត	២៥-២៦
ខាងលើបឹងទន្លេសាប	សៀមរាប	សណ្ឋាគារ អង្គរធារាដ្ឋី	៣០-៣១

ផែនការបន្ត:

- កែលម្អ លើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះ
- ពិនិត្យរាយការណ៍ និង កែលម្អដោយអ្នកជំនាញការអន្តរជាតិ
- ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកជាតិលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- ការកែលម្អចុងក្រោយ
- ក្រុមការងារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ពិនិត្យអនុម័ត
- រដ្ឋាភិបាលពិនិត្យ និង អនុម័ត

សូមសរសេរ

កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

មាតិកាទៀង ផែនការសារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សុខ ចេន

បញ្ជីមាតិកាទៀងសំខាន់ៗ

១. សេចក្តីផ្តើម

២. គោលនយោបាយជាតិក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

៣. បញ្ហារូបរាងបក្តីក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

៤. ដំណើរអភិវឌ្ឍន៍ កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

៥. លក្ខខណ្ឌរូបកបសំរាប់ការអនុវត្ត មូលដ្ឋានគ្រឹះសំរាប់ការអនុវត្ត

៦. កម្មវិធីសំរាប់ការអនុវត្ត

៧. ប្រព័ន្ធតារាមជ្ជា និង វាយតម្លៃការអនុវត្ត

សេចក្តីផ្តើម

- សារៈក្របយោជន៍របស់ព្រៃឈើ
- មូលហេតុនៃការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- គោលគំនិត និង គោលបំណងកម្មវិធី
- ទស្សនៈទានកម្មវិធី
- បេសកកម្មកម្មវិធី

២. គោលនយោបាយជាតិក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

- គោលនយោបាយព្រៃឈើអន្តរជាតិ
- គោលនយោបាយជាតិទាក់ទងនឹងព្រៃឈើ
- ច្បាប់និងវិធានបទដ្ឋាននានាក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

៣. បញ្ហារប្រឈមក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

១. ការវិនិយោគលើបញ្ហាសំខាន់ៗក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
២. ការវាយតម្លៃលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
ដូចជាការផ្តល់ដីព្រៃ អភិបាលកិច្ច ការប្រើប្រាស់
ការអភិរក្ស កិច្ចសហការអន្តរវិស័យ
ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ។ល។
៣. សក្តានុពលនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើផ្សេងៗ

៤. ដំណើរអភិវឌ្ឍ កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

១. ប្រតិបត្តិដើមរៀនកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
២. ដំណើរការចងក្រង និង សំរេបសំរួល
៣. ការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ
៤. ការកំណត់ កម្មវិធីការងារអាណត្តិរាជ
៥. ការពិគ្រោះយោបល់
៦. ការអនុម័ត

លក្ខខណ្ឌប្រកបសំរាប់ការអនុវត្ត

ជំនួស: មូលដ្ឋានគ្រឹះសំរាប់ការអនុវត្ត

១. យុទ្ធសាស្ត្រគាំទ្រការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនិង ការកាត់បន្ថយការពង្រីក
២. យុទ្ធសាស្ត្របង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
៣. យុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ការអនុវត្តយន្តការ REDD
៥. យុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបមុខវិជ្ជាព្រៃឈើទៅក្នុងវិស័យអប់រំ

៦. កម្មវិធីសំរាប់ការអនុវត្ត

១. កម្មវិធីកំណត់ព្រំរួមទល់ដៃនៃព្រៃឈើ
២. កម្មវិធី គ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ
៣. កម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និង អភិបាលកិច្ច
៤. កម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ
៥. កម្មវិធីកសិកម្មសមត្ថភាព និងគ្រួសារគ្រួសារ និង
៦. កម្មវិធីវិនិយោគទុន
៧. យន្តការដោះស្រាយទំនាស់
៨. ប្រព័ន្ធតាមដាន និង ត្រួតពិនិត្យ

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់លើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

កម្មវិធីស្តីពី

”ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និង ការចុះបញ្ជីការ
សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ”

ក្រុងក្រចេះ, ថ្ងៃទី ២៥-២៦ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

កម្មវិធីស្តីពី ” ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និង ការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ”

១. អនុកម្មវិធី : ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

២. អនុកម្មវិធី : ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

កម្មវិធីស្តីពី ” ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និង ការចុះបញ្ជីការ សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ”

១. គោលបំណងនៃកម្មវិធី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីការ សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍
២. ឆ្លើយតបទៅនឹងចក្ខុវិស័យនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
៣. ឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណងនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
៤. អនុកម្មវិធី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ចុះបញ្ជីការសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍
៥. អនុកម្មវិធី ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

**១.គោលបំណងនៃកម្មវិធីការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និង ការចុះ
បញ្ជីកាសឃ្មត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ :**

- ~ ទប់ស្កាត់ការរំលោភការបំពានដីព្រៃឈើធ្វើជាកម្មសិទ្ធិដោយខុសច្បាប់
- ~ កាត់បន្ថយ និងទប់ស្កាត់ជំលោះពាក់ព័ន្ធនឹងដីព្រៃឈើ
- ~ ដើម្បីរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ
ប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ~ រៀបចំបង្កើតផែនទីប្រើប្រាស់ដីសឃ្មត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍
- ~ បង្កើតនូវសុវត្ថិភាពកម្មសិទ្ធិ និងសិទ្ធិជារួមព័ណ៌របស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន
ក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ ដើម្បីចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ

២. ការឆ្លើយតបទៅនឹងចក្ខុវិស័យផែនការម្ចាស់ដីព្រៃឈើជាតិ

- ផ្តល់មូលដ្ឋានទិន្នន័យ និងមូលដ្ឋានច្បាប់ សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការអភិរក្ស ដើម្បីធានាភាពស្ថិតស្ថេរនៃអេកូឡូស៊ី សង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច
- រៀបចំផែនការដើម្បីគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ទទួលស្គាល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានពឹងអាស្រ័យលើផល អនុផលព្រៃឈើ ។

៣. ឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណងផែនការម្ចាស់ដីព្រៃឈើជាតិ

- ផ្តល់នូវវិភាគទានជាអតិបរមា ចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម ប្រកបដោយចីរភាព
- សំដៅស្តារឡើងវិញឱ្យបានផលជាអតិបរមានៃដីព្រៃឈើ និងធនធានព្រៃឈើ
- សំដៅចូលរួមកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម
- មានការចូលរួមពីអាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន ឬ សមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីព្រៃឈើ ដើម្បីសំរួលដល់ដំណើរការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ។

៤.អនុកម្មវិធី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

៤.១.ការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

- ការប្តេជ្ញារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈសេចក្តីថ្លែងការណ៍ស្តីពីគោលនយោបាយវិស័យព្រៃឈើជាតិ និង ផ្អែកលើច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ច្បាប់ភូមិបាល អនុក្រឹត្យលេខ ៥៣អនក្រ.បក ស្តីពីនីតិវិធី ការបង្កើត ការចាត់ ថ្នាក់ និង ការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា
- សកម្មភាពកាប់រានដីព្រៃឈើដោយខុសច្បាប់ និងជំលោះត្រូវបានកាត់បន្ថយ និង ទប់ស្កាត់
- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ដើម្បីធានាបាននូវសុវត្ថិភាពកម្មសិទ្ធិដីធ្លី
- ព្រំប្រទល់ដែនសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានកំណត់នៅទីវាល និងគូសបញ្ចូលនៅលើផែនទី
- បង្កើតផែនទីប្រើប្រាស់ដីសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ។

៤.អនុកម្មវិធី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ចុះបញ្ជីកាសង្វត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

៤.២.ដំណើរការកំណត់ព្រំប្រទល់សង្វត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

- បង្កើតក្រុមការងារថ្នាក់ខេត្ត ដែលមានអភិបាលខេត្តជាប្រធាន សមាជិក ខណ្ឌ ផ្នែក សង្កាត់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ទីរកសិកម្ម/កា.ស្រុក មន្ទីរបរិស្ថាន មន្ទីររៀបចំដែនដី/កា.ស្រុក អភិបាលស្រុក មេឃុំ ពាក់ព័ន្ធ ស្នងការ នរតបាលខេត្ត មេបញ្ជាការប្រតិបត្តិការសឹកខេត្ត
- សេចក្តីជូនដំណឹង តំបន់ព្រៃឈើដែលត្រូវធ្វើការកំណត់ព្រំប្រទល់ដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍
- ផ្សព្វផ្សាយ ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ច្បាប់ភូមិបាល អនុក្រឹត្យលេខ ៥៣ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ ផែនទីតំបន់ ព្រៃឈើឆ្នាំ២០០២ ជាផែនទីគោលជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់ដែនព្រៃ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន
- បោះបង្គោលបណ្តោះអាស្នន(លេខសំគាល់) ដោយមានការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ
- ទទួលពាក្យតវ៉ា និងដោះស្រាយពាក្យតវ៉ា (សារាចរ លេខ ០២ស.រ ស្តីពីការកាន់កាប់ដីរដ្ឋដោយខុសច្បាប់)
- បោះបង្គោលអចិន្ត្រៃយ៍ព្រំប្រទល់ដែនព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នៅទីវាល និង គូសបញ្ជូលនៅលើផែនទី ដោយមានការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរខេត្ត ។

៤.អនុកម្មវិធី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ចុះបញ្ជីកាសឃ្មត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

៤.២.ដំណើរការកំណត់ព្រំប្រទល់សឃ្មត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

៤.៣. ការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

- ជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព
- ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវចុះបញ្ជីកានៅក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និង នៅក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ជាសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- រាល់ដែនព្រៃបំរុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវប្រកាសជាផ្លូវការ តាមរយៈអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតដែនព្រៃបំរុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ (អនុក្រឹត្យលេខ ៥៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០១-០៤-២០០៥ មាត្រា៧)
- ចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃបំរុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នឹងត្រូវចុះបញ្ជីកា និង ចេញប្រកាសដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- រាល់ការសំរេចរំសាយចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃឈើ និង ការផ្លាស់ប្តូរចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃឈើណាមួយត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ (ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មាត្រា១២) ។

៥.អនុកម្មវិធី ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍រួមមាន : ព្រៃបំប្លែងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ និង ព្រៃឯកជន ។

៥.១. ព្រៃបំប្លែងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ រួមមានបីប្រភេទ :

ក. ព្រៃផ្តល់ផល (មុខងារការពារត្រូវចាត់ទុកជាអាទិភាពបន្ទាប់) មានជាអាទិ៍ :

- ព្រៃសម្បទាន
- ព្រៃផ្តល់ផលក្រៅពីព្រៃសម្បទាន
- ព្រៃឈើត្រូវស្តារឡើងវិញ
- ផ្ទៃដីព្រៃបម្រុងទុកសម្រាប់ដាំដើមឈើឡើងវិញ ឬចំការព្រៃឈើ
- ផ្ទៃដីបម្រុងទុកសំរាប់បន្តពូជព្រៃឈើ
- ផ្ទៃដីព្រៃរេចរិល
- ព្រៃសហគមន៍ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀង

ខ. ព្រៃការពារ (មុខងារការពារប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋាន និងធនធានធម្មជាតិជាចម្បង) មានជាអាទិ៍ :

- ព្រៃបម្រុងទុកសំរាប់ប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានពិសេស
- ព្រៃសម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ
- ព្រៃនិយតកម្មប្រភពទឹក
- ព្រៃការពារទីជំរាល
- ព្រៃលំហែកំសាន្ត
- សួនភូតគាម
- ព្រៃជំនឿសាសនា

គ. ផ្ទៃដីព្រៃសម្រាប់ផ្ទេរដើម្បីគោលបំណងអភិវឌ្ឍផ្សេងទៀត ។

៥.២. ដំណើរការចាត់ថ្នាក់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍

- បង្កើតក្រុមការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ធ្វើការសម្របសម្រួល និង ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន ឬសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីសម្រួលដល់ដំណើរការចាត់ថ្នាក់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នៅតាមខេត្តក្រុង នីមួយៗ
- ចុះអង្កេត វាស់វែងចំណុចនិយាមកា និង សិក្សាស្ថានភាពព្រៃឈើជាក់ស្តែង ដោយប្រមូលទិន្នន័យអំពីប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ធនធានព្រៃឈើ ព័ត៌មានអំពីតម្រូវការសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងសក្តានុពលផ្សេងទៀត តាមតំបន់ ឬ ភូមិសាស្ត្រព្រៃឈើនីមួយៗ ។
- ធ្វើការវិភាគលើទិន្នន័យ និង ព័ត៌មាន ធ្វើអត្តសញ្ញាណព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នីមួយៗ
- ដៅចំណុចនិយាមកាសំគាល់ព្រំសីមាគោល នៅលើផែនទីព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ និង នៅលើទីវាល
- រៀបចំឯកសារសម្រាប់គំរោងចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នីមួយៗ ដើម្បីស្នើសុំប្រកាសពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។

ସୂଅନୀକୃତ

សិក្ខាសាលាស្តីពី

ការពិគ្រោះយោបល់លើសេចក្តីព្រាងឯកសារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

កម្មវិធីការគ្រប់គ្រងធនធាន

ព្រៃឈើជាតិ និងការអភិរក្សជីវចម្រុះ

ខ្លឹមសារគន្លឹះសំខាន់ៗ នៃកម្មវិធី

- ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ
- ការដាំឈើជាចំការ
- ការអភិរក្សធនធានព្រៃឈើ និងជីវចម្រុះ
- ការរៀបចំ និងអភិវឌ្ឍន៍អេកូ ទេសចរណ៍
- ការប្រមូលផលព្រៃឈើ
- ការកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើ
- បង្កើនបច្ចេកទេស និងទីផ្សារផលិតផលឈើ

សេចក្តីផ្តើម

ព្រៃឈើគឺជាជីវិត និងវប្បធម៌របស់ពលរដ្ឋកម្ពុជា។ ប្រជាពលរដ្ឋជនបទភាគច្រើនមានជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ពឹងអាស្រ័យនឹងព្រៃឈើ។ ដូច្នេះហើយ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានយកចិត្តទុកដាក់លើវិស័យព្រៃឈើជាតិ និងដាក់ចេញនូវគោលដៅអភិវឌ្ឍសហសវត្ស ដែលផ្តោតលើការការពារ ថែរក្សាគម្របព្រៃឈើ៦០ភាគរយនៅឆ្នាំ ២០១៥ និង លើសពីនេះបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដែលផ្តោតលើការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងអភិរក្សជីវចម្រុះ ការពារបរិស្ថានធម្មជាតិ រួមចំណែកកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម។

ទស្សនទានកម្មវិធី

កម្មវិធីការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងការអភិរក្ស ផ្តោតសំខាន់លើការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជីវចម្រុះ សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ព្រមទាំងបង្កើនការការពារពាបវិស្វាន ការបន្ថយភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមដោយចេរភាព ។

គោលបំណងសំខាន់នៃកម្មវិធី :

- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចេរភាព ព្រមទាំងអភិរក្សជីវចម្រុះ
- គាំទ្រការអភិវឌ្ឍសង្គមសេដ្ឋកិច្ច
- ការអភិវឌ្ឍនបច្ចេកទេសកែច្នៃ និងពង្រីកទីផ្សារផលិតផល ផលអនុផលព្រៃឈើ

អនុកម្មវិធីទី១. ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ

១. ការអធិប្បាយ: អនុកម្មវិធីនេះ គឺសកម្មភាពសំខាន់ដែលរដ្ឋបាលព្រៃឈើទទួល អនុវត្ត ស្របគ្នានឹងដំណើរការរៀបចំកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
២. មធ្យោបាយអនុវត្ត: ការរៀបចំផែនការព្រៃឈើជាតិ តាមគោលមាតិកា កែទម្រង់ នយោបាយយ៉ាងស៊ីជម្រៅ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធានាបាន នូវផែនការគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើមានលក្ខណៈល្អប្រសើរសំរាប់អនុវត្ត និងមានការចូលរួមក្នុងដំណើរការរៀបចំ
៣. ក្រុមការងារ: រដ្ឋបាលព្រៃឈើ, ដៃគូផ្តល់ជំនួយ, និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។ ផែនការនេះ រៀបចំស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ដូចជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍នយោបាយ ព្រៃឈើជាតិ, ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ, យុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ, គោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្ស និងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
៤. ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ រៀបចំតាមយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ និងមានការចូល រួមជាសាធារណៈក្នុងដំណើរការរៀបចំ និងផ្តល់ជាឧបករណ៍ដ៏ពិសិដ្ឋសំរាប់គ្រប់គ្រង ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

អនុកម្មវិធីទី២. សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ

២.១ សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ

១-ការពិពណ៌នា

សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើ គឺជានីតិវិធីសំរាប់ប្រមូលព័ត៌មានពី បរិមាណ និង គុណភាព នៃធនធានព្រៃឈើ និង លក្ខណៈនៃដីព្រៃឈើ ។ កាលពីសម័យមុន ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើគឺ សំរាប់ធ្វើការប៉ាន់ស្មានបរិមាណឈើដែលអាចកាប់បាន ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្នការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនៅ កម្ពុជាបានគិតគូរដល់បរិស្ថាន សារព័ន្ធរុកជាតិ សារព័ន្ធសត្វព្រៃ និង អនុផលព្រៃឈើ ដែលរួម មាន ផលស្តុករបស់ព្រៃឈើ ជំរកស្នាក់នៅ និង ប្រភេទនៃការអភិរក្ស ជាពិសេសបានគិតគូរ ដល់ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌកាបូនស្តុកដែលមានក្នុងព្រៃឈើជាតិ ។

សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើ គឺជានីតិវិធីសំរាប់ប្រមូលព័ត៌មានពី បរិមាណ និង គុណភាព នៃធនធានព្រៃឈើ និង លក្ខណៈនៃដីព្រៃឈើ ។ កាលពីសម័យមុន ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើគឺ សំរាប់ធ្វើការប៉ាន់ស្មានបរិមាណឈើដែលអាចកាប់បាន ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្នការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនៅ កម្ពុជាបានគិតគូរដល់បរិស្ថាន សារព័ន្ធរុក្ខជាតិ សារព័ន្ធសត្វព្រៃ និង អនុផលព្រៃឈើ ដែលរួម មាន ផលស្តុករបស់ព្រៃឈើ ជំរកស្នាក់នៅ និង ប្រភេទនៃការអភិរក្ស ជាពិសេសបានគិតគូរ ដល់ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌកាបូនស្តុកដែលមានក្នុងព្រៃឈើជាតិ ។

ដំណើរការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅកម្ពុជារួមមាន ៣កំរិត ដែលកំរិតនីមួយៗ ផែនការគ្រប់គ្រងត្រូវរៀបចំដោយផ្អែកទៅលើទិន្នន័យសារពើភ័ណ្ឌ ដែលបានប្រមូលពីទីវាលជាក់ ស្តែង ។ អនុកម្មវិធីនេះ គឺសំដៅតែលើការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌកំរិតខ្ពស់ គឺ **សារពើភ័ណ្ឌថ្នាក់ជាតិ** និង ពិពណ៌នាពីដំណើរការ ដើម្បីឆ្លើយតបនូវគ្រប់កំរិតនីមួយៗ និង ធ្វើការសើរើរៀងរាល់ ៥ឆ្នាំម្តង ។ គោលបំណងនៃសារពើភ័ណ្ឌគឺដើម្បីផ្តល់នូវការវាយតម្លៃធនធានព្រៃឈើ និង ចង្អុលបង្ហាញនូវ ស្ថានភាពព្រៃឈើក្នុងឯកតាខុសៗគ្នា ដែលត្រូវរៀបចំគ្រប់គ្រងឱ្យមាននិរន្តរភាព ។

២-មធ្យោបាយអនុវត្ត

ការបង្កើតប្លង់ជំរើស ការចំណាយតិចតែមានប្រសិទ្ធិភាព និង វិធីសាស្ត្រធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ ព្រៃឈើជាតិដោយប្រព័ន្ធ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ស្មាន និងត្រួតពិនិត្យលើធនធានព្រៃឈើជាតិជារៀងរាល់ ៥ឆ្នាំម្តង ដែលទំរង់ទាំងអស់នេះមានដូចខាងក្រោម៖

- កំណត់នូវភាពជាដៃគូជាមួយជំនាញការ ក្នុងការរៀបចំប្លង់ជំរើសសារពើភ័ណ្ឌ ធនធានព្រៃឈើចំរុះ
- បង្កើតនូវការចំណាយតិចតែមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការជ្រើសរើសសំណាក ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ស្មានផលស្តុកព្រៃឈើជាតិ
- បង្កើតនូវការចំណាយតិចតែមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ស្មាន បរិមាណ និង គុណភាពនៃអនុផលព្រៃឈើ សេវាកម្មបរិស្ថាន ជំរកស្នាក់នៅ ប្រភេទរងគ្រោះថ្នាក់ ។ល។

- ពិនិត្យសិក្សា និង បង្កើតនូវការចំណាយតិចតែមានប្រសិទ្ធិភាព និង មធ្យោបាយដែលអាចជឿជាក់បាន ដើម្បីអនុវត្តសារពើភ័ណ្ណកាបូនព្រៃឈើជាតិ
- បង្កើតនូវប្រព័ន្ធដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និង អាចជឿជាក់បាន ដើម្បីធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវក្នុងការវិភាគ រៀបចំ និងទុកដាក់នូវគ្រប់ទិន្នន័យសារពើភ័ណ្ណព្រៃឈើជាតិ
- បង្កើតនូវប្រព័ន្ធដែលប្រាកដថា ការរៀបចំរបាយការណ៍គឺមានទំរង់ច្បាស់លាស់ និងបង្ហាញនៅកំរិតទាក់ទង និង រៀបចំព័ត៌មានដែលអាចរកបាន នៅក្នុងប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត
- បង្កើតនូវប្រព័ន្ធដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារ ដើម្បីធ្វើការប្រមូល វិភាគទិន្នន័យ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការប្រមូលទិន្នន័យសារពើភ័ណ្ណព្រៃឈើក្នុងទម្រង់បែបបទ ការត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃនិងរាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព (MAR-SFM)

៣-លទ្ធផលសង្ឃឹមទុក

- ធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធរៀបចំសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ និងផ្តល់នូវការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពដែលអាចជឿជាក់បាន លើធនធានព្រៃឈើចម្រុះរៀងរាល់ ៥ឆ្នាំម្តង ដោយផ្អែកតាមការត្រួតពិនិត្យ និង ផែនការនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។
- ការប្រមូល វិភាគទិន្នន័យសារពើភ័ណ្ឌជាតិ និង ការរៀបចំរបាយការណ៍ដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារ និង ស្ថិតិជាតិដែលអាចជឿជាក់បានលើធនធានព្រៃឈើ គឺអាចរកបានជាសាធារណៈ ។ ព្រមទាំងធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងក្នុងការរៀបចំឯកសារធនធានព្រៃឈើថ្នាក់តំបន់ និង ថ្នាក់ជាតិ ។

២.២ តាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងរបាយការណ៍ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

១. ការអធិប្បាយ: អនុកម្មវិធីនេះ គឺសកម្មភាពសំខាន់តាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និង របាយការណ៍ស្តីពីការគ្រងគ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព សម្រាប់អនុវត្តថ្នាក់ ជាតិ និងស្របតាមការវិវត្តបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងព្រៃឈើសកលលោក។ ទម្រង់នេះ ផ្តោតលើកត្តាលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ វិសាលភាពព្រៃឈើ សុខាមាភាពព្រៃឈើ ផលិតផលព្រៃឈើ ជីវចម្រុះ ការការពារដី និងទឹក និងទស្សនទានសង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងវប្បធម៌។
២. មធ្យោបាយអនុវត្ត: រៀបចំលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងសូចនាករសម្រាប់កត់ត្រាទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធ វិស័យព្រៃឈើ សម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍ ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
៣. លទ្ធផលរំពឹងទុក: ផ្តល់ប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងរបាយការណ៍ការស្តីពី ការគ្រប់គ្រងព្រៃ ឈើសម្រាប់ជាតិ និងកំរិតឯកតាគ្រប់គ្រង ព្រមទាំងជាព័ត៌មាន សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង រៀបចំផែនការអនុវត្ត ត្រឹមត្រូវ និងមានប្រសិទ្ធភាព។

អនុកម្មវិធីទី៣. ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃផ្តល់ផលក្រៅព្រៃសហគមន៍

១. ការអធិប្បាយ: ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ បានចាត់ជាព្រៃផ្តល់ផល ព្រៃការពារ និង ព្រៃ សម្រាប់ផ្ទេរទៅជាការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ។ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃផ្តល់ផល សំខាន់ៗ គឺព្រៃ សហគមន៍ ព្រៃសម្បទាន ព្រៃគុបផ្តល់ផលក្រៅព្រៃសម្បទាន ការស្តារព្រៃឈើឡើង វិញក្រោយអាជីវកម្ម ព្រៃឈើដៃគូរ និងការអភិវឌ្ឍ ដាំឈើ...។ល។ ក្នុងបរិបទអនុកម្មវិធីនេះ គឺអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជា លក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីចូលរួមបង្កើន ជីវភាពប្រជាជនមូលដ្ឋាន ការពារនៃ សេវាបរិស្ថាន ការពារទីជំរាល និងឥណទាន កាចោន។

២. មធ្យោបាយអនុវត្ត:

- អភិវឌ្ឍការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព: (១) ភាពទទួលខុសត្រូវ លើតួនាទី ការគ្រប់គ្រង និងធ្វើផែនការ (២) ការរៀបចំ ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃ ឈើ ចាំបាច់ត្រូវផ្តោតលើចំណាត់ព្រៃឈើធនធានព្រៃឈើ និង យុទ្ធសាស្ត្រ គ្រប់គ្រង។

- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទាន ដោយបង្កើនការអនុវត្តគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពឱ្យស្របតាមទស្សន និងបេសកកម្ម នៃកម្មវិធីព្រៃឈើ ដូចជារៀបចំជាសហគមន៍ពាណិជ្ជកម្មព្រៃឈើ, កម្មវិធីឥណទានកាចោន, ព្រៃការពារ និងព្រៃសម្បទានអភិរក្ស ជាដើម។
- អភិវឌ្ឍន៍ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដូចជាបង្កើតព្រៃឈើដៃគូរ ផ្តល់សេវាបរិស្ថានព្រៃឈើ ការពារទីជំរាល និងឥណទានកាចោន។
- ការរៀបចំព្រៃគុបផ្តល់ផលក្រៅពីព្រៃសម្បទាន និងពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យ និងអនុវត្ត ដើម្បីធានាបានការប្រមូលផលព្រៃឈើ ដែលរក្សាបានជីវចម្រុះសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ព្រមទាំងយន្តការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ។
- កំណត់ និងគ្រប់គ្រងទីតាំងដែលត្រូវស្តារព្រៃឈើឡើងវិញ ដើម្បីបង្កើនធនធានព្រៃឈើ ដោយអនុវត្តការថែរក្សាដំណុះកូនឈើធម្មជាតិ ការដាំបង្កើនធនធាន និងអនុវត្តការងាររុក្ខវប្បកម្ម។

៣.លទ្ធផលរំពឹងទុក:

- អនុវត្តការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងព្រៃបំរុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ និងអាចពិនិត្យកែច្នៃនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទានដែលនៅមានសុពលភាព និងការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទានដែលបានលុបចោល ពិសេស នឹងបង្កើតបាននូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើមានប្រសិទ្ធភាព។
- ការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់ព្រៃបំរុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ នឹងផ្តល់នូវភាពទទួលខុសត្រូវ និងរក្សាបានកត្តាជីវចម្រុះ សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមប្រកបដោយចេរភាព។
- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព សម្រាប់ព្រៃផ្តល់ផលស្របតាមគោលបំណងសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងផែនការជាតិ។

អនុកម្មវិធីទី៤. អភិរក្សធនធានសេនេទិច និងបង្កើតប្រភព គ្រាប់ពូជ សម្រាប់កម្មវិធីដាំឈើ

១. ការពិពណ៌នា

- មានប្រភេទឈើក្នុងស្រុកជាច្រើន ត្រូវបានរាយឈ្មោះជាប្រភេទងាយរងគ្រោះ ឬ រងគ្រោះ យោងទៅតាមការវិនិច្ឆ័យនៃបញ្ជីក្រហមរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិសំរាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ IUCN(International Union for Conservation and Nature) ។
- មានប្រភេទរុក្ខជាតិមានតម្លៃជាច្រើនទៀត ក៏ត្រូវបានរងការគំរាមកំហែង ហើយនឹងអាចឈានទៅរកការបាត់បង់។
- ការបាត់បង់ប្រភេទឈើគឺជាការចុះថយនៃធនធានសេនេទិច និង គុណភាពគ្រាប់ពូជ ហើយមាន ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានសំរាប់កម្មវិធីដាំឈើ ដូចជា ដាំសំរាប់គោលបំណងជាលក្ខណៈ ពាណិជ្ជកម្ម (ប្រភេទឈើមូល) ដាំសំរាប់គោលបំណងជាលក្ខណៈចិញ្ចឹមជីវិត (ប្រភេទឈើសំរាប់កសិ-រុក្ខកម្ម របងរស់ ច្បារដំណាំក្បែរផ្ទះ ឈើថាមពល។ល។) ឬ ដាំសំរាប់គោលបំណងជាលក្ខណៈបរិស្ថាន (ប្រភេទឈើសំរាប់ការការពារទីជំរាល គ្រប់គ្រងការហូរច្រោះ យន្តការអភិវឌ្ឍស្អាត)។

- រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សច្ចានុម័តលើអនុសញ្ញាស្តីពី ជីវចម្រុះ នៅឆ្នាំ ១៩៩៥ ក្នុងគោលបំណង បំពេញ នូវយុទ្ធសាស្ត្រជីវចម្រុះថ្នាក់ជាតិ និង ផែនការសកម្មភាព ដែលបានស្វែងរកការ អភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្តនៃកម្មវិធីនេះ សម្រាប់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ប្រភេទរុក្ខជាតិ ដែល បានរងគ្រោះ ក្នុងនោះ រួមមាន ផែនការអភិរក្សក្នុងតំបន់ និង ផែនការអភិរក្សក្រៅតំបន់ ។
- កម្ពុជាបានអភិវឌ្ឍនូវយុទ្ធសាស្ត្រអភិរក្សហ្វូន្ទែត្រាលើ ក្នុងនោះបានផ្តល់នូវគម្រោងការ (framework) សំរាប់ការគ្រប់គ្រងនៃប្រភេទរុក្ខជាតិគោលដៅដែលបានស្គាល់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងបណ្តាញការងារនៃតំបន់អភិរក្សហ្វូន្ទែត្រា ដែលបានធ្វើការកំណត់រួច ។
- កម្មវត្ថុនៃអនុកម្មវិធីនេះ គឺដើម្បីអភិរក្សធនធានសេនេទិកតាមរយៈការគ្រប់គ្រង ឱ្យមាន និរន្តរភាព និង ប្រយោជន៍ ដែលទទួលបានពីការអនុវត្តតាមរយៈការសហការ ដែលមាន សហគមន៍ មូលដ្ឋានជាដៃគូ ។

២. បញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ

- បង្កើតគម្រោងការងារសមស្របសំរាប់ការអភិរក្សហ្សែនព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម និង បង្កើតតំបន់អភិរក្សក្នុង និង តំបន់អភិរក្សក្រៅ ហើយនិង ដាក់ព្រំព័ទ្ធ តាមដាន និង គ្រប់គ្រងនៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើថ្នាក់មូលដ្ឋាន
- បង្កើតឡូត៍បង្ហាញនៃការបង្កើនគុណភាពដើមឈើតាមរយៈការប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជឈើ មានគុណភាពចេញពីព្រៃអភិរក្ស
- ផ្តល់ដើមបង្កើតការបង្កើនគុណភាពដើមឈើតាមរយៈការបង្កាត់ពូជឈើនៃប្រភេទឈើ ដែល បានជ្រើសរើស
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនៃភាពមានសារៈប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជឈើ មាន គុណភាពល្អ
- បង្ហាញពីភាពមានតម្លៃនៃការប្រើប្រាស់ និង ភាពមិនមានតម្លៃ នៃប្រើប្រាស់ប្រភេទឈើ ក្នុងស្រុក
- អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទីផ្សារគ្រាប់ពូជ និង លក់គ្រាប់ពូជឈើ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងពី ការរក ចំណូលនៅមូលដ្ឋាន ដែលបានមកពីប្រភេទគ្រាប់ពូជឈើ ។

៣. លទ្ធផលសង្ឃឹមទុក

- ប្រភេទរុក្ខជាតិកំរ ឬ ប្រភេទឈើមានតម្លៃបានអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុង បណ្តាញការងារនៃព្រៃអភិរក្ស
- គ្រាប់ពូជឈើមានគុណភាពត្រូវបានកើតមាន និង កើនឡើងសំរាប់ការស្តារព្រៃឈើ ឡើងវិញ និង សកម្មភាពដាំឈើ
- យន្តការនៃការបែកចែកផលប្រយោជន៍ ដែលទទួលបានពីការគ្រប់គ្រង និង ការលក់ គ្រាប់ពូជឈើដែលមានការចូលរួមពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ការយល់ដឹងនៃតួនាទីអេកូឡូស៊ី និង សេដ្ឋកិច្ចនៃប្រភេទឈើក្នុងស្រុកបានត្រូវបាន លើកកម្ពស់
- ភាពកាន់តែប្រសើរឡើងនៃចំការឈើដាំ ដោយសារការប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជឈើមាន គុណភាពល្អ ដែលបានមកពីការអភិរក្សហ្សែនព្រៃឈើ ។

អនុកម្មវិធីទី៥. អភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

១. ការពិពណ៌នា

- កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ជាតិទៅកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់នូវភាពមានសារៈសំខាន់នៃធនធានព្រៃឈើ ចំពោះការចិញ្ចឹមជីវិតនៅជនបទ និង ភាពអាច ប្រមូលផលបានលើ ធនធានទាំងនេះ ដោយប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។
- រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានប្រឹងប្រែងបង្កើតនូវបរិយាកាសសមស្រប ដោយបានផ្តោតសំខាន់លើការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ដែលមានសក្តានុពលក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ផលិតផលឈើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក បង្កើនប្រាក់ចំណូលសម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយនិង ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថានតាមរយៈការការពារទីជំរាល និង គ្រប់គ្រងការហូរច្រោះ ។

២. បច្ចេកទេសនៃការអនុវត្ត :

- គោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិសំរាប់ការអភិវឌ្ឍចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ដើម្បីធានាសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋានក្នុងការដាំឈើ ប្រមូលផល និង រកទីផ្សារផលិតផលព្រៃឈើ និង សេវាកម្ម
- ធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មប្រភេទឈើសមស្របសម្រាប់ចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង
- អភិវឌ្ឍថ្នាលបណ្តុះ ដើម្បីធានាបានការផ្គត់ផ្គង់កូនឈើ ដែលមានគុណល្អ និង មានស្ថេរភាពសម្រាប់សកម្មភាពចំការដាំឈើប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង
- កំណត់ទីតាំងចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ហើយចំការឈើនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយផែនការគ្រប់គ្រងថ្នាក់ជាតិ ហើយដាក់បញ្ចូល និង គាំទ្រក្នុងរង្វង់ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើថ្នាក់មូលដ្ឋាន

• បង្កើតចំការបង្ហាញនៃចំការឈើប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងនៅក្នុងខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើនីមួយៗ ដើម្បីសាកល្បងបង្ហាញនូវការកើតមានបរិស្ថានសមស្របតាមរយៈការបង្កើតចំការឈើនេះ ដល់ប្រជាជនមូលដ្ឋាន

• អភិវឌ្ឍសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយ និង លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពដាំឈើ ទាំង បច្ចេកទេស និង ផ្លូវច្បាប់

• អភិវឌ្ឍនូវកិច្ចសហការលើការបង្កើតចំការឈើ រវាងសហគមន៍ និង រដ្ឋបាលព្រៃឈើ តាមរយៈការអភិវឌ្ឍនៃគំរូកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងបែកចែកផលប្រយោជន៍ ។ គំរូកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានធ្វើយុត្តិកម្មនៅក្នុងអនុក្រឹត្យស្តីពី វិធាននៃការផ្តល់សិទ្ធិប្រើ ប្រាស់ដីព្រៃរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការដាំឈើ ។

៣.លទ្ធផលសង្ឃឹមទុក :

- មានបរិយាកាសសមស្របសម្រាប់ការវិនិយោគនៅមូលដ្ឋាន តាមរយៈការបន្តនូវការកែទម្រង់ព្រៃឈើ ដើម្បីធានាសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋានចំពោះផលប្រយោជន៍ ដែលទទួលបានពីគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង
- ប្រជាជនមូលដ្ឋានចូលរួមយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការបង្កើនចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ហើយជាលទ្ធផលនៃការចូលរួមនេះ បានធ្វើឱ្យប្រាក់ចំណូល និង ការចិញ្ចឹមជីវិតកាន់តែប្រសើរឡើង
- បានកាត់បន្ថយការហូបច្រោះ និង ការពារទីជំរាលនៅក្នុងតំបន់ប្រមូលផ្តុំនៃការបង្កើតចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង
- ការផ្គត់ផ្គង់ឈើមូល និង ឈើបង្កោលតាមរយៈផលិតផលនៃការផលិតឈើនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និង ថ្នាក់ជាតិកាន់មាននិរន្តរភាព និង ប្រសើរឡើង ។

អនុកម្មវិធីទី៦. ការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃការពារដែល រួមមានការអភិរក្សធនធានជីវចម្រុះ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ទេស ចរណ៍ធម្មជាតិ

សេចក្តីផ្តើម

ព្រៃឈើ តំបន់ដីសើម និងវាលស្មៅនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានជីវចម្រុះសំបូរបែបដែលរួមមានប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងទទួលរងការគំរាមកំហែងជិតផុតពូជ ។ ធនធានជីវចម្រុះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ការរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងផ្តល់ធនធានហ្សេនមានតម្លៃសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងឱសថបុរាណ ។ អនុលោមតាមយុទ្ធសាស្ត្រនៃការអភិរក្សជីវចម្រុះ និងផែនការសកម្មភាពជាតិ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយ និងគោលបំណងសំខាន់ៗសម្រាប់អភិរក្សជីវចម្រុះ ។ គោលបំណងសំខាន់ៗដែលដាក់ចេញដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានគោលដៅបំពេញកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងនាមជាប្រទេសហត្ថលេខីអនុសញ្ញាសាយតេស្ត (CITES) និងរ៉ាមសារ (Ramsar) ។ គោលបំណងទាំងនេះមានចែងនៅក្នុងបរិបទនៃច្បាប់ស្តីពីព្រៃ ឈើ និងប្រកាសស្តីពីការចាត់ថ្នាក់ក្រុមប្រភេទសត្វព្រៃនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយកំពុងអនុវត្តតាមរយៈការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារដែលស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ព្រមទាំងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀតស្ថិតនៅក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។ គោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃការពារគឺសំដៅកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ទៅលើទីជម្រក និងប្រទេសព្រៃដែលកំពុងទទួលរងការគំរាមកំហែង ។ ម្យ៉ាងទៀត ការជួញដូរប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិកំពុងទទួលរងការគំរាមកំហែងដោយខុសច្បាប់ គួរតែធ្វើការត្រួតពិនិត្យនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ។ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃភ្នំតាម៉ៅ កំពុងផ្តល់ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងអប់រំទាក់ទងនឹងការអភិរក្ស និងស្តារលទ្ធភាព សត្វព្រៃ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- កំណត់សកម្មភាពអាទិភាពជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សនៅក្នុងសម្បត្តិ

ព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

រដ្ឋបាលព្រៃឈើនឹងធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ

ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីពិនិត្យ

និងវាយតម្លៃធនធានព្រៃឈើរបស់ប្រទេសកម្ពុជាឡើងវិញ

និងកំណត់សកម្មភាពអាទិភាពជាតិសម្រាប់

ការអភិរក្សនៅក្នុងសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយត្រូវធានាថា

ការអភិរក្សធនធានព្រៃឈើដែលសំបូរជីវចម្រុះមាន

តម្លៃត្រូវចាត់ទុកជាអាទិភាពនៅពេលបង្កើតឡើង ។

យុទ្ធសាស្ត្រផែនការអនុវត្ត

- ធានាធានាការគ្រប់គ្រងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀតប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

រដ្ឋបាលព្រៃឈើនឹងរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀតនៅក្នុងសម្បត្តិព្រៃឈើ អចិន្ត្រៃយ៍ ។ កំណត់សក្តានុពល និងបង្កើតតំបន់អភិរក្សបន្ថែមទៀតដើម្បីធានាថា ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀតមានវិសាលភាពទំលំទូលាយ ។ ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍មូលដ្ឋាន និង ជំរុញសហគមន៍មូលដ្ឋាន ចូលរួមនៅក្នុងការងារអភិរក្ស ។ រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ។ ធានាយន្តការ និងនូវភាពហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- **ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សធនធានជីវចម្រុះ និងសត្វព្រៃ**

- **ការពារ និងអភិរក្សធនធានជីវចម្រុះ និងសត្វព្រៃ**

ជំរុញការត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រងព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើ និងការការពារទីជម្រកសំខាន់ៗ សត្វព្រៃ រុក្ខជាតិ និងត្រួតពិនិត្យជម្ងឺសត្វព្រៃ ។

- **គ្រប់គ្រងធនធានជីវចម្រុះ និងសត្វព្រៃ**

កម្មវិធីគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃរួមមាន ការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ និងទីជម្រករបស់វា ។

យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃត្រូវ រួមបញ្ចូលការគ្រប់គ្រងទាំងនៅក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ និងក្រៅតំបន់ព្រៃការពារ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- **ការគ្រប់គ្រងតំបន់លំហែកំសាន្ត និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិ**

កម្មវិធីគ្រប់គ្រងតំបន់លំហែកំសាន្ត និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិមានគោលដៅគ្រប់គ្រងធនធាន និងសកម្មភាពទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ទីផ្សារទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និងកម្មវិធីមគ្គុទ្ទេសទេសចរណ៍ ការគ្រប់គ្រងសេវាកម្មដើម្បីបង្កើត និងធានា បានយន្តការហិរញ្ញវត្ថុនិរន្តរភាពសម្រាប់គ្រប់គ្រង និងអភិរក្សតំបន់ព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត និងជួយលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ រៀបចំវិធាន បទដ្ឋានច្បាប់ និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ ជំរុញសកម្មភាពទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និងលើកទឹកចិត្តវិស័យឯកជន ការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងការវិនិយោគទេសចរណ៍ធម្មជាតិដោយអនុលោមតាមស្តង់ដារជាតិ និងអន្តរជាតិដើម្បីលើកស្ទួយវិស័យសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងសហគមន៍ ព្រមទាំងឆ្លើយតបនឹងគោលដៅអភិរក្សជីវចម្រុះ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- កិច្ចប្រមាញ់កំសាន្ត

កម្មវិធីកិច្ចប្រមាញ់បែបកំសាន្តមានគោលដៅណែនាំ យន្តការប្រើប្រាស់ ធនធានសត្វព្រៃដោយនិរន្តរភាព គ្រប់គ្រងការបរិបូណ៌ និងលុបបំបាត់ ការបរិបូណ៌សត្វព្រៃខុសច្បាប់ ។ រៀបចំវិធាន និងបទដ្ឋានច្បាប់ទាក់ទងនឹងរដូវ បរិបូណ៌ កូតាដកហូត ប្រភេទសត្វព្រៃគោលដៅ ទីតាំង តម្លៃជ័យភ័ណ្ឌ ថ្លៃសួយសារ ថ្លៃពន្ធនិងបុព្វលាត សម្ភារៈ ប្រមាញ់ ដោយអនុលោមតាមស្តង់ដារជាតិ និងអន្តរជាតិដើម្បីលើកស្ទួយវិស័យសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ព្រមទាំងជួយរក្សា លំនឹងសត្វព្រៃ នៅក្នុងតំបន់ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- **សមាហរណកម្មការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ**

កម្មវិធីសមាហរណកម្មការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ មានគោលដៅកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែក ទៅលើធនធានធម្មជាតិតាមរយៈការផ្តល់ប្រាក់ចំណូលសម្រាប់សហគមន៍តាមមូលដ្ឋានដោយផ្តល់ការងារដល់សហគមន៍នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត និងលើកទឹកចិត្តការប្រើប្រាស់សេវាកម្មទេសចរណ៍ធម្មជាតិរបស់ពួកគេ ។ ដោះស្រាយជម្លោះការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់សហគមន៍នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការអប់រំផ្សព្វផ្សាយ ។ ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់ប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការទាញយកផលប្រយោជន៍ពីការបណ្តុះបណ្តាលនេះព្រមទាំងការកែលម្អជីវភាពប្រកបដោយចីរភាពផ្សេងទៀត ។ ធ្វើការណែនាំអំពីជម្រើសនៃការប្រើប្រាស់ដីជាក់ស្តែងដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួល និងលើកកម្ពស់ការធ្វើកសិកម្មដោយនិរន្តរភាព និងកសិ-រុក្ខវប្បកម្មនៅក្នុងព្រៃសហគមន៍ ព្រមទាំងនៅតំបន់ដែលកំណត់ទុកសម្រាប់ធ្វើកសិកម្មផ្សេងទៀតនៅក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត ។ រៀបចំបទដ្ឋានច្បាប់ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្របក្នុងការចូលប្រមូលផល-អនុផលព្រៃឈើសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីនៅក្នុងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀតដើម្បីជួយគាំទ្រជីវភាពសហគមន៍ និងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- ការពង្រឹងស្ថាប័ន និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស

កម្មវិធីពង្រឹងស្ថាប័ន និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សសំដៅធ្វើឱ្យប្រសើរ
ឡើងដល់ការគ្រប់គ្រងស្ថាប័ន ការ អភិវឌ្ឍន៍ ធនធានមនុស្ស
និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដើម្បីលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អនៅក្នុង
ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ សត្វព្រៃ និងការ អភិរក្សជីវចម្រុះ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- ការស្រាវជ្រាវ អង្កេត និងអប់រំផ្សព្វផ្សាយ

កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ អង្កេត និងអប់រំផ្សព្វផ្សាយមានគោលដៅសម្រាប់រៀបចំ
ប្រព័ន្ធ ទិន្នន័យ ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រស្តីពី សត្វព្រៃ ជីវចម្រុះ ធនធានធម្មជាតិ
ការគ្រប់គ្រង តំបន់លំហែកំសាន្ត និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិ សហគមន៍
មូលដ្ឋាន ជីវសាស្ត្រ និងការអភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃអាទិភាព ការ
ប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិនៅ ក្នុងតំបន់ដែលមានសារៈសំខាន់ សម្រាប់
អភិរក្សជីវចម្រុះ ព្រមទាំងធ្វើការអប់រំផ្សព្វផ្សាយស្តីពីសារៈសំខាន់
ព្រៃឈើ សត្វព្រៃ និងជីវចម្រុះ ។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអនុវត្ត

- **អនុសញ្ញាក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ**

កម្មវិធីអនុសញ្ញាក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិមានគោលដៅអនុវត្ត
អនុសញ្ញាក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ដោយ
រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា កិច្ចព្រមព្រៀង កិច្ច សហប្រតិបត្តិ
ការទ្វេភាគី និងពហុភាគីទាក់ទងនឹងការអភិរក្សព្រៃឈើ
សត្វព្រៃ និងជីវចម្រុះ ។

៣. លទ្ធផលរំពឹងទុក

- មានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដោយប្រសិទ្ធភាពទាក់ទងការបរិច្ចាគបែបកីឡាកំសាន្ត ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិដោយសហគមន៍ ព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត ។
- កាត់បន្ថយជាអប្បបរមាលំហូររូបភាពនៃការជួនជុរសត្វព្រៃនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា
- មានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គ្រងគ្រងប្រភេទសត្វព្រៃជាអាទិភាព និងទីជម្រករបស់វា
- ឥរិយាបថរបស់សាធារណៈជនបានប្រសើរឡើងទាក់ទងនឹងការការពារ និងអភិរក្សជីវចម្រុះ
- វិស័យឯកជន និងសាធារណៈនឹងធ្វើការវិនិយោគកីឡាបរិច្ចាគកំសាន្ត និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិ
- ស្ដារលទ្ធភាពសត្វព្រៃសំខាន់ៗនៅក្នុងព្រៃធម្មជាតិ
- មានយន្តការនិរន្តរភាពហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គ្រប់គ្រងព្រៃការពារ និងតំបន់អភិរក្សផ្សេងទៀត និងគាំទ្រដល់ជីវភាពប្រជាពលរដ្ឋដែលទទួលបានពីទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ឥណទានកាបូន វារីអគ្គិសនី និងការបរិច្ចាគបែបកីឡាកំសាន្ត
- មានអភិបាលកិច្ចល្អ តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងការទទួលខុសត្រូវប្រកបដោយសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ព្រមទាំងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ។

អនុកម្មវិធីទី៧. ការកែច្នៃផលិតផលឈើ និងទីផ្សារ

Justification and Objectives

ឯកសារយុត្តិកម្ម និងគោលបំណង

- សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពី គោលនយោបាយវិស័យ ព្រៃឈើជាតិ ឆ្នាំ ២០០២ ជម្រុញលើកទឹកចិត្តដល់ផ្នែកឯកជន និង សហគមន៍មូលដ្ឋានចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍផលិតផលព្រៃឈើសំរាប់ ទីផ្សារក្នុងស្រុក និងការនាំចេញ
- គោលបំណងនៃកម្មវិធី គឺជម្រុញសកម្មភាពកែច្នៃអភិវឌ្ឍផលិតផល ព្រៃឈើ និងរកទីផ្សារសំរាប់ផលិតផល

Means of Implementation

វិធានការអនុវត្ត

- បង្កើតក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិដើម្បីដំណើរការអភិវឌ្ឍគុណភាពផលិតផលព្រៃឈើ
 - រៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិ និងគោលការណ៍ណែនាំទ្រទ្រង់ដល់ការបង្កើនតម្លៃបន្ថែម ផលិតផលព្រៃឈើ
 - រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ទ្រទ្រង់ដល់ការកែច្នៃបង្កើនគុណភាពផលិតផល ជួយដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងផ្នែកឯកជនក្នុងការកែច្នៃផលិតផល និងរកទីផ្សារ
 - បង្កើតមូលដ្ឋានប្រព័ន្ធផ្តល់វិព្យាបាលបត្រលើផលិតផលឈើ
- ពង្រឹងការងារស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍
 - ការងារស្រាវជ្រាវត្រូវផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ផលិតផលដើម្បីតម្រូវតាមទីផ្សារក្នុងស្រុក និងនាំចេញ

Expected Results

លទ្ធផលរំពឹងទុក

- បង្កើតបានប្រព័ន្ធផលិតកម្មស្របច្បាប់សំរាប់ការវិនិយោគនៃវិស័យឯកជន និងសហគមន៍មូលដ្ឋានលើអាជីវកម្មកែច្នៃបង្កើនគុណភាពផលិតផល
- ផលិតផលព្រៃឈើក្នុងស្រុកទទួលបានឱកាសស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍តាមតម្រូវការទីផ្សារ
- ឧស្សាហកម្មកែច្នៃក្នុងស្រុក សហគមន៍មូលដ្ឋានទទួលបានការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាកែច្នៃបង្កើនគុណភាពផលិតផល និងការរកទីផ្សារ
- លើកកម្ពស់ជីវភាពសហគមន៍មូលដ្ឋានតាមរយៈផលិតផលថ្មីៗ និងការធានាទីផ្សារ

អនុកម្មវិធីទី៨. ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃ

ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលបំណង

- អនុក្រឹត្យលេខ ១៣១ ស្តីពី យថាប្រភេទផល អនុផលព្រៃឈើអនុព្រៃ អោយនាំចេញ នាំចូល បានហាមឃាត់ការនាំចេញឈើហ៊ុបមូល ឈើអារ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីលើកទឹកចិត្តការកែច្នៃឈើក្នុងស្រុក បង្កើនតម្លៃបន្ថែម
- គោលបំណងនៃអនុកម្មវិធីនេះ គឺដើម្បីជម្រុញការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃផលិតផលព្រៃឈើដើម្បីធានានិរន្តរភាព តម្លាភាពប្រភពផ្គត់ផ្គង់

Means of Implementation

វិធានការអនុវត្ត

- វិភាគសក្តានុពលនៃការផ្គត់ផ្គង់ឈើពីប្រភពស្របច្បាប់ ក្រោមការគ្រប់គ្រង ប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- អនុវត្តវិធានការផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រលើផលិតផលព្រៃឈើ
- ជម្រុញការងារស្រាវជ្រាវដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការ អភិវឌ្ឍន៍ ផលិតផល

Expected Results

លទ្ធផលរំពឹងទុក

- បង្កើតបាននូវប្រព័ន្ធផលិតកម្មកែច្នៃឈើដែលធានាបាននូវតុល្យភាពរវាង ការផ្គត់ផ្គង់ឈើដោយចីរភាព និងការកែច្នៃផលិតផលធ្វើពាណិជ្ជកម្មឈើ ក្រោមប្រព័ន្ធផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រផលិតផលឈើ
- ទទួលបាននូវបច្ចេកទេសថ្មីៗបន្ថែមទៀតសម្រាប់ឧស្សាហកម្មកែច្នៃឈើនៅ កម្ពុជា
បង្កើតបាននូវស្តង់ដារផលិតផលឈើសំរាប់ទីផ្សារក្នុងស្រុក និងទីផ្សារនាំចេញ

សូមអគុណចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់

ស្តាប់របស់លោកអ្នក

**កម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់
ស្តីពីព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច
(Forest Law Enforcement and
Governance Program)**

**សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ស្តីពី
កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ**

ថ្ងៃទី ២៥-២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

ខេត្តក្រចេះ

លោក សួន សុវណ្ណ ប្រធានការិយាល័យនីតិកម្ម-វិវាទ នៃរដ្ឋបាលព្រៃឈើ

មាតិកានៃមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

- ១- ប្រវត្តិនៃដំណើរការរៀបចំកម្មវិធី
- ២- បញ្ហាប្រឈមនៃការថយចុះធនធានព្រៃឈើ
- ៣- គោលបំណងនៃកម្មវិធី
- ៤- យុទ្ធសាស្ត្រអនុវត្តកម្មវិធី
- ៥- អនុកម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងរដ្ឋបាល
- ៦- អនុកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការតាមដាននិងរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ
- ៧- អនុកម្មវិធីការឆ្លើយតបរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមានបទល្មើសព្រៃឈើ
- ៨- សន្និដ្ឋាន

I- ប្រវត្តិទៃដំណើរការរៀបចំកម្មវិធី

- ការបង្កើតអនុក្រុមកម្មវិធី និងកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច យោងតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមការងារកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- អនុក្រុមកម្មវិធីបង្កើតឡើងដោយសេចក្តីសម្រេចលេខ ៨០៨ រព.ករស ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៨
- សមាសភាពអនុក្រុមកម្មវិធី: រដ្ឋបាលព្រៃឈើ អង្គការដានីដា និង ធនាគារពិភពលោក
- សេចក្តីព្រាងកម្មវិធីនេះឆ្លងកាត់កិច្ចប្រជុំអនុក្រុមកម្មវិធី កិច្ចប្រជុំក្រុមការងារកម្មវិធីព្រៃឈើ ជាតិ កិច្ចប្រជុំរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ការពិនិត្យនិងផ្តល់អនុសាសន៍របស់ភ្នាក់ងារទេសភាពព្រៃឈើ ដំណើម៉ាក (Forest Landscape Denmark-FLD) និងធ្វើការកែសម្រួលជាច្រើនលើក ។

I- ប្រវត្តិវិទ្យាដំណើរការរៀបចំកម្មវិធី (ត)

កម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច

អនុកម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់
និងរដ្ឋបាល

អនុកម្មវិធីការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់
និងការតាមដាននិងរាយការណ៍ពី
ឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ (រួមបញ្ចូលបទ
ល្មើសកាប់រានដីព្រៃ)

អនុកម្មវិធីការឆ្លើយតប
របស់ចំពោះព័ត៌មានបទ
ល្មើសព្រៃឈើ

II- បញ្ហាប្រឈមនៃការថែទាំបច្ចុះធនធានព្រៃឈើ

ធនធានព្រៃឈើថែទាំបច្ចុះ

សកម្មភាពបទល្មើសព្រៃឈើ សត្វព្រៃ និងការកាប់រានដីព្រៃ

អភិបាលកិច្ចព្រៃឈើ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់នៅមានកំរិត

ការតាមដាន
និងធ្វើសេចក្តី
រាយការណ៍
មិនដិតដល់

ការបង្ក្រាប
បទល្មើស
ព្រៃឈើនៅ
មានកំរិត

មធ្យោបាយ
សំភារៈមិន
គ្រប់គ្រាន់

មន្ត្រីមាន
សមត្ថភាព
មានមិន
គ្រប់គ្រាន់

សហប្រតិបត្តិ
ការជាមួយ
ប្រទេសជិតខាង
និងអន្តរជាតិ
នៅមានកំរិត

នីតិវិធីតុលា
ការមិនទាន់
មានប្រសិទ្ធភាព

ការចូលរួម
ជាសាធា
រណៈនៅ
មានកំរិត

III- គោលបំណងនៃកម្មវិធី

- គោលបំណងទូទៅនៃកម្មវិធី: អភិបាលកិច្ចព្រៃឈើ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ត្រូវមានតម្លាភាព ត្រឹមត្រូវ និងអនុវត្តមានប្រសិទ្ធភាព
- គោលបំណងជាក់លាក់នៃកម្មវិធី:
 - ធ្វើឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ និងការអនុវត្តច្បាប់ គោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា
 - អនុវត្តអភិបាលកិច្ចព្រៃឈើល្អ និងដោះស្រាយទំនាស់
 - ធ្វើឱ្យប្រសើរការប្រើប្រាស់ឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព គោរពសិទ្ធិ និងកម្មសិទ្ធិសាធារណៈ
 - ពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច
 - រៀបចំវិធានការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីតាមដាន ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ
 - លុបបំបាត់បទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ
 - បង្កើនចំណេះដឹងសាធារណៈអំពីច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋាននានាដើម្បីឱ្យមានការគោរពច្បាប់

IV-យុទ្ធសាស្ត្រអនុវត្តកម្មវិធី

- បង្កើនកិច្ចសហការរវាងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
- បង្កើនការដោះស្រាយទំនាស់ បង្កើនតម្លាភាព និងភាពទទួលខុសត្រូវក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
- ធ្វើការសំរួលសំរួលអនុវត្តការងាររួមគ្នាក្នុងក្របខ័ណ្ឌអន្តរអង្គភាព
- បង្កើនអភិបាលកិច្ចការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើទៅកាន់ទីផ្សារអន្តរជាតិ
- បង្កើតលិខិតបញ្ជាក់សំរាប់អ្នកផលិតផល អនុផលព្រៃឈើ
- បង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអន្តរជាតិ និងប្រទេសជិតខាងក្នុងការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបពាណិជ្ជកម្មឈើ និងសត្វព្រៃខុសច្បាប់

V-អនុកម្មវិធីកំណែទម្រង់ និងរដ្ឋបាល

- បង្កើតក្រុមការងាររៀបចំ និងពិនិត្យលិខិតបទដ្ឋាន
- បង្កើតក្រុមការងារស៊ើបអង្កេត និងអធិការកិច្ចបទល្មើសព្រៃឈើ
- បង្កើតគណៈកម្មការវាយតម្លៃការងារ និងដាក់វិន័យមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវវេចនាសម្ព័ន្ធអង្គភាពរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយទំនាស់ធនធានព្រៃឈើ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវការងារទំនាក់ទំនងរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

V-អនុកម្មវិធីកំណែទម្រង់ និងរដ្ឋបាល (ត)

■ ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវអភិបាលកិច្ចព្រៃឈើល្អ :

- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធដូចជាក្រសួងផ្សេងៗ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិលក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- អភិវឌ្ឍន៍វិធានការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព :
 - ▶ ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរក្រសួងតាមរយៈក្រុមការងារបច្ចេកទេសស្តីពីព្រៃឈើ និង បរិស្ថាន (TWG-F&E) ដែលមានការចូលរួមពីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល
 - ▶ សហប្រតិបត្តិការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិ និងអនុគណៈកម្មាធិការខេត្តដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបការកាប់រាន និងហ៊ុមព័ទ្ធយកដីព្រៃឈើ
 - ▶ សហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញាធរជាតិដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី
 - ▶ លើកទឹកចិត្តឱ្យមានវិមជ្ឈការព្រៃឈើដើម្បីឱ្យមានការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអ្នកអភិរក្សនៅមូលដ្ឋាន ។

V-អនុកម្មវិធីកំណែទម្រង់ និងរដ្ឋបាល (ត)

- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវការអនុវត្តច្បាប់ :
 - ▶ មនុស្សគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈក្នុងសង្គមត្រូវគោរពច្បាប់
 - ▶ ធ្វើឱ្យកាន់តែល្អនូវប្រព័ន្ធតុលាការដើម្បីប្រសិទ្ធភាពក្នុងការអនុវត្តច្បាប់
 - ▶ រៀបចំឱ្យមានកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំជាមួយព្រះរាជអាជ្ញារាជធានី ខេត្ត ដើម្បីដោះស្រាយករណីបទល្មើសព្រៃឈើដែលបានបញ្ជូនទៅសាលាដំបូង
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវតម្លាភាព :
 - ▶ បន្តផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវទិន្នន័យ ស្ថិតិ និងព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ តាមរយៈទស្សនាវដ្តីព្រៃឈើ ស្ថិតិវិស័យព្រៃឈើ និងគេហទំព័ររដ្ឋបាលព្រៃឈើ
 - ▶ បង្កើតផ្នែកទំនាក់ទំនងសាធារណៈដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាន ឯកសារ និងលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
 - ▶ បន្តចូលរួម និងចែករំលែកព័ត៌មាន និងបទពិសោធន៍នៅវេទិកាជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិដូចជា EA FLEG, EU FLEGT, ASEAN FLEG, ASEAN-WEN
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវភាពទទួលខុសត្រូវ ។

VI-អនុកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និង ការតាមដាន និងរបាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ

- ផ្តល់មធ្យោបាយ និងសំភារៈបរិក្ខារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់មន្ត្រីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់នៃរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- បង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃយន្តការតាមដាន និងធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ
- បង្កើនប្រសិទ្ធភាពប្រព័ន្ធតុលាការពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីបទល្មើសព្រៃឈើ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយប្រទេសជិតខាងក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងពាណិជ្ជកម្មឈើ និងសត្វព្រៃខុសច្បាប់
- ធ្វើកិច្ចសហការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអង្គការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ផ្សេងៗ ដូចជាអគ្គនាយកដ្ឋានគយ និងរដ្ឋាករ បញ្ជាការដ្ឋានកងរាជអាវុធបាត់លើផ្ទៃប្រទេស នាយកដ្ឋានប្រឆាំងបទល្មើសសេដ្ឋកិច្ច និងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ ។

VI-អនុវត្តវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និង ការតាមដាន និងរាយការណ៍ពីឱ្យក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ (ត)

- អនុវត្តវិធានការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការកាប់រាន និងហ៊ុមព័ទ្ធដីព្រៃ :
 - ពង្រឹងយន្តការ និងបង្កើនសមត្ថភាពអនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត ដើម្បីដកហូតដីព្រៃដែលបានកាប់រាន និងហ៊ុមព័ទ្ធដោយខុសច្បាប់
 - បង្កើតវេទិកាដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លីនៅមូលដ្ឋានតាមរយៈការចរចា
 - ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានទាក់ទងនឹងការកាប់រាន និងហ៊ុមព័ទ្ធដីព្រៃឈើខុសច្បាប់ ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ
 - ស្វែងរក និងផ្តល់ថវិកាដល់អនុគណៈកម្មាធិការខេត្តដើម្បីត្រួតពិនិត្យ ស្រាវជ្រាវ ផ្ទៀងផ្ទាត់ ស្រង់ស្ថិតិ ចេញដីកាដកហូតដីព្រៃ ការផ្សព្វផ្សាយ ការរៀបចំផែនទី ។ល ។

VII- អនុកម្មវិធីការឆ្លើយតបពត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ

- បង្កើតក្រុមការងារឆ្លើយតបពត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើនៅថ្នាក់កណ្តាល :
 - ពិនិត្យគ្រប់របាយការណ៍ពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើមូលដ្ឋាន និងរៀបចំរបាយការណ៍ឆ្លើយតបជូនរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធករណីចាំបាច់
 - ទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រប់ក្រសួង និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធទាក់ទងនឹងពត៌មានបទល្មើសចុះផ្សាយក្នុងសារពត៌មាន
 - ចុះពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ជាក់ស្តែងដើម្បីប្រាកដថារបាយការណ៍បំភ្លឺពិត និងមានតម្លាភាពក្នុងករណីចាំបាច់
 - បញ្ជូនពត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ និងការឆ្លើយតបក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ
 - បញ្ជូនពត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ និងការឆ្លើយតប តាមគេហទំព័ររដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងករណីចាំបាច់ ។

VII- អនុកម្មវិធីការឆ្លើយតបព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ (ត)

- បង្កើតក្រុមការងារឆ្លើយតបព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន :
 - ពិនិត្យព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន
 - ចុះពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ជាក់ស្តែង និងចាត់វិធានការដោយសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ
 - រៀបចំរបាយការណ៍បំភ្លឺសារព័ត៌មានជូនរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
 - បញ្ជូនព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ និងការឆ្លើយតបក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ។

VII- អនុកម្មវិធីការឆ្លើយតបរបស់សម័ព្រះព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ (ត)

- បង្កើនកិច្ចសហការល្អជាមួយអ្នកសារព័ត៌មាន និងអ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន :
 - រៀបចំកិច្ចប្រជុំរវាងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអ្នកសារព័ត៌មានដើម្បីរកវិធីសហការឱ្យបានល្អ
 - ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានដល់អ្នកសារព័ត៌មាន
 - រៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលអំពីប្រភេទបទល្មើសព្រៃឈើ និងការស៊ើបអង្កេត
 - រៀបចំទស្សនកិច្ចសិក្សាសំរាប់អ្នកសារព័ត៌មាននៅទីតាំងកើតមានបទល្មើសព្រៃឈើ
 - ប្រតិបត្តិការរួមគ្នាក្នុងការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ
 - បង្កើតបណ្តាញផ្តល់ព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើរវាងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអ្នកសារព័ត៌មាន
 - រកថវិកាសំរាប់អ្នកសារព័ត៌មាន អ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន ការចុះផ្សាយការយល់ដឹងជាសាធារណៈ អំពីបទល្មើសព្រៃឈើ និងការចាត់វិធានការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
 - បង្កើតប្រព័ន្ធផ្ញេសារ (SMS) ដែលអាចឱ្យសាធារណៈជនផ្តល់ព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ ។

VIII - សន្និដ្ឋាន

- សេចក្តីព្រាងកម្មវិធីនេះបានរៀបចំ ពិនិត្យ និងផ្តល់មតិយោបល់នៅថ្នាក់កណ្តាល ដោយមានការចូលរួមពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ អង្គការដានីដា ធនាគារពិភពលោក និងភ្នាក់ងារទេសភាពព្រៃឈើប្រទេសដាណឺម៉ាក និងបានធ្វើការកែសំរួលជាច្រើនលើកច្រើនសារ
- សេចក្តីព្រាងនេះត្រូវការអនុសាសន៍ និងការកែលម្អពីថ្នាក់មូលដ្ឋានពិសេសអង្គសិក្ខាសាលានេះ
- អនុក្រុមការងារកម្មវិធីនឹងបញ្ចូលអនុសាសន៍ និងមតិយោបល់ពីអង្គសិក្ខាសាលាដែលមានលក្ខណៈសមស្រប ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីនេះមានតម្លាភាព ត្រឹមត្រូវ និងអនុវត្តមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

សូមអរគុណ!

កម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ

កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ថ្ងៃទី ២៥-២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩

ខេត្តក្រចេះ

ដោយ ឡាវ សេដ្ឋាផល

មាតិកា

- ប្រវត្តិវិវឌ្ឍន៍ការរៀបចំកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ប្រវត្តិវិវឌ្ឍន៍ការកកើតសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- គោលបំណងកម្មវិធី
- អនុកម្មវិធីទាំង ៣ (សកម្មភាព និងលទ្ធផលរំពឹងទុក)

ប្រវត្តិវិទ្យាសាស្ត្រការរៀបចំកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ

- ប្រមូលឯកសារពាក់ព័ន្ធ និងរៀបចំឯកសារបឋម
- ពិភាក្សាក្នុងគណៈកម្មការសំរបសំរួលកម្មវិធីស/ពជាតិ ដើម្បីពិនិត្យ និងកែសំរួល
- ប្រជុំរួមក្រុមរៀបចំកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- សិក្ខាសាលាលើកទី១ នៅខេត្តព្រះសីហនុ
- ធ្វើជូនក្រុម Forest & Landscape, Denmark ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់
- ពិនិត្យកែសំរួលដោយក្រុមការងារ
- ដាក់ជូនពិនិត្យ ពិភាក្សាក្នុងសិក្ខាសាលានាពេលនេះ។

ប្រវត្តិនៃការកកើតសហគមន៍ព្រៃឈើ

- ស/ពបានបង្កើតឡើងក្នុងអំឡុងពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍៩០ តាមរយៈគំរោងសាកល្បង ដែលគាំទ្រដោយរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ បានបង្ហាញអោយឃើញថា ស/ពមានសក្តានុពលក្នុងការការពារព្រៃឈើ ការការពារទីជំរាល ជីវចម្រុះ និងការបង្កើនជីវភាព។
- ក្រុមវាយតម្លៃវិស័យព្រៃឈើឯករាជ្យ បានផ្តល់អនុសាសន៍ គឺត្រូវ**បន្តគាំទ្រ**ដល់ការអនុវត្តន៍ស/ព ជាពិសេសធ្វើយ៉ាងណាអោយស/ពអាចដំណើរការបានដោយខ្លួនឯង ហើយក៏បានសំណូមពរអោយធ្វើការ**សាកល្បង**អនុវត្តព្រៃឈើដៃគូ។

ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

១. សហគមន៍ព្រៃឈើ

- អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ (២០០៣) បានផ្តល់នូវភាពស្របច្បាប់ដល់ការអនុវត្តសហគមន៍ព្រៃឈើ នៅក្នុងព្រៃផ្តល់ផល និងស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ រ.ព។
- ប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍ព្រៃឈើ (២០០៦) បានពន្យល់ណែនាំអំពីនីតិវិធីនៃការរៀបចំ និងបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ។

ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

២- ព្រៃឈើជិត

- ព្រៃឈើជិត គឺបានផ្តល់ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ។ ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីការចូលរួមនេះ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំនឹងយកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំរបស់ខ្លួនអោយមានភាពរីកចំរើន។

ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ (ត)

៣- សហគមន៍ព្រៃឆ្នង់ជន

- **សហគមន៍ព្រៃឆ្នង់ជន** គឺជាក្រុមសំខាន់ដល់ការប្រមូលផលឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន។ ការរៀបចំសហគមន៍នេះ គឺត្រូវពិនិត្យមើលធនធានព្រៃឈើ ទំហំព្រៃ លទ្ធភាពនៃការប្រមូលផលឈើ ទីផ្សារផលិតផលឈើ និងការវិនិយោគបច្ចេកវិទ្យា ។ល។

ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ (ត)

៤. សហគមន៍ព្រៃការពារ

- **សហគមន៍ព្រៃការពារ** ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងតំបន់ព្រៃការពារ។ ការរៀបចំ គឺផ្អែកទៅលើលិខិតបទដ្ឋានដែលមានស្រាប់ក្នុងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ។ ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃការពារ ក្នុងគោលបំណងធ្វើការការពារ និងអភិរក្ស ជាសំខាន់។ ហេតុនេះសមាជិកសហគមន៍នឹងទទួលបាននូវការកសាងសមត្ថភាព ជាចាំបាច់ ដើម្បី**ទប់ស្កាត់** និង**បង្ក្រាបបទ**ល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃក្នុងតំបន់ ព្រៃសហគមន៍។

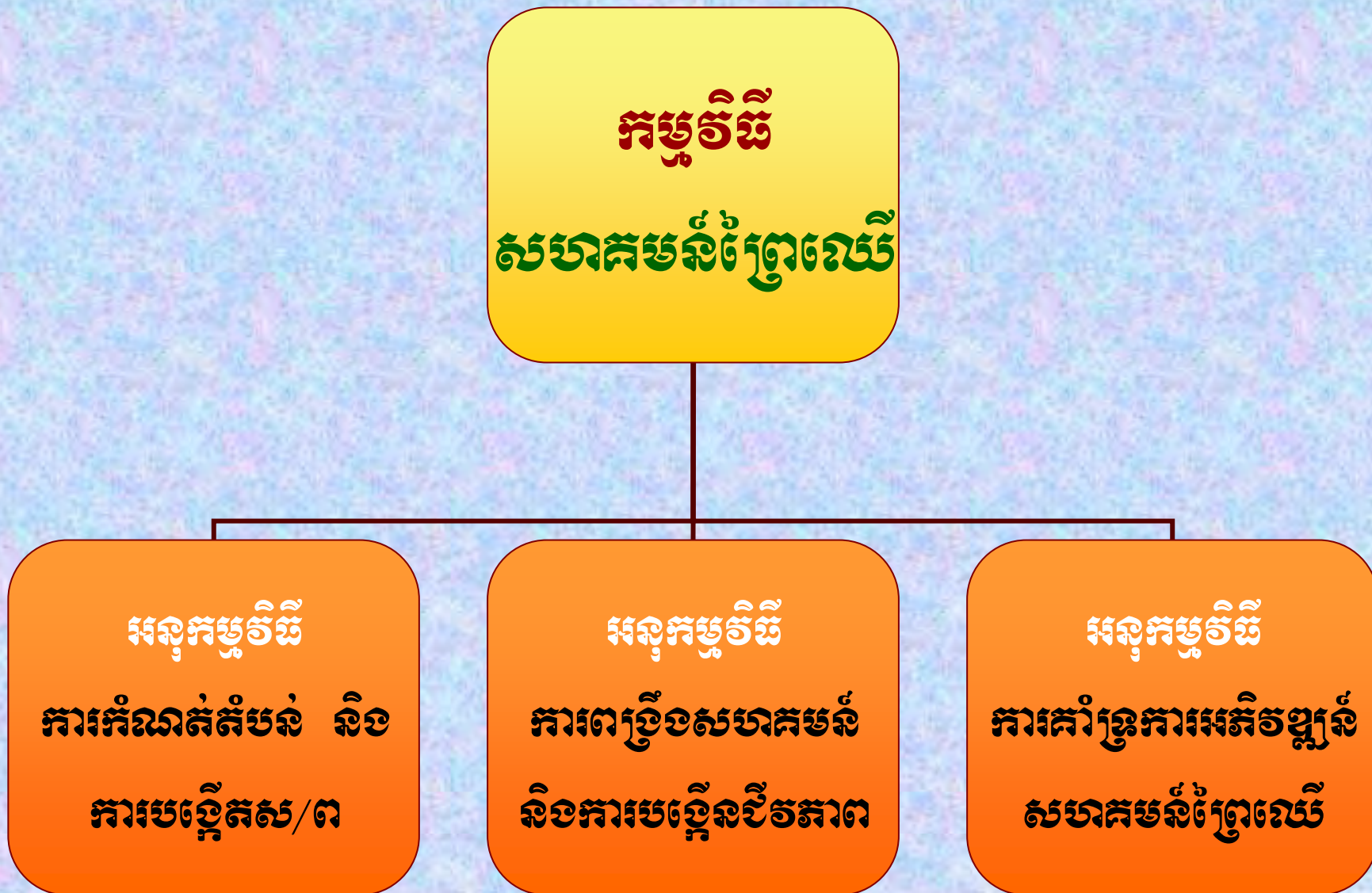
គោលបំណងនៃកម្មវិធី

- ដើម្បីធានាដល់ការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយសមធម៌ ។
- ផ្តល់ឱកាសដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន បានចូលរួមរៀបចំបង្កើត និងគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍ ព្រមទាំងចូលរួមធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត។
- ផ្តល់ការកសាងសមត្ថភាព និងគាំទ្រដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដើម្បីអោយមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការជួយគាំទ្រ និងផ្តល់សេវាកម្មដល់ស/ព។
- បង្កើនការចូលរួមរបស់សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ ជាពិសេសស្ត្រី ដើម្បីអោយមានតម្លាភាព អភិបាលកិច្ចល្អ និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ប្រកបដោយសមធម៌។

គោលបំណងនៃកម្មវិធី (ត)

- **ពង្រឹង** និង **ជំរុញ** ការគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ក្នុងគោលបំណង **ពាណិជ្ជកម្ម** និងការ **បង្កើនជីវភាព** តាមរយៈការ **បង្កើនផលិតផលឈើអនុផលព្រៃឈើ** ការ **អភិរក្សជីវចម្រុះ** និងការ **លក់ឥណទានកាបូនព្រៃឈើ** ទៅទីផ្សារអន្តរជាតិ ដែលធ្វើអោយសហគមន៍ព្រៃឈើ **មានលទ្ធភាព** និង **សមត្ថភាព** គ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍បានដោយ **ខ្លួនឯង**
- **ធ្វើការពិនិត្យ** និង **កែសម្រួលឡើងវិញ** ក្នុងករណីចាំបាច់នូវលិខិតបទដ្ឋាននានា ដែលគាំទ្រដល់ការអនុវត្តសហគមន៍ព្រៃឈើ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹង **តំរូវការ** និង **ដោះស្រាយបញ្ហា** នានា ។

អនុកម្មវិធីចំណូល ៣ រូបមន្ត:

អនុកម្មទី១~

ការកំណត់តំបន់ និង ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ

អនុកម្មវិធី១ - ការកំណត់តំបន់ និង ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត :

- ជំហាន ០ - ការកំណត់តំបន់សក្តានុពលសំរាប់បង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ជំហាន ១ - ការសុំបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ទៅឯក្រុមអភិបាលខេត្ត
- ជំហាន ២ - ការប្រមូលព័ត៌មាន
- ជំហាន ៣ - ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ជំហាន ៤ - ការរៀបចំបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងស/ព
- ជំហាន ៥ - ការកំណត់ព្រំប្រទល់ព្រៃសហគមន៍ និងធ្វើផែនទីព្រៃសហគមន៍។

អនុកម្មវិធី១ - ការកំណត់តំបន់ និងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត (ត) :

ជំហាន ៦ - ការរៀបចំលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ

ជំហាន ៧ - ការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសហគមន៍

ជំហាន ៨ - ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍

ជំហាន ៩ - ការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសសហគមន៍ព្រៃឈើ

ជំហាន ១០ - ការអនុវត្តន៍

ជំហាន ១១ - ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

អនុកម្មវិធី១~ ការកំណត់តំបន់ និងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ

លទ្ធផលរំពឹងទុក :

- សហគមន៍មូលដ្ឋានដែលរស់នៅក្នុង និងក្បែរតំបន់ព្រៃ មានឱកាសក្នុងការចូលរួមកំណត់តំបន់សក្តានុពល និងការរៀបចំបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ។
- កិច្ចសហការរវាងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ត្រូវបានពង្រឹង និង ពង្រីក។
- កាត់បន្ថយទំនាស់ក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ។
- បទពិសោធន៍ និងមេរៀនដែលទទួលបានពីការអនុវត្ត ត្រូវបានចងក្រងជាឯកសារសំរាប់ការរៀបចំ និងកែលម្អគោលនយោបាយគាំទ្រដល់ការអនុវត្តសហគមន៍។

អនុកម្មវិធី២~

ការពង្រឹងសហគមន៍ និងការបង្កើនជីវភាព

អនុកម្មវិធី២~ ការពង្រឹងសហគមន៍ និងការបង្កើនជីវភាព

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត :

- ធ្វើការសិក្សាទៅលើសហគមន៍ព្រៃឈើ សំរាប់ការ**បង្កើនជីវភាព**
- ធ្វើការកសាងសមត្ថភាពដល់សមាជិកសហគមន៍ និងគណៈកម្មការ ដើម្បីអោយ**មានសមត្ថភាព**ក្នុងការ**គ្រប់គ្រង**ព្រៃសហគមន៍ និង**អនុវត្ត**កម្មវិធីបង្កើនជីវភាព
- ធ្វើការកសាងសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីរ/ព និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអោយ**មានសមត្ថភាព**ក្នុងការ**ផ្តល់សេវាកម្ម** ប្រកបដោយគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាព
- ធ្វើការគាំទ្រ ណែនាំ និងបង្ហាត់បង្ហាញ ដើម្បី**បង្កើន**សមត្ថភាព និងការ**យល់ដឹង** ដល់សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ **ស្តីពីការបង្កើនជីវភាព** ។

អនុកម្មវិធី២~ ការពង្រឹងសហគមន៍ និងការបង្កើនជីវភាព

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត (ត) :

- រៀបចំអោយមានទស្សនកិច្ចសិក្សា បណ្តាញការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ បានធ្វើការ**ចែករំលែក**បទពិសោធន៍ និង**រៀនសូត្រ**ពីគ្នាទៅវិញទៅមក
- ធ្វើការ**លើកទឹកចិត្ត**ដល់សហគមន៍ក្នុងការរៀបចំអោយមានវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងការបង្កើនជីវភាព និងការ**ស្វែងរកថវិកា**សំរាប់ដំណើរការមុខរបរទាំងនោះ
- រៀបចំសកម្មភាព បច្ចេកទេស វិធីសាស្ត្រ និងឧបករណ៍សមស្រប សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីបង្កើនជីវភាព ។

អនុកម្មវិធី២~ ការពង្រឹងសហគមន៍ និងការបង្កើនជីវភាព

លទ្ធផលរំពឹងទុក :

- និរន្តរភាព និងភាពរឹងមាំនៃការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធិភាពរបស់សហគមន៍នីមួយៗ
- វិធីសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសសមស្របដែលបានអនុវត្ត ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- សហគមន៍ព្រៃឈើនឹងបង្កើនការផ្គត់ផ្គង់ផលិតផលឈើស្របច្បាប់ សំរាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក និងនាំចេញ
- ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ត្រូវបានពង្រឹង ដើម្បីបង្កើនគុណភាពផលិតផលឈើ-អនុផលព្រៃឈើ និងទីផ្សារ សំដៅបង្កើនប្រាក់ចំណូលដល់សមាជិកសហគមន៍។

អនុកម្មវិធី៣

ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ក្រៅសាលា

អនុកម្មវិធី៣~ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត :

- **ការផ្តល់ចំណេះដឹង/ការផ្សព្វផ្សាយ:** លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ បច្ចេកទេស ដំណើរការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ អភិបាលកិច្ច ...
- **ការបង្កើនសមត្ថភាព:** រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ទស្សនកិច្ចសិក្សា ...
- **ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន:** ប្រមូល វិភាគ គ្រប់គ្រង និងចែកចាយព័ត៌មានអំពីស/ព ទៅឱ្យអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- **ការដោះស្រាយទំនាស់:** មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើធ្វើការសម្រុះសម្រួលដោះស្រាយទំនាស់ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ក្នុងការអនុវត្តស/ព។

អនុកម្មវិធី៣~ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត (ត) :

- **ការរៀបចំបណ្តាញសហគមន៍ព្រៃឈើ** : រៀបចំបណ្តាញស/ពថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន ព្រមទាំងមានការទទួលស្គាល់ដោយស្របច្បាប់
- **ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ** : រៀបចំកម្មវិធីសិក្សាស្រាវជ្រាវពីការគ្រប់គ្រងស/ពប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទីផ្សារ និងការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត ...
- **សម្របសម្រួល និងកិច្ចសហការ** : បង្កើនការទំនាក់ទំនងរវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- **កែសម្រួលគោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា** : ធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញពីប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋាននានាពាក់ព័ន្ធសហគមន៍ព្រៃឈើដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។

អនុកម្មវិធី៣~ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត (ត) :

- **ថ្លៃសួយសារ និងបុព្វលាភ** : រៀបចំប្រព័ន្ធឱ្យមានតម្លាភាពក្នុងការកំណត់ថ្លៃសួយសារ និងបុព្វលាភ សំរាប់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- **ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ** : ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ និងកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ ។

អនុកម្មវិធី៣~ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ

លទ្ធផលរំពឹងទុក :

- ចំណេះដឹងផ្នែកសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានបង្កើន
- សមត្ថភាពរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានបង្កើន
- ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានការប្រមូល គ្រប់គ្រង និងធ្វើការចែកចាយដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់តាមរយៈគេហទំព័រ
- ទំនាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍ ត្រូវបានកាត់បន្ថយ
- បណ្តាញសហគមន៍ព្រៃឈើនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន ត្រូវបានបង្កើតឡើង។

អនុកម្មវិធី៣~ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ លទ្ធផលរំពឹងទុក (ត) :

- គំរោងឥណទានកាបូនសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានរៀបចំ
- ការគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍ ការបែងចែកផលប្រយោជន៍ អភិបាលកិច្ច ទីផ្សារ និងការបង្កើនជីវភាព ត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង
- កិច្ចសហការរវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានធ្វើអោយប្រសើរឡើង
- លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ពាក់ព័ន្ធសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានកែសម្រួល ដោយយោងទៅលើបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានពីការអនុវត្ត និងយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីៗ
- ប្រកាសស្តីពីការកំណត់ថ្លៃសួយសារ និងបុព្វលាភសំរាប់សហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានអនុម័ត និងអនុវត្ត ។

សូមអរគុណ

ចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ

ស្តីពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

កម្មវិធីទី៥

អភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និង ការស្រាវជ្រាវ

បញ្ហា និង គោលបំណងនៃកម្មវិធី

- **បញ្ហា**

- ព្រៃឈើកម្ពុជាកំពុងរងគ្រោះដោយភាពរេចរិល និងកំពុងប្រែក្លាយជាដីមិនមែនព្រៃ ហើយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ / វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវពុំទាន់មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការស្រាវជ្រាវជាមូលដ្ឋាន ។ ដោយឡែកការស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យព្រៃឈើដែលបានធ្វើកន្លងមកនៅមានកំរិត និងមិនទាន់បានរួមចំណែកពេញលេញដល់ការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅឡើយ ។

- **គោលបំណង**

- ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងកង្វះខាតធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ទាំងផ្នែកទ្រឹស្តីនិងការអនុវត្តនាំឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអភិរក្សបរិស្ថាន ។
- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៃអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវសមត្ថភាពស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។

មាតិកាបទបង្ហាញ

- បញ្ហា និង គោលបំណងនៃកម្មវិធី
- អនុកម្មវិធីទី១: ការអភិវឌ្ឍស្ថានភាព និង ធនធានមនុស្ស (ប៊ុន រ៉ាថា)
- អនុកម្មវិធីទី២: ការផ្សព្វផ្សាយ និងការបង្កើតការយល់ដឹងជាសាធារណៈ (នុព សុធា)
- អនុកម្មវិធីទី៣: ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ (ចាន់ សុផល)
- អនុកម្មវិធីទី៤: វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ (សេរីត វណ្ណា)

អនុកម្មវិធីទី១

ការអភិវឌ្ឍស្ថាប័ន និង គណនេយ្យសេវា

- ស្ថាប័នបច្ចុប្បន្ន
- មធ្យោបាយសំរាប់អនុវត្ត
- លទ្ធផលរំពឹងទុក

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើសរុប ១.៦៦៧នាក់, (៦០០នាក់ មានជំនាញខាងវិស័យព្រៃឈើ)
- ត្រូវជ្រើសរើសមន្ត្រីបន្ថែម និងធ្វើការបង្កើត ដើម្បីបំពេញការងារតាមតួនាទីដែលនឹងផ្តល់ជូន
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងលើកទឹកចិត្ត ដល់មន្ត្រីជ្រើសរើសថ្មី និង មន្ត្រីកំពុងបម្រើការងារ ដើម្បីអាចបំពេញការងារតាមតួនាទីថ្មី និងភាពទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេ
- តម្រូវការសមត្ថភាពនៃអ្នកពាក់ព័ន្ធ ទាំងស្ថាប័នរដ្ឋ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក៏នឹងត្រូវលើកយកមកបញ្ចូលមួយចំនួនផងដែរនៅក្នុងអនុកម្មវិធីនេះ ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិប្រកបដោយជោគជ័យ ។

បញ្ជីប្រតិបត្តិការសំរាប់អនុវត្ត

- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវេទនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- បង្កើតប្រព័ន្ធអប់រំមួយ ដើម្បីធានានូវគុណភាពមន្ត្រី (សមត្ថភាព)
- ជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មី និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស នៅក្នុងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- បង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីបំពេញបន្ថែមតម្រូវការសមត្ថភាព :
 - ការធ្វើព្រំប្រទល់ ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងចុះបញ្ជីកា សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍
 - ការអភិរក្សនិងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ
 - ពង្រឹងការអនុវត្តនីច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច
 - ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិដោយមានការចូលរួម
 - យន្តការនិរន្តរភាពហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់វិស័យព្រៃឈើ ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក

រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង

- តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវ មានភាពច្បាស់លាស់សំរាប់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវបានកំណត់ត្រឹមឆ្នាំ ២០១០
- ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ត្រូវបានបង្កើតឡើងត្រឹមឆ្នាំ ២០១០
- កម្មវិធីប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើកទឹកចិត្តនិងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តការងារ ត្រូវបានអនុវត្តត្រឹមឆ្នាំ ២០១៥
- ប្រព័ន្ធទាក់ទង និងចែករំលែកព័ត៌មាន មានប្រសិទ្ធភាព ត្រូវបានបង្កើតឡើងត្រឹមឆ្នាំ ២០១៣ ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក (ត)

☞ សមត្ថភាពនៃរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និង អ្នកពាក់ព័ន្ធវិស័យព្រៃឈើផ្សេងទៀត
ត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង

- មន្ត្រីមានសមត្ថភាពដែលសមស្របនឹងតម្រូវការថ្មីនៃរចនាសម្ព័ន្ធការងាររបស់
រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវបានជ្រើសរើសនិងបណ្តុះបណ្តាល ត្រីមឆ្នាំ ២០១៥
- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សនឹងត្រូវរួមបញ្ចូលគ្នាជាផែនការរួមមួយ
នៃការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- សមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ នឹងបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង ត្រីមឆ្នាំ ២០១៥ ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក (ត)

- ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន គណៈកម្មាធិការ និងសមាជិកគ្រប់គ្រងព្រៃឈើមូលដ្ឋាន ភាគីឯកជនទាំងអស់ និង ដៃគូអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល នឹងត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល
- ប្រព័ន្ធអប់រំនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីធានាថាជំនាញគ្រប់គ្រងព្រៃឈើមានស្តង់ដារទាំងអស់ ដែលត្រូវការសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ គឺត្រូវបានទទួលជោគជ័យក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាព្រៃឈើជាមូលដ្ឋាន ។

អនុកម្មវិធីទី២

ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និង ការបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ

- សេចក្តីផ្តើម
- មធ្យោបាយសំរាប់អនុវត្ត
- លទ្ធផលរំពឹងទុក

១. សេចក្តីផ្តើម

- ព្រៃឈើមានសារសំខាន់ច្រើនយ៉ាងដូចជា : គ្រឿងសំណង់

អុសសម្រាប់ដុត

ជាផលិតផលសម្រាប់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងក្នុងជីវភាពរស់នៅ ជាជម្រកសត្វព្រៃ

គ្រប់ប្រភេទ បង្កើនជីជាតិដល់ដី ទប់ទល់ការហូរច្រោះ និង កែសម្រួលធាតុ

អាកាស ។ល ។

- កម្មភាពផ្សព្វផ្សាយអាចជួយជួយដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការសំរបសំរួល

ពិភាក្សាដើម្បីកំណត់បញ្ហា និង តម្រូវការផ្សេងៗនៅក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។

សេចក្តីផ្តើម (ត)

-ជួយតម្រង់ទិសនៃការអភិវឌ្ឍដើម្បីជំរុញការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

-ជួយបង្ហាញនូវគំរូនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព និង ភាព
ជោគជ័យនៃការដាំឈើឡើងវិញ ។

-បញ្ជ្រាបចំណេះដឹងក្នុងវិស័យព្រៃឈើទៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំតាមបណ្តាសាលា
រៀន មហាវិទ្យាល័យ និង វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗ ។ល ។

២-បញ្ជាក់នូវការអនុវត្តសំខាន់ៗ

២.១.លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងសម្រាប់ក្មេងជំនាន់ក្រោយ

- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសកម្មភាពទំនាក់ទំនងចែករំលែក និង ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានព្រៃឈើក្នុងកម្មវិធីអប់រំ ។
- រៀបចំកម្មវិធី និង បង្កើតសំភារៈផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើឱ្យបានសមស្របដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំ ។
- បង្កើនសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយដល់ គ្រូបង្រៀន សិស្សសាលា និង និស្សិតជាដើម ។ល ។

២.២. បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

- គោលបំណងនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- ឱកាសនៃការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើនៅមូលដ្ឋាន
- គោលបំណងនៃការកំណត់ព្រំប្រទល់ព្រៃ និង នីតិវិធី
- ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ច្បាប់ នីតិវិធីបទដ្ឋានច្បាប់ បទបញ្ជា ... ។ល ។

២.៣. ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវមជ្ឈមណ្ឌលផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានព្រៃឈើ

- រៀបចំឯកសារជាភាសាខ្មែរ និង អង់គ្លេស និង ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពឯកសារនៅក្នុងគេហទំព័រព្រៃឈើ ។
- រៀបចំផលិតសំភារៈផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើថ្មីៗដែលជាលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និង បទពិសោធន៍ ។
- រៀបចំទុកដាក់ឯកសារទៅតាមប្រភេទនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធនៃយកំព្យូទ័រ
- ដាក់តាំងបង្ហាញនូវឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់ការចូលទស្សនា

២.៤.យុទសាស្ត្រទំនាក់ទំនង

-បង្កើនទំនាក់ទំនងជាមួយ សហគមន៍មូលដ្ឋាន អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់
ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និង ស្ថាប័នពាក់ព័នផ្សេងៗ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការ
ផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានកាន់តែទូលំទូលាយ និង មាននិរន្តរភាព ។

២.៥.ការវាយតម្លៃពីតម្រូវការសមត្ថភាព

-សិក្សាវាយតម្លៃពីតម្រូវការកសាងសមត្ថភាព ដើម្បីអភិវឌ្ឍនូវសេវាកម្មផ្សព្វ
ផ្សាយឱ្យមានគុណភាព និង ប្រសិទ្ធភាពដើម្បីជួយគាំទ្រការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
នៅមូលដ្ឋានឱ្យមាននិរន្តរភាព ។

២.៦. សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើនៅមូលដ្ឋាន

-រៀបចំសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយដែលមានជំនាញចាំបាច់ រឹងមាំ ងាយស្រួល និងមានកិច្ចសហការល្អជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីជួយដល់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅមូលដ្ឋាន ។

-ផ្តល់សេវាកម្មបណ្តុះបណ្តាលនូវបច្ចេកទេស និង ជំនាញចាំបាច់ដែលអាចជួយដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និង វិស័យឯកជនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពព្រៃឈើ ។

២.៧.ការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ

-សហការជាមួយ សហគមន៍មូលដ្ឋាន អាជ្ញាធរដែនដី សង្គមស៊ីវិល ស្ថាប័ន

បណ្តុះបណ្តា និង ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃនូវលទ្ធផល

នៃការអនុវត្តសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ និង សំភារៈផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ

ដើម្បីកែសម្រួល និង ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង ។

៣.លទ្ធផលរំពឹងទុក

-សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើនឹងត្រូវបានរៀបចំដើម្បីផ្តល់ជូនដល់សហគមន៍

មូលដ្ឋាន ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ដៃគូអភិវឌ្ឍ សង្គមស៊ីវិល និង ស្ថាប័នពាក់ព័នផ្សេង

ទៀតឱ្យបានពេញលេញនៅឆ្នាំ ២០១៥ ។

-ការយល់ដឹងស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពនឹងធ្វើឱ្យកាន់

តែប្រសើរឡើងតាមរយៈកម្មវិធីអប់រំ ។

៣.លទ្ធផលរំពឹងទុក (ត)

- ព័ត៌មាន និង សំភារៈផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងតាមរយៈការបោះពុម្ពផ្សាយជាប្រចាំនូវលទ្ធផលស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ និងបទពិសោធន៍

៤១ ។

- ចំណេះដឹងស្តីពី ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងតាមរយៈការបង្កើនសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយជាប្រចាំ ។

- សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយនឹងត្រូវបានពង្រឹង និង ធ្វើប្រសើរឡើងនូវកម្មវិធីអភិវឌ្ឍដើម្បីជួយការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅមូលដ្ឋានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

អនុកម្មវិធីទី៣

អភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពការស្រាវជ្រាវ

- ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន
- មធ្យោបាយសំរាប់អនុវត្ត
- លទ្ធផលរំពឹងទុក

អ្វីទៅជាការត្រួសច្រាស?

ហេតុអ្វីត្រូវត្រូវបានជ្រាប?

ហេតុអ្វីចាំបាច់អភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ?

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍព្រៃឈើ-សត្វព្រៃនៅមានការខ្វះខាតមន្ត្រីជំនាញដែលមានសមត្ថភាពក្នុងសិក្សាស្រាវជ្រាវ ពុំទាន់ប្រសប់ក្នុងការរៀបចំគំរោងសំណើសំរាប់ការងារស្រាវជ្រាវទៅកាន់ស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយនានា ។
- មានការសិក្សាស្រាវជ្រាវមួយចំនួនដែលបានធ្វើឡើងដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវព្រៃឈើដែរ តែលទ្ធផលនៅមានកំរិត និងមិនទាន់បានផ្សព្វផ្សាយអោយបានទូលំទូលាយនៅឡើយ ។

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន (ត)

- លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើដែលបានធ្វើកន្លងមក នៅមិនទាន់បានទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍អោយបានខ្លាំងក្លាពីថ្នាក់ដឹកនាំនៅឡើយ ។
- អនុកម្មវិធីនេះនឹងនឹងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៃការស្រាវជ្រាវព្រៃឈើដើម្បីអោយប្រាកដថា ការស្រាវជ្រាវនឹងដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។

បច្ចេកទេសសំរាប់អនុវត្ត

- ត្រូវមានគណៈកម្មាធិការតម្រង់ទិសសំរាប់វិស័យស្រាវជ្រាវព្រៃឈើជាតិមួយ ដែលនឹងផ្តោតទៅលើផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និង ទិដ្ឋភាពច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រៃឈើដើម្បីអោយប្រាកដថាទៅអនាគតការស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យព្រៃឈើ នឹងគាំទ្រដល់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។
- ត្រូវមានវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និង អភិវឌ្ឍព្រៃឈើ-សត្វព្រៃ ដែលមានសមត្ថភាពពេញលេញទាំងធនធានមនុស្ស និងសំភារៈ-បរិក្ខារពិសោធន៍ដែលអាចឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការស្រាវជ្រាវជាពិសេសការទាក់ទាញរកថវិកាស្រាវជ្រាវពីស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយនានា ។

មធ្យោបាយសំរាប់អនុវត្ត (៦)

- ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពដល់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ ក៏ដូចជាសាកលវិទ្យាល័យព្រៃឈើនានាក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សជំនាន់ក្រោយក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ដើម្បីអោយមនុស្សថ្មីទាំងនោះមានសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងការស្រាវជ្រាវវិស័យព្រៃឈើ ធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។
- បង្កើតបណ្តាញស្រាវជ្រាវព្រៃឈើជាមួយបណ្តាស្ថាប័នស្រាវជ្រាវព្រៃឈើនានាទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងសកលលោក ដើម្បីអភិវឌ្ឍការងារស្រាវជ្រាវ ផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ និងរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍ជោគជ័យនានាដែលគេបានធ្វើកន្លងមក ។
- ស្រាវជ្រាវដើម្បីគាំទ្រការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដែលផ្តោតសំខាន់លើការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ការអភិរក្សព្រៃឈើ ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់និងអភិបាលកិច្ច និង វិមជ្ឈការក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក

- ប្រព័ន្ធការងារស្រាវជ្រាវព្រៃឈើជាតិមួយត្រូវបានអភិវឌ្ឍ ដើម្បីធ្វើការងារស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ ដើម្បីគាំទ្រការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។
- ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវដទៃទៀតដែលមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នឹងដើរតួនាទី សំខាន់ក្នុងការតាមដាន និងអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។
- វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍព្រៃឈើ-សត្វព្រៃមួយដែលធ្វើការស្រាវជ្រាវដើម្បីគាំទ្រយ៉ាង សកម្មនូវការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ តាមរយៈការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្ត កម្មវិធីស្រាវជ្រាវស្តីពីព្រៃឈើមូលដ្ឋាន ។

លទ្ធផលរំពឹងទុក (ត)

- ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ និងសាកលវិទ្យាល័យព្រៃឈើនៅកម្ពុជា នឹងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពការងារព្រៃឈើជាតិ និងការស្រាវជ្រាវពិសោធន៍ដែលមានទំនាក់ទំនងដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ។
- ទិន្នន័យព្រៃឈើ និងព័ត៌មានស្តីពីព្រៃឈើត្រូវបានផ្តល់ជាចំហរដល់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងគោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ ។
- ការចូលរួមរបស់ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវកម្ពុជាក្នុងបណ្តាញស្រាវជ្រាវថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិត្រូវបានពង្រឹង ហើយស្ថាប័នស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ កម្ពុជាអាចមានលទ្ធភាពក្នុងការស្វែងរកឱកាសសំរាប់ការបណ្តុះបណ្តាល និងស្វែងរកថវិកាសំរាប់ការងារស្រាវជ្រាវ ។

អនុកម្មវិធីទី ៤

វិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ

១_ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- អ្វីទៅជាវិញ្ញាបនបត្រ? អ្វីទៅជាវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ?

- ឱកាសរៀបចំវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើនៅកម្ពុជា

- ប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ

២_តើមធ្យោបាយអនុវត្តយ៉ាងដូចម្តេច?

៣_លទ្ធផលរំពឹងទុក

១-ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- ព្រៃឈើលើពិភពលោកប្រមាណ ៨% បានផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ
- ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ប្រមាណ ៧%
- ឆ្នាំ ២០០២ ការពិចារណាលើការផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើកើនឡើងខ្លះ ដែលព្រៃឈើប្រមាណ ២,៨% បានផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ
- បច្ចុប្បន្ន ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍កំពុងសកម្មលើការងារវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ
- ៣២ ប្រទេស មាន National certification schemes
- Schemes ចំនួន ០២ FSC & PEFC កំពុងប្រកួតប្រជែងគ្នាលើពិភពលោក

អ្វីទៅជាវិញ្ញាបនប័ត្រ ? អ្វីទៅជាវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ ?

- វិញ្ញាបនប័ត្រ : គឺជាដំណើការបញ្ជាក់ដល់ភាគីមួយទៀត ដែលភាគីនោះសម្រេចបានតាមកំរិតស្តង់ដារកំណត់ទុកជាមុន
- វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ : គឺជាដំណើការវាយតម្លៃការងាររៀបចំគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយសង្វាក់ផលិតកម្មឈើ ដែលសម្រេចបានតាមកំរិតស្តង់ដារកំណត់ទុកជាមុន

១-ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន (ត)

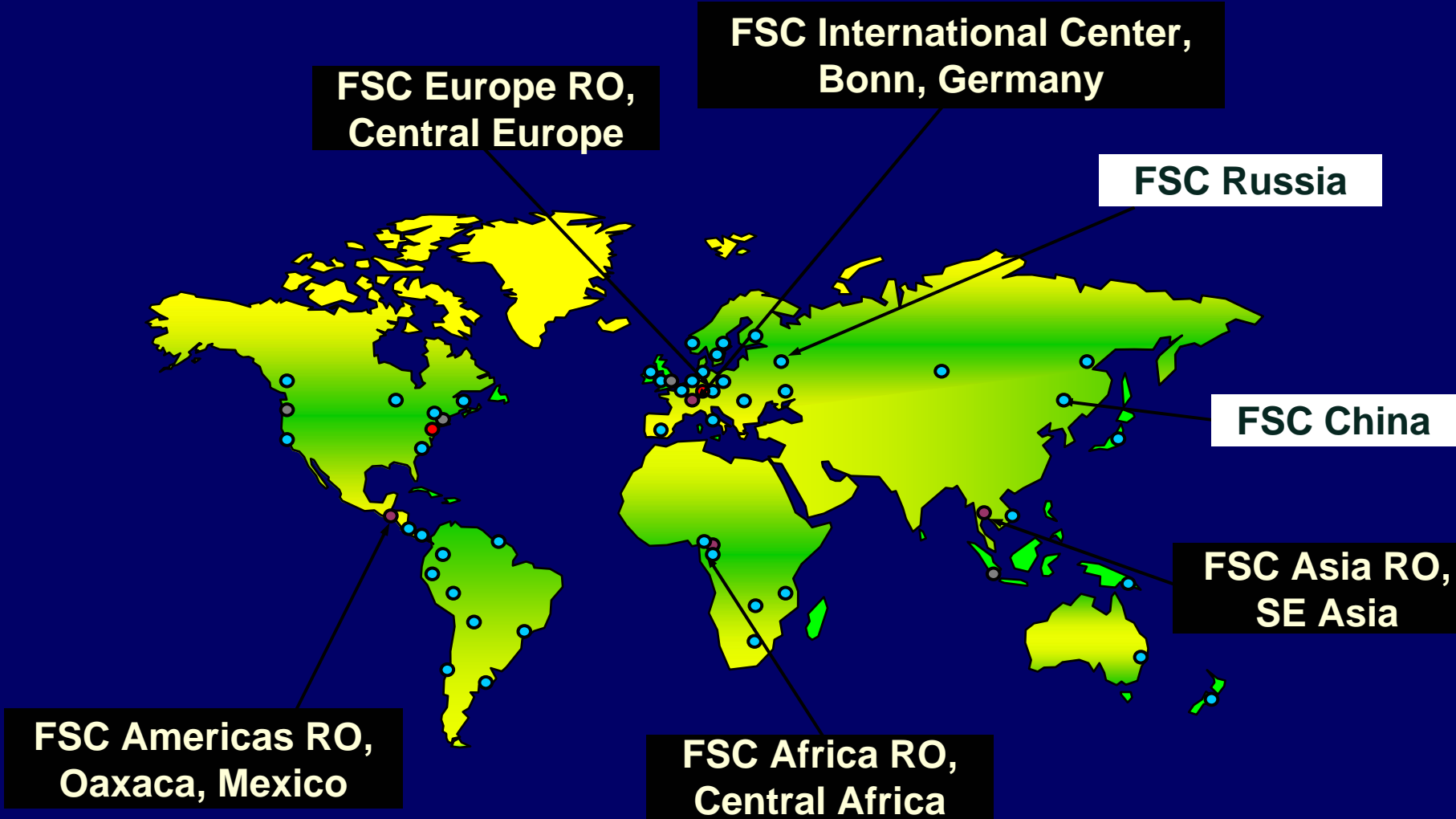
- អ្វីទៅជា FSC(1993) ? Forest Stewardship Council ។ ធាតុសំខាន់ៗ
ពាក់ព័ន្ធនឹងវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ ធ្វើមជ្ឈការសម្រេចចិត្តដែលមានលក្ខណៈ
ស្តង់ដារ និង មានភាពជឿជាក់ ។ ប្រទេសចំនួន ៧៨ ស្មើនឹង ២៨% បានអនុវត្ត
ប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ FSC
- អ្វីទៅជា PEFC (1999) ? Programme for the Endorsement of Forest
Certification ។ ប្រព័ន្ធរបស់វា មានភាពជឿជាក់ ហើយក៏ទទួលស្គាល់ប្រព័ន្ធ
វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើឯករាជ្យផ្សេងៗផងដែរ ។ ប្រទេសចំនួន ២២ បានអនុវត្ត
ប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ PEFC

~ ប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ (Certificate systems)

- ប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើលើពិភពលោក មានចំនួន ៥ គឺ
 - FSC : Forest Stewardship Council
 - PEFC : Programm Endorsement
 - CERFLOR : (Programa Brasileiro de Certificacao Forestal
 - LEI : Lembaga Ekolabel Indonesia (Indonesian Ecolabelling Institute)
 - MTCC : Malaysian Timber Certification Council

- បទពិសោធន៍កន្លងមក ការរៀបចំប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ ត្រូវចំណាយពេលវែង សោហ៊ុយចំណាយខ្ពស់ និង ល្អិតណាការលក់ឈើចេញប្រទេសដែលទិញតម្រូវឱ្យមានវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើបញ្ជាក់ ទើបប្រើប្រាស់វិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ

~ ឱកាសរៀបចំវិញ្ញាបនបត្រប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

- ប្រទេសកម្ពុជា ក៏ដូចប្រទេសដទៃទៀតដែរ ចាប់អារម្មណ៍លើការរៀបចំប្រព័ន្ធវិញ្ញាបនបត្រប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ
- វិញ្ញាបនបត្រប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ ជាពិសេស ជួយពង្រីកទីផ្សារលើរបស់កម្ពុជា រហូតដល់ទីផ្សារអឺរ៉ុប

២_តើបច្ចេកទេសអនុវត្តយ៉ាងដូចម្តេច?

១_បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើមួយក្នុងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ

២_បង្កើតក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ ស្ថិតនៅក្រោមអង្គភាពវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ

- ជ្រើសរើស certification scheme ដែលសមស្របជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌកម្ពុជា និង មានការទទួលស្គាល់ពីសំណាក់អន្តរជាតិផងដែរ
- បង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងសូចនាករ កំរិតជាតិ សម្រាប់ផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ លើការងារគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- បង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងសូចនាករ កំរិតជាតិ សម្រាប់ផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ លើសង្វាក់ផលិតកម្មឈើ

២-តើបច្ចេកទេសអនុវត្តយ៉ាងដូចម្តេច? (ត)

- រៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាល សិក្ខាសាលា ផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងអំពីវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ បង្កើនការយល់ដឹងអំពីរចនាសម្ព័ន្ធ បង្កើតគោលការណ៍បច្ចេកទេសនានា ស្វែងយល់អំពីព័ត៌មានព្រៃឈើថ្នាក់ជាតិ របៀបកំណត់បញ្ហា និង វិធានការដោះស្រាយពាក់ព័ន្ធនឹងវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ
- បង្កើតតំបន់សាកល្បងគោលការណ៍បច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធក្នុងព្រៃធម្មជាតិ ព្រៃដាំ ព្រៃឯកជន ព្រៃការពារ ដើម្បីពិនិត្យផលប៉ះពាល់មកលើវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ

២. តើបញ្ហាធានាអនុវត្តយ៉ាងដូចម្តេច? (ត)

៣. ក្រុមការងារជម្រុញការផ្តួចផ្តើមគំនិតពាក់ព័ន្ធនឹង FSC Schemes

សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា លើកទឹកចិត្តអ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ អ្នកនយោបាយ បាយ លើការងាររៀបចំលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង សូចនាករ កំរិតជាតិ សំរាប់ផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើនៅកម្ពុជា

៤. វិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តឱ្យស្របទៅ FSC Schemes

៥. មជ្ឈមណ្ឌលវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ លើកទឹកចិត្តអ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងឧស្សាហកម្មឈើ សហគ្រាសកែច្នៃឈើ ដើម្បីផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លើសង្វាក់ផលិតកម្ម និង បង្ហាញអំពីភាពជឿនលឿនលើការងារវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ។

៣-លទ្ធផលរំពឹងទុក

១-នឹងមានមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើមួយ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្នុងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលផ្តួមផ្តើមគំនិតចេញពី FSC Schemes

២-មន្ត្រី និង អ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ មានការយល់ដឹងអំពីសារៈ សំខាន់ របស់វិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ

៣-តាមរយៈក្រុមការងារមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ សេចក្តីព្រាង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង សូចនាករ កំរិតជាតិ សម្រាប់ផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រព្រៃ ឈើ ត្រូវបានរៀបចំ និង មានការទទួលស្គាល់ពីស្ថាប័ន FSC ។

କୃଷି ଆଧୁନିକୀକରଣ

កម្ពុជា ថៃ ឆីលី

ការប្រើប្រាស់បរិស្ថានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព

Sustainable Forest Financing

ថា សុខថា

I- សេចក្តីផ្តើម

- ព្រៃឈើនៅប្រទេសកម្ពុជាគឺបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើនិងមានយុទ្ធសាស្ត្រថែទាំការពារបរិស្ថានព្រៃឈើដែលបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរូបសំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាល(ដំណាក់កាលទី២ឆ្នាំ២០០៨) ចតុកោណទី១ បានកំណត់ពី ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្មហើយក្នុងនោះមុំទី៤បានលើកឡើងពី កំណែទម្រង់ព្រៃឈើដើម្បីថែរក្សារក្សាគំរូព្រៃឈើឱ្យបាន៦០%នៅឆ្នាំ២០១៥ ។
- គោលនយោបាយរាជរដ្ឋាភិបាលគឺការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព និងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើសម្រាប់លើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជននៅជនបទ និងចូលរួមក្នុងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

- រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានគ្រប់គ្រង និង គាំទ្រនូវការរៀបចំតំបន់សាកល្បងយន្តការ REDD ដែលកាត់បន្ថយការបញ្ចេញ ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីការរេចរីលព្រៃឈើដែលមានការផ្ទុះផ្ទើមនៅ តំបន់ព្រៃសហគមន៍នៅក្នុងខេត្តឧត្តរមានជ័យភាគខាងជើងនៃប្រទេស ។ នៅទីនោះរដ្ឋបាល ព្រៃឈើ និងសហគមន៍ព្រៃឈើនឹងបង្កើតនូវគំរូហិរញ្ញប្បទានកាបូន (Carbon financing model) ដើម្បីជាគំរូណែនាំនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និង ប្រពន្ធគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។ ជាងនេះ ទៅទៀត ពាណិជ្ជកម្មចំការឈើដាំ អេកូទេសចរណ៍ គម្រោងសហប្រតិបត្តិការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះសង្គមនៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម (ដូចជា ផលិតកម្មវារីអគ្គិសនី ផលិតកម្មទឹកស្អាត ថ្ម ឥដ្ឋ ឡ) ។

- ព្រៃឈើសំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលនិងជីវម៉ាស់ គឺជាធនធានសក្តានុពលនៃគំរូហិរញ្ញប្បទាន ដែលរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ត្រូវយកទៅ ប្រើសំរាប់ការចេញបទបញ្ញត្តិ ក្នុងការលើកទឹកចិត្តពួកគេ ឱ្យមានកាតព្វកិច្ចទៅលើការទូទាត់សំរាប់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ហើយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ អាចបំរើសេវាកម្មថែរក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ប្រទេស ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីព្រៃឈើ និងប្រព័ន្ធ ធារាសាស្ត្រនៅតាមតំបន់នានា ក៏ដូចជា ជួយសម្រាលការឡើងកំដៅភពផែនដីផងដែរ ។
- ក្នុងរយៈពេលកន្លងមកនេះមានការរីកចំរើនសំខាន់ៗជាច្រើននៅក្នុងការងារដាំដុះព្រៃឈើ ឡើងវិញ ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយសហគមន៍ព្រៃឈើ និងបណ្តាសកម្មភាពផ្សេងៗដែល មកពីការប្រើប្រាស់និងគ្រប់គ្រងព្រៃឈើព្រមទាំងការរចនា នូវឧបករណ៍សេដ្ឋកិច្ច សំរាប់ និរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

II- គោលបំណង

- ធ្វើឱ្យមានចលនាហិរញ្ញប្បទាន សំរាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព
- ចល័តហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រតាមរយៈគំរោងព្រៃឈើនានា
- លើកទឹកចិត្តវិធីសាស្ត្រផ្តួចផ្តើមឱ្យកើតមានប្រភពហិរញ្ញប្បទាន
- ផ្តួចផ្តើមជំរុញការគាំទ្រ សក្តានុពលលើយន្តការ Aff-Re/CDM និង ការបង់ប្រាក់លើសេវាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផ្សេងៗដែលបានមកពីការថែទាំប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ
- កាត់បន្ថយនូវការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ដែលកើតមកពីការរេចរិលព្រៃឈើ និងការបង្កើនថែមទៀតនូវកាបូនស្តុក ដោយការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយចីរភាព

អនុកម្មវិធីនេះរួមមាន

- ហិរញ្ញប្បទានពីរាជរដ្ឋាភិបាល
- ហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និង ប្រទេសផ្តល់ជំនួយ
- ហិរញ្ញប្បទានបានមកពីប្រភពធនធានព្រៃឈើ(ចំណូលពីលក់ផលិតផលឈើ និង ការប្រើប្រាស់ធនធានបរិស្ថានព្រៃឈើ
- សេវាកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន ។

១-ហិរញ្ញប្បទានពីរាជរដ្ឋាភិបាល

- រាជរដ្ឋាភិបាលបានវិភាជន៍ថវិកាដល់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ តាមរយៈកញ្ចប់ថវិការបស់ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ថវិកានេះបានប្រើប្រាស់ទៅលើសកម្មភាពនានា ដូចជា ការដាំដើមឈើ ការគ្រប់គ្រងសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍តាមរយៈការបោះបង្គោលព្រំដែនព្រៃឈើ ការផ្តល់មធ្យោបាយ និងសំភារៈសំរាប់បំពេញការងាររបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ... ។ល ។
- តាមរយៈការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាននេះនៅមានកំរិតនៅឡើយដើម្បីឆ្លើយតបនូវការធានាក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព ។

២- ហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងប្រទេសផ្តល់ជំនួយ

- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនបានទទួលជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយផ្ទាល់ ពីប្រទេសផ្តល់ជំនួយ ដើម្បីដំណើរគំរោង ដូចជាធ្វើការអភិរក្សព្រៃឈើ និង ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារសត្វព្រៃ ការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ។ល ។
- ការផ្តល់ជំនួយទៅលើការពារធនធានធម្មជាតិបានរួមឱ្យព្រៃឈើ និង ដីព្រៃ និងប្រពន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម មានគុណភាពកាន់តែប្រសើរឡើង ។

៣. ហិរញ្ញប្បទានផ្តល់ពីប្រតិបត្តិការធនាគារព្រៃឈើ

(ចំណូលពីលក់ដល់វិសាលភាព និងប្រើប្រាស់ធនាគារហិរញ្ញប្បទានព្រៃឈើ)

- ព្រៃឈើបានផ្តល់អ្នកស៊ីហ្សេន និង បំបាត់ការប្តូរឱ្យអ្នកស៊ីតពីបរិយាកាស ធ្វើឱ្យផ្ទៃ
ខាងលើ និងខាងក្រោមមានលំហូរទឹកឡើងទាត់ និង ផ្តល់នូវការចំរោះទឹកបានកាន់
តែល្អ ។ ព្រៃឈើក៏អាចក៏អាចជួយដល់ពពួកភូតតាមនិងសត្វព្រៃនៅតាមតំបន់និង
ផ្តល់នូវទំនិញនិង សេវាកម្មដ៏មានតម្លៃរាប់តាំងពីឈើហ៊ុបរហូតដល់ផ្នែកទេសភាព ។

៣.១ ការលំហែកំសាន្ត និង អេកូទេសចរណ៍

- កម្មវិធីទូទាត់សំរាប់សេវាកម្មបរិស្ថាន គឺជាវិធីសាស្ត្រជំរើសមួយ ដើម្បីបញ្ឈប់ការអន់ថយរបស់បរិស្ថាន ដែលមានប្រភពមកពីការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើនៅក្នុងប្រទេសដែលបានចំណូលទាប ។
- ទេសចរណ៍អេកូឡូស៊ីគឺជាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចដែលទាក់ទងនឹងព្រៃឈើសំខាន់មួយផ្សេងទៀត ។
- ការផ្សព្វផ្សាយជាអន្តរជាតិអំពី តំបន់ឧទ្យានជាតិ ជំរកសត្វព្រៃ ។ល ។
- បានធ្វើឱ្យព្រៃក្លាយជាតំបន់ទាក់ទាញទេសចរណ៍ទៅទស្សនាកំសាន្ត ។
- ម្ចាស់ព្រៃឈើ (រដ្ឋ សហគមន៍គ្រួសារ) ត្រូវបានទូទាត់ឱ្យសំរាប់សេវាកម្មបរិស្ថានដែលពួកគេផលិតបាន ពេលពួកគេប្រើប្រាស់ដី និងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងព្រៃឈើផ្សេងៗដែលអាចការពារព្រៃនិងជីវៈចម្រុះដោយបានថែរក្សាលើកំពស់គុណភាពជីវភាពមនុស្ស ។
- មុខងាររបស់កម្មវិធីនេះដូចជាប្រពន្ធផ្ទេរមូលនិធិពីអ្នកដែលទទួលបានផលពីសេវាកម្មបរិស្ថានទៅអ្នកដែលបានផលិតសេវាកម្មបរិស្ថានវាជាយន្តការហិរញ្ញវត្ថុមួយដើម្បីធ្វើការផ្សព្វផ្សាយការអភិរក្សធនធានព្រៃឈើរបស់ប្រទេស

៣.២. ការដាំដើមឈើ

- ការប្រើប្រាស់ដីសំរាប់ការដាំដើមឈើឡើងវិញជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មក៏ដូចជាការអភិរក្សព្រៃឈើ ដែលការទូទាត់សំរាប់សេវាកម្មបរិស្ថាន គឺជាការបន្ថែមទៅចំណូលដែលបានមកពីការលក់ផលិតផលព្រៃឈើដោយផ្ទាល់ និងប្រយោលដល់ប្រជាជន និងចំណូលថវិកាជាតិ ។
- ជួយគាំពារផ្នែកបរិស្ថានជាច្រើនទៀតដូចជា ការពារទីជំរាល ទប់ស្កាត់ការហូរច្រោះដី ការធ្វើប្រសើរឡើងនៃគុណភាពដី និង ធ្វើឱ្យមាននិរន្តរភាពព្រៃឈើ ។

៣.៣- ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

- ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះអាចជាមុខងារនិយត័កមួយនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ដែលបានជួយថែរក្សា ឬធ្វើឱ្យបរិស្ថាននិងគុណភាពជីវិតរបស់មនុស្សមានការប្រសើរឡើង ។
- មុខងារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី (Ecosystem function) គឺជាសមត្ថភាពនៃដំណើរការធម្មជាតិ និង ធាតុផ្សំដែលផ្តល់ទំនិញ និងសេវាកម្មដើម្បីបំពេញតំរូវការរបស់មនុស្ស ទាំងដោយផ្ទាល់ និងប្រយោល ។ ឧ. យន្តការ REDD តាមរយៈការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ គេអាចលក់វិញ្ញាបនប័ត្រ ទៅទីផ្សារអន្តរជាតិ ។

៤. សេវាកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន

- សេវាកម្មផ្តល់ទឹកស្អាត និង ផលិតកម្មវារីអគ្គិសនី ជាវិធីសាស្ត្រមួយផ្សេងទៀតសំរាប់លើកទឹកចិត្តដល់ការអភិរក្ស និង ការការពារប្រពន្ធអេកូឡូស៊ីព្រៃឈើ គឺជាការទូទាត់ ដោយផ្តល់រវាងក្រុមហ៊ុនឯកជនដែលប្រើប្រាស់ដីព្រៃឈើសំរាប់ផលិតកម្មទឹកស្អាត និង ផលិតកម្មថាមពលវារីអគ្គិសនី ជាមួយនឹង រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- ហេតុដូច្នេះវាអាចជួយធ្វើឱ្យលំហូរសាច់ប្រាក់ ដែលមានមិនទៀងទាត់និង តែងតែគេខុស្សាហ៍ឃើញនៅក្នុងប្រពន្ធផលិតកម្មព្រៃឈើនោះមានការប្រសើរឡើង ។

- ដើម្បីអនុវត្តនូវអនុកម្មវិធីនេះ គេគួរមានគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទាន ព្រៃឈើជាតិដែលអាចអនុវត្តនូវការគ្រប់គ្រង ថែរក្សា ការពារ និង ការអភិរក្ស ធនធានព្រៃឈើ និង ផលិតកម្មឧស្សាហកម្មព្រៃឈើរបស់ប្រទេសដែលឆ្ពោះទៅ តាមគោលការណ៍នៃការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។
- បន្ថែមពីនេះទៅទៀត អាចបង្កើនភាពមានការងារធ្វើ និងធ្វើឱ្យស្តង់ដារ នៃការរស់នៅ មានភាពរីកចំរើន សំរាប់ប្រជាជននៅជនបទតាមរយៈការរួមបញ្ចូលគ្នានៃសកម្ម ភាពព្រៃឈើនានា ។

III- បញ្ជីឈ្មោះអនុវត្ត

កម្មវិធីសេវាកម្មបរិស្ថានព្រៃឈើគឺជាសមាសធាតុមួយយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទាន

ព្រៃឈើជាតិ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺជាកត្តាប្រឈមយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយនិរន្តរភាពព្រៃឈើ

ក្នុងនោះរួមមានគោលការណ៍ចំនួន៥ ដូចខាងក្រោមនេះ

១- រចនាសម្ព័ន្ធច្បាប់ : បទបញ្ញត្តិច្បាប់ និង គោលការណ៍ច្បាស់លាស់ដែលអាចឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ជា

លក្ខណៈប្រព័ន្ធជារួម មាន:

- អន្តរកម្មនីយកម្មនៃតំលៃក្នុងពន្ធនាំចូលនាំចេញ សេវាកម្មសាធារណៈ បំណាច់ប្តូរបទបញ្ញត្តិ ការប្រើប្រាស់ដី និង ទស្សនទានព្រៃឈើ

- ការទូទាត់សេវាកម្មបរិស្ថានព្រៃឈើ និង ប្រភពមូលនិធិដែលទទួលបាន
- ទំនាក់ទំនងជាមួយកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដើម្បីពង្រឹងសេវាកម្មព្រៃឈើផ្សេងៗ

២- ស្ថាប័ន : រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាលគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បំពេញនូវគោលដៅរបស់កម្មវិធី និង

សមាហរណកម្មគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន និង រដ្ឋបាលនៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ។

៣- ហិរញ្ញវត្ថុ : បង្កើតប្រភពមូលនិធិសាធារណៈឯកជន និង លាយចំរុះខុសៗគ្នាដោយប្រើប្រភព

ខាងក្នុង និង ខាងក្រៅ និង យន្តការណែនាំតាមទីផ្សារ ។

៤- គោលនយោបាយ : រួមមាន:

- ដំណើរការ និង ឧបករណ៍សំរាប់កំណត់គោលនយោបាយព្រៃឈើ (ទិសដៅនិងគោលដៅ) :
ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃឈើជាតិ យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងការកាប់ឈើ និង ការកាន់កាប់ដីព្រៃ
ខុសច្បាប់ ... ។ល ។
- គោលនយោបាយផ្សេងៗសំរាប់ផ្សព្វផ្សាយការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និង ការអភិវឌ្ឍធន
ធានព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព
- ផលប្រយោជន៍នៃរបស់ការទូទាត់សេវាកម្មព្រៃឈើ
- ការផ្សារភ្ជាប់ជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

៥- តម្លាភាព និង គណនេយ្យភាព :

- ការត្រួតពិនិត្យ និង បង្កើប្រព័ន្ធតាមដាន វាយតម្លៃ និងធ្វើសវនកម្មលើផលរបរប្រកប សេវាកម្ម និងផលិតកម្មដែលពាក់ព័ន្ធ និងវិស័យព្រៃឈើ
- ភ្នាក់ងារព្រៃឈើ(ដើម្បីសំរបសំរួលការគ្រប់គ្រងគម្រោងនៅក្នុងតំបន់)
- បទបញ្ញត្តិចុះឈ្មោះទ្រព្យសម្បត្តិ (ការចុះឈ្មោះកិច្ចសន្យាដើម្បីធានាការការពារនៃផលប្រយោជន៍ និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់កម្មវិធីទូទាត់សេវាកម្មព្រៃឈើ
ផ្សេងៗ)
- បន្តការបណ្តុះបណ្តាល ។

IV- លទ្ធផលរំពឹងទុក

ដើម្បីឱ្យសំរេចបាននូវគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទានព្រៃឈើជាតិ រួមមាន:

- ១-ការវិនិយោគផ្នែកឯកជន និង វិស័យព្រៃឈើ មានការសហប្រតិបត្តិការរឹងមាំ ដើម្បីធ្វើឱ្យសុខភាពព្រៃឈើមានការធូរស្រាល ឆ្ពោះទៅការបង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិព្រៃជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។
- ២-ផលិតផល-អនុផលព្រៃឈើ និងគ្រប់សេវាកម្មបរិស្ថានព្រៃឈើ ត្រូវមានការចុះសារពើភ័ណ្ឌសំរាប់ស្រង់យកទិន្នផលតាមបណ្តាតំបន់ និង ទីផ្សារ ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើផ្តល់សេវាកម្មដើម្បីបង្កើនផលិតផល និង ការប្រើប្រាស់មានប្រសិទ្ធភាព ។

៣-មានដៃគូរឹងមាំ ដើម្បីបង្កើតព្រៃ ទៅតាមយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
កម្ពុជា រៀបចំបទបញ្ញត្តិថ្មីៗដូចជា “កាតព្វកិច្ចរបស់បុគ្គល និង នីតិបុគ្គលដែល
វិនិយោគលើធនធានព្រៃឈើកម្ពុជា ” ... ។

៤-កម្មវិធីលើកទឹកចិត្តនឹងត្រូវអនុវត្តលើបុគ្គល និង នីតិបុគ្គលដែលមានហិរញ្ញវត្ថុរឹងមាំ
សំរាប់ការវិនិយោគផ្ទាល់ និងនាំមកបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗដើម្បីឱ្យមុខងារដាំព្រៃឈើ
ឡើងវិញកាន់តែល្អប្រសើរក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

સ્વપણક્ષય

សំណួរ ចម្លើយ ពីកម្មវិធីវិទ្យុពេលវេលា

● កម្មវិធីទី១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

សំណួរទី ១ (ភិក្ខុ **ជឹម ពាន់** គង់នៅវត្តសិរីសុន្ទរវង្ស ភូមិវត្ត ឃុំក្រចេះ ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ):
បន្ទាប់ពីកំណត់ព្រំប្រទល់រួច ហើយព្រៃនោះមានឈើដែលមានអាយុអាចកាប់ដកហូតយកបាន តើប្រជាជនអាចស្នើសុំកាប់យកឈើទាំងនោះមកប្រើប្រាស់បានទេ?

ចម្លើយទី ១ (លោក **ប៉ក់ ជាលី**): យើងមានច្បាប់ព្រៃឈើដែលចែងថា ការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើជាប្រពៃណីរបស់បងប្អូនសហគមន៍មូលដ្ឋាននឹងត្រូវបានគោរព ដូចនេះពួកគាត់អាចដកហូតព្រៃឈើទាំងនោះមកប្រើប្រាស់បានតែមិនមែនដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មទេ ។

សំណួរទី ២ (លោក **ស៊ិន យូរ៉ា** តំណាងអង្គការ MVI ខេត្តស្ទឹងត្រែង): យើងបានលើកយកបញ្ហាធំៗរបស់កម្មវិធីមកធ្វើបទបង្ហាញនៅថ្ងៃនេះ តើនៅពេលពិភាក្សាតាមក្រុមមានលើកយកបញ្ហាទាំងនេះមកពិភាក្សាដែរឬទេ?

ចម្លើយទី ២ (លោក **ប៉ក់ ជាលី**): ស្រែកយើងនឹងលើកយកបញ្ហាទាំងនេះមកពិភាក្សា ។

សំណួរទី ៣ (លោក **ថៃ ប៊ុនលាង** តំណាងសហគមន៍ខេត្តក្រចេះ): បន្ទាប់ពីកំណត់ដីព្រៃរួចហើយ តើយើងត្រូវបែងចែកដីទាំងនោះឱ្យទៅជាដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចឬយ៉ាងណា?

ចម្លើយទី ៣ (លោក **ប៉ក់ ជាលី**): បន្ទាប់ពីកំណត់ដីព្រៃរួច យើងនឹងដឹងថាកន្លែងណាអាចធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ជាដីសម្បទានសង្គមកិច្ច និងកន្លែងណាគួរលែទុកជាតំបន់អភិរក្ស គឺអាស្រ័យទៅនឹងទីតាំងជាក់ស្តែង ។

● កម្មវិធីទី២: ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងការអភិរក្ស

សំណួរទី ១ (លោក **ហ៊ុន ណារ៉េន** មន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើរតនគិរី): ចំពោះកីឡាប្រមាញ់ តើគួរធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីធានានិរន្តរភាពសត្វព្រៃ?

ចម្លើយទី ១ (លោក **ឈុំ សំណាង**) : យើងនឹងសិក្សាតំបន់សម្រាប់កិច្ចការប្រមាញ់ និងធ្វើការចាត់ថ្នាក់សត្វព្រៃស្របតាមលក្ខណៈជាតិ និងអន្តរជាតិ ។ យើងនឹងសិក្សាពីលក្ខណៈជីវសាស្ត្រ និងដង់ស៊ីតេរបស់វា រួចយើងនឹងរៀបចំ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីគ្រប់គ្រងកិច្ចការប្រមាញ់ រៀបចំកូតាដកហូត និងធ្វើការតាមដានឱ្យបានជាប្រចាំដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានពីមូលហេតុផ្សេងៗ ដែលអាចកើតមានឡើងចំពោះសត្វព្រៃ ។

សំណួរទី ២ (អ្នកស្រី **ម៉ុំ សាគីន** តំណាងបណ្តាញ CPN ខេត្តក្រចេះ) : តាមបទបង្ហាញ យើងនឹងសម្រេចឱ្យបានតម្រូវព្រៃលើចំនួន៦០%លើផ្ទៃប្រទេស តើយើងត្រូវមានយន្តការអ្វីខ្លះ ដើម្បីសម្រេចការងារនេះ?

ចម្លើយទី ២ (លោក **យន សារ៉េត**) : ដើម្បីធានាតម្រូវព្រៃឱ្យបាន៦០%នៅឆ្នាំ២០១៥ យើងមានអនុកម្មវិធីចំនួន៦ ដែលបញ្ជាក់ពីការការពារ និងថែរក្សាព្រៃឈើ ។ យើងនឹងកំណត់ព្រំប្រទល់ និងទីកន្លែងដែលត្រូវស្តារព្រៃឡើងវិញ ។ កម្មវិធីទាំងនេះ នឹងនាំឱ្យយើងសម្រេចបានតម្រូវព្រៃ៦០% នៅឆ្នាំ២០១៥ ។

សំណួរទី ៣ (លោក **ឡុង យិន** តំណាងសហគមន៍ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ) : តាមរយៈការចូលរួម តើយើងទទួលបានផលក្នុងភាពជាម្ចាស់ ឬជាកម្មករ?

ចម្លើយទី ៣ (លោក **អូន សំអុល**) : យើងមានលិខិតបទដ្ឋានមួយចំនួនស្តីពីការដាំឈើដោយឯកជនគ្រួសារ... ។ បើប្រជាជនចូលរួមដាំឈើក្នុងចំការដាំឈើរបស់រដ្ឋ ឬរបស់ក្រុមហ៊ុន នោះពួកគាត់នឹងទទួលបានកម្រៃពីការងារនេះ ។ តែបើប្រជាជនចុះកិច្ចសន្យាជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដើម្បីធ្វើការដាំដុះព្រៃឈើលើដីរបស់រដ្ឋ នោះពួកគាត់នឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ក្នុងភាពជាម្ចាស់ ។

● កម្មវិធីទី៣: ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច

សំណួរទី ១ (លោក **ស៊ិន យូរ៉ា** តំណាងអង្គការ MVI ខេត្តស្ទឹងត្រែង) : នៅក្នុងកម្មវិធីនេះ តើមានការចូលរួមពីសហគមន៍ផង ដើម្បីឱ្យមានអភិបាលកិច្ចល្អលើវិស័យព្រៃឈើ ។

ចម្លើយទី១ (លោក **សួន សុវណ្ណ**) : ចំពោះការចូលរួមរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើ មានចែងក្នុងកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើរួចហើយ ។

សំណួរទី ២ (លោក **ថៃ ប៊ុនណាង** តំណាងសហគមន៍ខេត្តក្រចេះ) : បើមានទំនាស់រវាងអ្នកមាន និងអ្នកក្រ ស្តីពីបញ្ហាដីធ្លី តើយើងត្រូវដោះស្រាយដូចម្តេច?

ចម្លើយទី២ (លោក **សួន សុវណ្ណ**) : អ្នកមាន និងអ្នកក្រត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ។

សំណួរទី ៣ (លោក **សា ខួយ** តំណាងសហគមន៍ខេត្តក្រចេះ) : តើការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើមាន សារៈសំខាន់ យ៉ាងណាដែរ ចំពោះសហគមន៍ និងរាជរដ្ឋាភិបាល?

ចម្លើយទី ៣ (លោក **សូ លន**) : នៅក្នុងការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ ប្រជាជនក្នុងសហគមន៍ទទួលបានផលប្រយោជន៍ច្រើន ដោយរដ្ឋមិនបានយកថ្លៃសួយសារពិសហគមន៍ឡើយ តែត្រូវបំពេញបែបបទតាមនីតិវិធី ។ វិធានរដ្ឋាភិបាលទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយប្រយោល ដោយមានការចូលរួមក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

សំណួរទី ៤ (អ្នកស្រី **ម៉ុ សាគីន** តំណាងបណ្តាញ CPN ខេត្តក្រចេះ) : តើបណ្តាញព័ត៌មានរបស់កម្មវិធី មានប្រសិទ្ធភាពដូចម្តេចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ?

ចម្លើយទី ៤ (លោក **សួន សុវណ្ណ**) រដ្ឋបានផ្តល់អំណាចដល់គ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ក្នុងការរាយការណ៍ និងចាប់យកវត្ថុតាងលើសច្បាប់ តែត្រូវបញ្ជូនវត្ថុតាងទាំងនេះមករដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដើម្បីមានវិធានការណ៍តាមផ្លូវ ច្បាប់ ។ អ្នករាយការណ៍អាចទូរស័ព្ទមកអជ្ញាធរ ហើយអជ្ញាធរនឹងរាយការណ៍បន្តមករដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

● កម្មវិធីទី៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ

សំណួរទី ១ (លោក **សែ សុភី** តំណាងអង្គការ DPA រតនគិរី) : តើកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើមានភាពប្រទាំងប្រទើសជាមួយនិងការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងយ៉ាងណា?

ចម្លើយទី១ (លោក **ឡាវសេដ្ឋាផល**) : មិនមានការប្រទាំងប្រទើសអ្វីឡើយ ។ បច្ចុប្បន្នយើងមានសហគមន៍ជាង៣០០ តែក្នុងនោះមានតែ១២៤ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។ យើងនឹងជម្រុញឱ្យសហគមន៍ទាំងអស់ទទួលស្គាល់បានតាមផ្លូវច្បាប់ពេញលេញពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នាពេលឆាប់ៗខាងមុខ ។

សំណួរទី ២ (លោក **សោម ផល្លា** តំណាងសហគមន៍នៅខេត្តក្រចេះ) : រដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់ដីព្រៃសម្រាប់ធ្វើសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច តើឱ្យសហគមន៍ព្រៃឈើកើតឡើងដូចម្តេច?

ចម្លើយទី ២ (លោក **ឡាវ សេដ្ឋាផល**) : សហគមន៍កន្លងមកមិនមានកិច្ចសហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើទេ ។ ពេលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ដីទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនរួចហើយ ទើបសហគមន៍នាំគ្នាចង់បង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ ដូចនេះវាជាការលំបាកក្នុងការទាមទារយកដីនេះមកវិញដើម្បីបង្កើតសហគមន៍ ។ នេះក៏ជាការខ្វះខាតការផ្តល់ព័ត៌មានរបស់អង្គការមូលដ្ឋានក្នុងការលៃទុកដីទាំងនេះទុកជូនសហគមន៍ផងដែរ ។

សំណួរទី ៣ (លោក **ប៉ៃ តឹមហាន** អភិបាលរងស្រុកស្នួល ខេត្តក្រចេះ) សូមបំភ្លឺពីពាក្យឥណទានកាបូន ។ ម្យ៉ាងទៀតនៅក្នុងកម្មវិធី មានលើក ឡើងពីលទ្ធផលរំពឹងទុក តែពុំឃើញមានការលើកឡើងពីហានិភ័យ ។ គួរលើកពីបញ្ហានេះផង ។

ចម្លើយទី ៣ (លោក **ឡាវ សេដ្ឋាផល**) : គម្រោងឥណទានកាបូនគឺការលក់ខ្យល់អាកាសបរិសុទ្ធជូនប្រជាជនលើសាកលលោក ។ បណ្តាប្រទេសឧស្សាហកម្ម បានបំផ្លាញបរិស្ថានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដូចនេះគេយកប្រាក់មកឱ្យយើងដើម្បី ឱ្យយើងដាំដើមឈើ និងថែរក្សាព្រៃទុកខ្យល់បរិសុទ្ធជូនពិភពលោក ។ បច្ចុប្បន្ន យើងមានគម្រោងសាកល្បងឥណទានកាបូនរួចហើយ នៅខេត្តឧត្តរមានជ័យ ។

● កម្មវិធីទី៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

សំណួរទី ១ (ភិក្ខុ **ជឹម ពាន់** គង់នៅវត្តសិរីសុន្ទរវិង្ស ភូមិវត្ត ឃុំក្រចេះ ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ) : បើការស្រាវជ្រាវមិនច្បាស់លាស់ តើមានផលប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តន៍យ៉ាងដូចម្តេច? តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឱ្យការស្រាវជ្រាវមិនភ្លាំងភ្លាត់?

ចម្លើយទី ១ (លោក **ចាន់ សុផល**) : បើយើងមានសមត្ថភាពពេញលេញ នោះការស្រាវជ្រាវរបស់យើងមិនភ្លាំងភ្លាត់ទេ ។ តែបច្ចុប្បន្នការស្រាវជ្រាវរបស់យើងនៅមិនទាន់ល្អនៅឡើយទេ ដូចនេះយើងចាំបាច់ត្រូវពង្រឹងបន្ថែម ។

សំណួរទី ២ (លោក **រុទ្ធារ៉ា** តំណាងសហគមន៍មកពីខេត្តរតនគិរី) : នៅក្នុងកម្មវិធីមានការប្រើពាក្យមជ្ឈមណ្ឌលផ្សព្វផ្សាយផង និងវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវផង ។ តើយើងចង់បង្កើតសាកលវិទ្យាល័យទៀត ឬយ៉ាងណា?

ចម្លើយទី ២ (លោក **ប៊ុន រ៉ាដា**) : បច្ចុប្បន្នយើងមានសាលាពីររួចហើយគឺ: សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទចំការដូង និងសាលាជាតិកសិកម្មព្រៃកលៀប ដូចនេះយើងមិនចង់បង្កើតសាកលវិទ្យាល័យទៀតទេ តែយើងចង់ដាក់បញ្ចូល កម្មវិធីព្រៃឈើទៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ ។

សំណួរទី ៣ (អ្នកស្រី **ឡុង ធី** តំណាងសហគមន៍មកពីខេត្តក្រចេះ) : តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យគម្រប ព្រៃឈើរបស់យើងកើនដល់៦០% នៅឆ្នាំ២០១៥?

ចម្លើយទី ៣ (លោក **ប័ក់ ជាលី**) : បច្ចុប្បន្នយើងមានគម្របព្រៃឈើ៥៩,១៥%រួចហើយ យើងនឹងបន្ត ធ្វើការ ដាំដុះព្រៃឈើនៅគ្រប់ទីកន្លែងទៀត ។ ដូចនេះគម្របព្រៃឈើរបស់យើងនឹងកើនដល់៦០%នៅឆ្នាំ២០១៥ ។

សំណួរទូទៅពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញកម្មវិធីទាំង៦ បានបញ្ចប់:

សំណួរទី ១ (លោក **ហ៊ុល សៀង** មេឃុំបឹងចារ ស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ) : តើយើងត្រូវការពេលវេលាប៉ុន្មាន សម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធីនេះ? នៅក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធី តើមានការរាំងស្ទះនៅចំណុចណា ហើយគួរដោះ ស្រាយដូចម្តេច?

ចម្លើយទី ១ (លោក **សួន សុវណ្ណ**) : នេះមិនមែនតែជាការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើតែម្នាក់ឯងទេ វាជា ការទទួលខុសត្រូវរបស់យើងទាំងអស់គ្នា ។

សំណួរទី ២ (កសិករ មកពី ខេត្តកំពង់ចាម) : យើងបានផ្តល់ដីឱ្យក្រុមហ៊ុនអស់ហើយ តើប៉ះពាល់ដល់ការ អភិរក្សដែរឬទេ? កសិករត្រូវការលែងសត្វពាហនៈនៅលើដីរេចរិល តែរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ដីនេះទៅឱ្យក្រុមហ៊ុន អស់ហើយសម្រាប់ដាំដុះសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច ។ តើនេះជាការប៉ះពាល់ឬទេ? ហើយតើកូនចៅជំនាន់ក្រោយបានអ្វី?

ចម្លើយទី ២ (លោក **ប័ក់ ជាលី**) : រាជរដ្ឋាភិបាលមានគោលការណ៍អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ បើយើងទុកដី សម្រាប់តែ ការលែងគោ នោះវានឹងមិនមានការអភិវឌ្ឍន៍ឡើយ ។ តែបើយើងយកដីនេះទៅដាំដុះព្រៃឈើ ឬធ្វើជា ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចវាប្រសើរជាង ។ ម្យ៉ាងទៀត មុននឹងរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ដីឱ្យក្រុមហ៊ុន តែងតែមានការវាយតម្លៃ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចជាមុន បន្ទាប់មកយើងនឹងពិចារណារកភាពចំណេញ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ ។

សំណួរទី ៣ (លោក **ឡុង យិន** តំណាងសហគមន៍ស្រុកឆ្លង ខេត្តក្រចេះ) ការផ្តល់សិទ្ធិទៅឱ្យក្រុមហ៊ុន ឯកជន ទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ពីរដ្ឋ ហើយការផ្តល់សិទ្ធិនេះមានល្បឿនលឿន តែបើប្រជាជនសុំបង្កើតព្រៃ សហគមន៍ បែរជាមានល្បឿនយឺតទៅវិញ ។ តើហេតុអ្វី? តើការផ្តល់សម្បទានដីព្រៃឱ្យក្រុមហ៊ុនឯកជន និងផ្តល់ដី ព្រៃឱ្យប្រជាជនប្រើប្រាស់ មួយណាសំខាន់ជាង?

ចម្លើយទី ៣ (លោក **អូន សំអុល**) : កន្លងមកសហគមន៍មិនដែលស្នើសុំដីព្រៃសម្រាប់ធ្វើសហគមន៍ទេ ។ ពេលមានក្រុមហ៊ុនមកវិនិយោគ រដ្ឋក៏បានប្រគល់ដីឱ្យក្រុមហ៊ុនដើម្បីដាំដុះ និងបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។ ដូចនេះ សហគមន៍ គួរស្នើសុំដីឱ្យបានមុនក្រុមហ៊ុន ។

សំណួរទី ៤ (លោក **ហុត រុទ្ធី** តំណាងអង្គការ DPA ខេត្តស្ទឹងត្រែង) : ពីមុនការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ មានតែ ៨ជំហាន តែឥឡូវមាន១២ជំហាន ។ តើហេតុអ្វី?

ចម្លើយទី ៤ (លោក **ឡាវ សេដ្ឋាផល**) : ជំហានសម្រាប់ការបង្កើតសហគមន៍ថ្មីទាំង១២នេះ គឺចេញពី ជំហានចាស់ទាំង៨មុន ។ យើងគ្រាន់តែបំបែកដើម្បីឱ្យងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តន៍ និងបង្កើនជីវភាពសហគមន៍ តែប៉ុណ្ណោះ ។

សំណួរទី ៥ (អ្នកស្រី **ម៉ុ សាគីន** បណ្តាញ CPN ខេត្តក្រចេះ) : ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីមានរយៈពេល ២០ឆ្នាំ តែការពិគ្រោះយោបល់មានតែ២ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចនេះសូមឱ្យកម្មវិធីទាំង៦ ធ្វើការផ្សេងផ្ទាត់យ៉ាងណា ដើម្បីធានាដល់ការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើរបស់សហគមន៍ផង ។

ចម្លើយទី ៥ : នេះជាការដឹងទុក្ខកង្វល់របស់យើង ចំពោះសហគមន៍ ដែលទើបនាំឱ្យមានសិក្ខាសាលា ថ្ងៃនេះ ។ ដូចនេះសូមបងប្អូន បញ្ចេញយោបល់ក្នុងការពិភាក្សា ដើម្បីឱ្យយើងដាក់បញ្ចូលបញ្ហាទាំងនេះ ក្នុងកម្មវិធី ព្រៃឈើជាតិ ។

សំនួរ ចម្លើយ ពីលទ្ធផលពិភាក្សាតាមក្រុម

• ក្រុម១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

សំនួរ (លោក ឡុង ប៊ុង មន្ត្រីសម្របសម្រួលក្រុមពិភាក្សា): តើក្រុមការពារបង្គោលព្រំយ៉ាងដូចម្តេច?

ចម្លើយ (អ្នកស្រី កែវ ស៊ីយ៉ា មកពីសហគមន៍ស្រុកស្នួល ខេត្តក្រចេះ): យើងនឹងសហការគ្នាយាមល្បាត ជាប្រចាំ ដើម្បីការពារបង្គោលព្រំ ។

• ក្រុម២: ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងការអភិរក្ស

ពុំមានសំនួរទេ បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញ ។

• ក្រុម៣: ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច

ពុំមានសំនួរទេ បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញ ។

• ក្រុម៤: សហគមន៍ព្រៃឈើ

សំនួរ (លោកស្រី ម៉ុ សាគីន តំណាងបណ្តាញ CPN ខេត្តក្រចេះ): នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មានការដាក់ ទោសទ័ណ្ឌដល់ជនប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ តែយើងឃើញមានការដឹកជញ្ជូនឈើយ៉ាងច្រើននៅមូលដ្ឋាន តើគួរមានការដាក់ទោសទ័ណ្ឌយ៉ាងណាដែរ?

ចម្លើយ (លោក សួន សុវណ្ណ): នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ មានការដាក់ទោសទ័ណ្ឌដល់មន្ត្រី ដែលប្រព្រឹត្តខុស តែនេះជារឿងបុគ្គលតែប៉ុណ្ណោះ ។

- ក្រុម៥: ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស
ពុំមានសំនួរទេ បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញ ។

- ក្រុម៦: ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សំនួរ: គួរដាក់បញ្ចូលការបញ្ជាបយេនឌ័រទៅក្នុងកម្មវិធីណាមួយនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ។

ចម្លើយ (លោកបណ្ឌិត សុខ ហេង): យើងមានកម្មវិធីយេនឌ័រនៅក្នុងកម្មវិធីទី៣រួចហើយ ។

កម្មវិធីទី ១:

ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់

និងការចុះបញ្ជីកាសប្បុត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍

ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

ខេត្ត ក្រចេះ

**១) តើអ្នកយល់ដូចម្តេចចំពោះកម្មវិធីការកំណត់ព្រំប្រទល់
ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកា សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍?
គួរបន្ថែមអនុកម្មវិធីអ្វីទៀត?**

 សារៈសំខាន់របស់កម្មវិធី

- ទាយស្រួលដោះស្រាយទំនាស់
- ទាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ផល-អនុផលព្រៃឈើ
- ទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ
- បង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងអាជ្ញាធរដែនដី និងបង្កើនភាពជឿជាក់
- ដឹងពីព្រំប្រទល់របស់សហគមន៍
- មានកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់

- គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
- ធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដី និង ដីព្រៃ
- រួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- ទទួលស្គាល់ដីព្រៃឈើ ដីមិនមែនព្រៃឈើ និង ដីស្រែចំការ
- ទាយស្រួលមែនចែកដល់-អនុដល់ព្រៃឈើ
- មានការមែនចែកព្រំប្រទល់ដីស្រែចំការ លំនៅដ្ឋាន ដីព្រៃឈើ ក្រុមហ៊ុន និងដីសហគមន៍
- ទាយស្រួលក្នុងការស្រាវជ្រាវពីធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងព្រៃ

- ស្របតាមច្បាប់តួមិចារល និងអនុក្រឹត្យលេខ ៥៣
- កាត់បន្ថយការទន្ទ្រានដីព្រៃឈើ
- សម្រាលកម្មសិទ្ធិសហគមន៍ដែលនៅជិតគ្នា
- ខាយស្រួលក្នុងការយល់ដឹងពីព្រៃក្រូចការពារ និងព្រៃដែលក្រូចអតិថិជន
- ឆ្លើយតបទៅនឹងចក្ខុវិស័យរបស់កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- មិនមានភាពច្របូកច្របល់ក្នុងការអនុវត្ត
- មានសារៈសំខាន់សំរាប់ការការពារទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ

— សំណូមពរ:

- ការផ្សព្វផ្សាយពីព្រៃឈើ និង
ការផ្តល់ចំណេះដឹងថាសាធារណៈ
- ត្រួតមាណការព្រមព្រាងពីប្រជាជនសហគមន៍
- បែងចែកដីព្រៃសន្តិសុខ និងសេដ្ឋកិច្ចឱ្យបានច្បាស់លាស់
- គួរអនុវត្តច្បាប់ផ្តន្ទាទោសឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់
- ត្រួតមាណការចូលរួមពីតំណាងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន

២) បញ្ហាប្រឈម និង ដំណោះស្រាយ

ក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ?

 បញ្ហាប្រឈម:

- លួចនាយបំផ្លាញបង្គោលព្រំ
- ខ្វះការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការដោះស្រាយបង្គោលព្រំ
- ខ្វះខាតបច្ចេកទេសដីកង់ព្រំនិងការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិស្រូវស្រែចំបុក (កំបន់ភ្នំ)
- មានការកាច់រាងដីព្រៃថ្មីៗ
- ប៉ះពាក់ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋដែលរុករានដីព្រៃធ្វើស្រែចំការ និងលំនៅដ្ឋាន
- មិនមានការផ្សព្វផ្សាយពីសារៈសំខាន់ និងការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិធនធាន
- មានទំនាស់រវាងសមាគមន៍មួយ និងសមាគមន៍មួយទៀត

- មានការតវ៉ាពីប្រជាជនដែលនៅក្បែរតំបន់កំណត់ព្រំប្រទល់
- ចំណេះដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្បែរតំបន់ព្រៃនៅមានកំរិត
- មានការប៉ះពាល់ដល់ការជកហូតយកផល -
អនុផលព្រៃឈើដែលគាត់ធ្លាប់អាស្រ័យទេ
- កើតមានទំនាស់រវាងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដែលមានព្រំប្រទល់ជាប់គ្នា
- ហ៊ុំព័ទ្ធដីស្រុកការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលកំពុងប្រើប្រាស់
- មានការកាត់រាងដីព្រៃជាយូរមកហើយ
- មានក្រុមហ៊ុនឈូសឆាយយកដីប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍

- ចលនាវៃនៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មដីធ្លី
- ចំណាក-ចំណូលស្រុក និង ការគ្រប់គ្រងមិនបានច្បាស់លាស់
- មានការពង្រីកដីធ្លីស្រែចំការ
- ការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋមានកំរិត
- ការចូលរួមរបស់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានមួយចំនួននៅមានកំរិត

- អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានមិនព្រមចូលរួមក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់
- អាចប៉ះពាល់ជាមួយជនជាតិដើមភាគតិច
- បញ្ហានៅលើផែនទី និង ស្ថានភាពដីជាកម្ពុជា
- ប្រឈមជាមួយអ្នកមានអំណាចដែលមានដីក្នុងផែនទីព្រៃឈើ

🏆 ដំណោះស្រាយ:

- ក្រុមដោះស្រាយដោយយកច្បាប់ជាដំ ដោយទទួលបានផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នា និងយុត្តិធម៌
- បន្តិចៗនាញក្នុងកំឡុងពេលខ្លី ឱ្យបានច្បាស់ ជាពិសេសធ្វើផែនការសកម្មភាព ដូចជាធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនឹងផែនការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើដោយមានការចូលរួម
- ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ព្រៃឈើ បច្ចេកទេស និងបទដ្ឋានផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធពីព្រៃឈើ ដល់ប្រជាជនឱ្យបានយល់ច្បាស់ និងជាសាធារណៈ
- ដោះស្រាយកាលនយោបាយ
- តាមដានក្រុមពិនិត្យ ក៏គ្រួសារដែលកាប់រានថ្មីនោះតាមដានដីហើយ រឺទេ? បើគ្មានក្នុងកំឡុងពេលដោះស្រាយ រកដីជូនកាប់

- មានការចូលរួមពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការពាក់ព័ន្ធ
ប្រជាពលរដ្ឋក្រុមចូលរួមឱ្យបាន ច្រើន
- ការចូលរួមក្រុមមានអន្តៈ
- ឯកភាពពីប្រជាពលរដ្ឋ
- អនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើឱ្យបានតិចរឹមចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ក្រុមរៀបចំបង្កើតផែនទីឱ្យបានរហ័ស
- ធ្វើការសម្របសម្រួលគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ

- ចុះទប់ស្កាត់ឱ្យបានទាន់ពេលវេលាចំពោះការកាត់រាលដាលជំងឺកូវីដ-១៩
យុទ្ធសាស្ត្រ និង ធ្វើការអប់រំដល់ពួកគាត់
- ពេលចុះកំណត់ព្រំប្រទល់
គ្រួសារឱ្យមានការចូលរួមគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់

**៣) តើគ្រួសារធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីបង្កើនការកំណត់ព្រំប្រទល់
សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ សម្រេចបាននូវរបររបស់ ?**

- គ្រួសារមានការផ្សព្វផ្សាយពីសារៈសំខាន់នៃការបោះព្រំ
- ឧបករណ៍បេឡាបាយ ថវិកាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់
- មានការឯកភាពគ្នា
- សហការណ៍ និងទំនាក់ទំនងល្អជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- សិក្សាពីផលប៉ះពាល់ជាមុន
- មានធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពជំនាញ

- មានការចូលរួមពីចាស់ស្រុកនៅក្នុងភូមិ
- ផែនការសកម្មភាពការងារជាក់លាក់
- មានឆន្ទៈក្នុងការចូលរួម

៤) តើអាជ្ញាធរដែលដឹងពី សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ចូលរួមដូចម្តេច នៅក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់សង្ឃតិព្រៃឈើ

អចិន្ត្រៃយ៍ ?

- គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធគ្រួតពិនិត្យមានឥទ្ធិពលក្នុងការចូលរួម
- គោរពពេលវេលា
- អាជ្ញាធរ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ គ្រួសារចូលរួមដឹងពី ទទួលស្គាល់ការផ្តល់យោបល់
- សហគមន៍គ្រួសារចូលរួមក្នុងការចូលរួមប្រជាពលរដ្ឋ និងកំណត់ទីតាំង ពេលវេលា កំលាំង ពលកម្ម
- គ្រួសារចូលរួមទប់ស្កាត់ជំនឿដើម្បីក្នុងមូលដ្ឋាន
- ស្រុក ឃុំ ភូមិ សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ ចុះខ្លួនជាមួយគ្នាដល់ទីកន្លែង

- ចូលរួមទទួលខុសត្រូវ និងធ្វើឯកសារក្នុងការកំណត់ទីតាំង
- រក្សាចំណុចដែលត្រូវបោះបង្គោល
- អាជ្ញាធរត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការបោះសបង្គោលព្រំ
- ត្រូវចូលរួមសិក្សាវាយកង្រែ ចូលបង្ហាញព្រំប្រទល់
- ចូលរួមធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត
- ចូលរួមក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់

៥) តើត្រូវមានស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹង៖

ចូលរួមក្នុងការចាត់ច្នៃសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ?

- អាជ្ញាធរដែលដឹកនាំការងារ
- មន្ទីរកសិកម្ម
- សុរិយោដី
- កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ
- ចាស់ទុំក្នុងភូមិ
- សហគមន៍
- រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- បរិស្ថាន

- អង្គការ NGOs (ម្ចាស់ជំនួយ)
- មន្ទីរទេសចរណ៍(ស្រាវជ្រាវកន្លែងទេសចរណ៍)
- មន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

៦) បន្ទាប់ពីបានការកំណត់ព្រំព្រាត់រួច តើអាជ្ញាធរដែនដី

សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ចូលរួមដូចម្តេចក្នុង

ការថែរក្សា ?

- សហការរួមកំលាំងគ្នា ទប់ស្កាត់រាល់បទល្មើស
- យកព័ត៌មានប្រមូលភស្តុតាង រាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន
- ធ្វើផែនការការពារ
- ទប់ស្កាត់ក្លែងទេវៈព្រៃ
- យាមល្បាតជាប្រចាំ
- រាយការណ៍ពីសកម្មភាពដែលលើកឋាន

- ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការរំលោភបំពានព្រំដីព្រៃ
- បំផុសឱ្យប្រជាជនយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់ពីការបោះបង្គោលព្រំ
- ទប់ស្កាត់បទល្មើស
- ការពារមិនឱ្យជនភាវយបំបាក់បង្គោល

ការពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់

កម្មវិធីទី ២:

ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើជាតិ

និងការអភិរក្សជីវចម្រុះ

ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

ខេត្ត ក្រចេះ

ការងារពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់

- សមាជិកចូលរួម មាន ១៧ រូប រួមមាន: ព្រះសង្ឃ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ អាជ្ញាធរដែនដីភូមិ ឃុំ ស្រុក តំណាងសហគមន៍ និងសង្គមស៊ីវិល
- ពិភាក្សាលើអនុកម្មវិធីចំនួន ០៨
- វិធីសាស្ត្រពិភាក្សាមានផ្តល់សំណួររំលឹកគំនិតទាក់ទងនឹងអនុកម្មវិធីនីមួយៗ សមាជិក សមាជិកាក្រុមពិភាក្សាបញ្ចេញយោបល់ដោយការសរសេរ និងផ្ទាល់មាត់ អ្នកសម្របសម្រួល សរុបមតិយោបល់ជូនក្រុមពិភាក្សា និងមានការឯកភាពលើមតិយោបល់របស់ក្រុមពិភាក្សា
- ការពិភាក្សាតាមអនុកម្មវិធីនីមួយៗ
- អ្នកបច្ចេកទេស បានធ្វើការសម្របសម្រួលនិងកត់ត្រាមតិយោបល់ការពិភាក្សា និងរៀបចំ បទបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ក្រុមពិភាក្សា

អនុកម្មវិធីទី១ : ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ

- ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ ត្រូវផ្តោតសំខាន់ទៅលើការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ និងផលប្រយោជន៍ប្រជាពលរដ្ឋ ហើយមានរយៈពេល ១០-១៥ ឆ្នាំ
- ដើម្បីឱ្យផែនការនេះមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការអនុវត្ត គួររៀបចំផែនការមេឱ្យបានច្បាស់អនុវត្តទៅតាមផែនការ ដែលបានគ្រោងទុក
រៀបចំគំរោងចំណាយថវិកាឱ្យបានច្បាស់ដើម្បីកុំឱ្យផែនការអាក់ខាននិងមិនបានសំរេចទៅ តាមគោលដៅរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធ ត្រួតពិនិត្យតាមដានព្រៃឈើ បង្ហាត់បង្រៀនប្រជាពលរដ្ឋឱ្យយល់ច្បាស់ពីកម្មវិធីគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ មានសហការនិងចូលរួមជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងនិង ក្រៅស្រុក ធនធានមនុស្សនិងថវិកា បញ្ចូលបន្ថែមការថែរក្សាអត្តសញ្ញាណកម្មព្រៃឈើ
- ការរៀបចំផែនការនេះ ផ្តួចផ្តើមដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដោយមានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធដូចជា: កសិកម្មស្វ័យយោជី បរិស្ថាន ឧស្សាហកម្ម មហាផ្ទៃ សេដ្ឋកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ យុត្តិធម៌ ព្រះសង្ឃ អាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន វិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល។

អនុកម្មវិធីទី២ : សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ

២.១ : សារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ

- ផលប្រយោជន៍នៃសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ:
 - ដឹងពីប្រភេទ ចំនួនដើមឈើ អង្កត់ផ្ចិត កំពស់ អាយុ និងគុណភាព ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការដកហូត និងរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង
 - អាចធ្វើការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចចំពោះធនធានព្រៃឈើ
 - សំរួលជីវភាពប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ
 - ជួយដល់បរិស្ថាន ជាជម្រកសត្វព្រៃ សង្គមជាតិយើង
 - អភិរក្ស អភិវឌ្ឍន៍ តាមដាន និងការអនុវត្ត។

● **ភាពសមស្របក្នុងការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិ ៥ឆ្នាំម្តង** ដោយប្រមូលទិន្នន័យ:

- ចំនួនភាគរយរស់ ដាំព្រៃធម្មជាតិ និងប្រភេទព្រៃផ្សេងទៀត
- អាយុ គុណភាព ទិន្នន័យដើមឈើដកហូត
- កំនើន ឬការបាត់បង់
- ប្រភេទថ្មីដែលទើបរកឃើញ (ត្រូវដាក់ឈ្មោះខ្មែរ អង់គ្លេស និងវិទ្យាសាស្ត្រ)
- ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សត្វ និងបរិស្ថាន
- ផ្ទៃដីស្រែចំការ ព្រៃវិចារិល និងព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍

● **ដើម្បីឱ្យការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌព្រៃឈើជាតិទទួលបានលទ្ធផលល្អប្រសើរ** យើងត្រូវមាន:

- វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសារពើភ័ណ្ឌដលមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងអនុវត្តផ្ទាល់នៅវគ្គបណ្តុះបណ្តាល
- យន្តការបង្កើតនិងពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងឱ្យរឹងមាំ

២.២ : ទម្រង់តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងរបាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

• វិធីសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃនិងរបាយការណ៍រួមមាន:

- ត្រួតពិនិត្យទៅលើចំនួនព្រៃឈើ ទំហំដីព្រៃ គុណភាពព្រៃឈើ
- មានការតាមដានត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- ប្រមូលទិន្នន័យឱ្យបានច្បាស់លាស់រាល់គ្រប់របាយការណ៍
- បង្កើតឱ្យមានទំនុកចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាជន
- បង្ហាញពីផលប្រយោជន៍របស់ព្រៃឈើ
- ចុះផ្ទៀងផ្ទាត់ជាក់ស្តែងបន្ទាប់ពីរបាយការណ៍ និងធ្វើការវិភាគទិន្នន័យ ព្រមទាំងស្វែងរកដំណោះស្រាយលើព្រៃឈើដែលបានបាត់បង់ ឬកំណើនព្រៃឈើមានការលូតលាស់យឺត
- សិក្សាពីសកម្មភាពរបស់ប្រជាជន និងសុំមតិយោបល់
- ចុះបង្ហាត់បង្រៀនប្រជាពលរដ្ឋឱ្យជួយថែរក្សាព្រៃឈើ
- បង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន។

● **ប្រភពទិន្នន័យដែលអាចយកមកធ្វើការតាមដាន ពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍រួមមាន:**

- ប្រមូល ត្រួតពិនិត្យ តាមដានទិន្នន័យឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីចំនួនព្រៃឈើ ទំហំផ្ទៃដី ប្រភេទឈើ ជីវចំរុះ ព្រៃដាំ ព្រៃសហគមន៍ ធនធានដី ផលអនុផលព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ
- របាយការណ៍ឱ្យបានជាក់លាក់
- ទិន្នន័យផ្ទៃដីធនធានព្រៃឈើជាក់ស្តែង
- ទិន្នន័យសារពើភ័ណ្ណ ទិន្នន័យព្រៃសារពើភ័ណ្ណ ទិន្នន័យព្រៃទើបដាំ

● **ប្រសិទ្ធភាពនៃការតាមដាន ពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងរបាយការណ៍**

- ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានចូលរួម
- បណ្តុះស្មារតីឱ្យមានការចូលរួម
- បញ្ចេញមតិរាល់អង្គប្រជុំ និងការពិភាក្សា
- បង្កើតក្រុមដើរល្បាត ដើម្បីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- ប្រើពាក្យសាមញ្ញ និងបំផុសសំណួរដល់អ្នកចូលរួម

អនុកម្មវិធីទី៣ : ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ក្រៅពីព្រៃសហគមន៍

- **ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមានសារៈប្រយោជន៍ រួមមាន:** សេដ្ឋកិច្ច បង្កើនទេសចរណ៍ធម្មជាតិ កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ កាត់បន្ថយបទល្មើសព្រៃឈើ បង្កើនគម្របព្រៃឈើ អភិវឌ្ឍន៍សង្គម សហគមន៍រីកចំរើន បង្កើនជីវភាពប្រជាជន ជម្រកសត្វព្រៃ ការប្រើប្រាស់ឈើតាមបទដ្ឋានច្បាប់ និងអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
- **វិធីសាស្ត្រក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង រួមមាន:**
 - ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គមឱ្យមានលក្ខណៈសុក្រឹត យុត្តិធម៌ចំពោះការកែប្រែដីព្រៃឈើជាដីសម្បទានក្នុងគោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ
 - គួរតែធ្វើសារពើភ័ណ្ណកំណត់ធនធានព្រៃឈើមុននឹងផ្តល់ដីសម្បទាន និងមិនយកដីពីតំបន់ជិតខាងចូលក្នុងដីតំបន់សម្បទានព្រមទាំងជម្រុញម្ចាស់ដីសម្បទានអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
 - ត្រូវសហការការពារ និងដាំឈើឡើងវិញ
 - ត្រូវមានការបែងចែកផលចំណូលព្រៃឈើឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងផ្តល់ឱកាសជូនប្រជាជនបានប្រើប្រាស់ខ្លះ
 - ពង្រឹងប្រព័ន្ធច្បាប់ និងមានវិធានការទប់ស្កាត់រាល់បញ្ហាដែលកើតមានឡើង
 - ពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដីសម្បទាន។

• **ដើម្បីទទួលបានប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង យើងគួរអនុវត្តដូចខាងក្រោម:**

- គ្រប់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវតែគិតគូរពីផលប្រយោជន៍របស់ប្រជាជនដោយមិនរើសអើង
- ត្រូវបង្កើតកម្មវិធីគាំទ្រជីវភាពប្រជាជន
- កាត់បន្ថយដីសម្បទាន បង្កើតជាតំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ។

អនុកម្មវិធីទី៤ : ការអភិរក្សធនធានសេនេទិច និងបង្កើតប្រភពគ្រាប់ពូជសម្រាប់កម្មវិធីជាំឈើ

- ជម្រុញ ពង្រឹង និងលើកទឹកចិត្តការអភិរក្សធនធានសេនេទិចព្រៃឈើរួមមាន :
 - បង្កើតចំការពូជឱ្យបានច្រើនកន្លែង
 - ធ្វើការប្រមូលពូជឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលា
ព្រមទាំងជ្រើសរើសពូជល្អៗសំរាប់បង្កើតចំការដាំ
 - លើកទឹកចិត្តប្រជាជនដាំដើមឈើ បង្កើតសហគមន៍ភូមិឱ្យមានការចូលរួមពិភាក្សា
 - ផ្សព្វផ្សាយ និងបណ្តុះស្មារតីប្រជាជនមូលដ្ឋានឱ្យយល់ច្បាស់ពីតម្លៃព្រៃឈើ ធនធានសេនេទិច និងផលដែលទទួលបានពីការអភិរក្សធនធានសេនេទិច
 - លុបបំបាត់ការបំផ្លាញព្រៃឈើ និងការរុករានដីព្រៃឈើធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ
 - អភិរក្សព្រៃឈើធម្មជាតិ និងសហគមន៍ចូលរួមជួយអភិរក្ស និងមានសិទ្ធិអាចទាញយកផលប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ

- ស្ថាប័នចូលរួម:
 - រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
 - ក្រសួងបរិស្ថាន
 - ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
 - ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
 - កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ
 - អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់
 - សហគមន៍មូលដ្ឋាន
 - ដៃគូអភិវឌ្ឍជាតិ និងអន្តរជាតិ
 - វិស័យឯកជន
 - សង្គមស៊ីវិល និង
 - ព្រះសង្ឃ។

- ផលប្រយោជន៍ទទួលបានពីការអភិរក្សធនធានសេនេទិចព្រៃឈើ ដូចខាងក្រោម:
 - រក្សាមិនឱ្យមានការវិនាសហិនហោចប្រភេទព្រៃឈើ និងទទួលបានផលប្រយោជន៍ដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ
 - សំបូរធនធាន និងរក្សាពូជឈើល្អៗ
 - អភិរក្សប្រភេទឈើជិតផុតពូជ
 - រក្សាបានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់សហគមន៍ និងជាតិ
 - រក្សាលំនឹងបរិស្ថាន គ្មានភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់
 - មានតម្លៃខ្ពស់សំរាប់នាំចេញទៅក្រៅប្រទេស និងជាកិត្តិយលប្រទេសជាតិ
 - កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ

អនុកម្មវិធីទី៥ : អភិវឌ្ឍន៍បុគ្គលិកដំណើរ

- ប្រភេទឈើសំរាប់ដាំជាចំការប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ដូចជា:
 - បេង នាងនួន ផ្កា គ្រើល គគីរ ឈើទាល ស្រឡៅ ពពេល សុក្រំ ផ្លឹក កកោះ ត្រសេក
 - កៅស៊ូ កន្ទុំធត អង្កាដី ខ្លឹមចន្ទន់ អង្កាញ់ ម៉ែសាក់ ប្រេងខ្យល់ អាកាស្យា ដើមគរ ខ្ពង ក្បែង
 - ក្រូច ស្វាយចន្ទី អំពិលចារាំង ស្វាយ។
- ការលើកទឹកចិត្តក្នុងការជម្រុញការបង្កើតចំការឈើប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង រួមមាន:
 - លើកទឹកចិត្តឱ្យដាំជាលក្ខណៈឯកជន ដោយផ្តល់ដីឱ្យឯកជនឬសហគមន៍ចូលរួមដាំ និងការកាត់បន្ថយពន្ធលើដាំរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន
 - ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសដាំ និងគ្រប់គ្រងចំការព្រៃឈើដាំដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន
 - ជួយស្វែងរកដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងរកទីផ្សារ

● ផលប្រយោជន៍នៃចំការឈើដាំប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង:

- បង្កើនគំរូបព្រៃ និងជម្រកសត្វព្រៃ
- បង្កឱ្យមានបរិស្ថានល្អ ដីមានជីជាតិ
- ទទួលបានការប្រើប្រាស់ឈើសំណង់ និងអុសដុត ផ្សេងតាមរយៈការក្រីមែក
- រក្សាលំនឹងបរិស្ថាន
- ជីធម្មជាតិ និងចំណីសត្វ
- ការពារការហូរច្រោះដី
- ទទួលបានប្រាក់កំរៃពីការចំការឈើដាំ
- កាត់បន្ថយការដកហូតផលពីព្រៃធម្មជាតិ

អនុកម្មវិធីទី៦ : ការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍

- ការប្រឈម ចំពោះការអភិរក្សព្រៃឈើ សត្វព្រៃ និងជីវៈចម្រុះ រួមមាន:
 - ខ្វះធនធានព្រៃឈើដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត បង្កឱ្យមានការបរាជ័យ និងដាក់អន្ទាក់ចាប់សត្វ
 - ការជួញដូរសត្វព្រៃ
 - ការយល់ពីច្បាប់ និងការអនុវត្តនៅមានកំរិត
 - ការរុករានដីព្រៃឈើ និង ការកាប់ឈើយ៉ាងអានាធិបតេយ្យ ប៉ះពាល់ដល់ជំរកសត្វព្រៃ
 - មិនទាន់មានការចូលរួមរបស់សហគន្លីឱ្យបានទូលំទូលាយ
 - ចំណេះដឹងរបស់សហគមន៍ និងការផ្សព្វផ្សាយអប់រំនៅមានកំរិតនៅតាមតំបន់
 - ការចង់បានហួសប្រមាណ
 - កត្តាសង្គម និងធម្មជាតិ
 - ការបង្កដោយជនប្រដាប់អាវុធ និងអ្នកមានអំណាច

● **ជម្រុញ និងពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ការពារ អភិរក្សជីវចម្រុះ និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិឱ្យមាននិរន្តរភាព**

- ត្រូវមើលថែរក្សា ការពារគ្រប់រដូវកាល
- បង្កើតប្រព័ន្ធការពារ និងពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ (ការដាក់ពន្ធនាគារ ឬការបង់ថវិកា)
- បង្កើតប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងការគ្រប់គ្រងការពារជីវចម្រុះ
- បង្កើនកំរិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន
- កែច្នៃព្រៃឈើឱ្យមានសោភ័ណភាពល្អ និងត្រូវមានការកែលំអខ្លះៗត្រង់ចំណុចខ្លះខាត
- ចែកឱ្យដាច់ពីគ្នាចំពោះតំបន់សម្រាប់ការពារអភិរក្ស និងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍
- បំផុស និងលើកទឹកចិត្តប្រជាជន
- បង្កើតកិច្ចប្រជុំពិភាក្សា និងពិគ្រោះយោបល់
- បង្កើនចំណេះដឹងដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានលើការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ

- ផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍មូលដ្ឋានទទួលបានពីការការពារ អភិរក្សជីវៈចម្រុះ និង ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ:

- ជីវភាពប្រជាជនបានប្រសើរឡើង គឺកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ
- រក្សាជីវចម្រុះសម្រាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ
- មានគម្របព្រៃធម្មជាតិ
- កន្លែងកំសាន្តផ្តល់បរិយាកាសបរិសុទ្ធ
- រកថវិកាបានច្រើន
- អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍មូលដ្ឋាន

អនុកម្មវិធីទី៧ : ការកែច្នៃផលិតផលឈើ និងទីផ្សារ

- ពង្រឹងការកែច្នៃផលិតផលឈើ រួមមាន:
 - ត្រូវបង្កើតរោងចក្រកែច្នៃផលិតផលឈើឱ្យបានច្រើន និងពង្រឹងការកែច្នៃផលិតផលឈើឱ្យមានស្តង់ដារ ដើម្បីឱ្យទីផ្សារអាចទទួលយកបាន
 - ត្រូវប្រមូលអនុផលឈើមកកែច្នៃ និងឈើដែលមិនមានទីផ្សារត្រូវកែច្នៃឱ្យមានទីផ្សារ ដូចជាដើមគរ
 - ត្រូវបង្កើត ឬទាក់ទងអ្នកទិញទាំងក្នុងនិងក្រៅស្រុកឱ្យបានច្រើន ចៀសវាងការសល់ផលិតផលដែលបានកែច្នៃរួច
 - បំផុសប្រជាជនឱ្យកែច្នៃផលិតផលឈើ ដូចជា ការធ្វើរូបផ្សោត រូបត្រី រូបក្រពើ រូបដំរី កញ្ជី កន្ត្រក ចង្កេ ល្អី ។ល។
 - បើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍ស្តីពីការកែច្នៃ
 - ត្រូវមានកម្មករជំនាញ និងមានការសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

● ពង្រឹងផលិតផលកែច្នៃក្នុងស្រុកនិងរកទីផ្សារ:

- ពង្រឹងគុណភាព ហើយឱ្យរដ្ឋាភិបាលទាក់ទងឈ្នួញក្នុងនិងក្រៅស្រុក
- សហគមន៍ត្រូវសហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអង្គការនានា ដើម្បីលក់ផលិតផលដែលសហគមន៍បាន កែច្នៃ
- មិននាំចូលរបស់បរទេស (ករណីមិនចាំបាច់)
- របស់កែច្នៃត្រូវមានលក្ខណៈទាក់ទាញ ប្លែក ស្អាត មានគុណភាព និងតម្លៃសមរម្យ
- បង្កើតការផ្សព្វផ្សាយដើម្បីរកទីផ្សារលក់ផលិតផលតាមរយៈកាសែត ទូរទស្សន៍ផ្សេងៗ
- មានកម្មករជំនាញ និងពង្រឹងសមត្ថភាពប្រជាជនក្នុងសហគមន៍

● **ការកែច្នៃផលិតផលឈើដោយដៃ**

និងម៉ាស៊ីនស្វ័យប្រវត្តិផ្តល់សក្តានុពលដល់ការអភិវឌ្ឍផលិតផលឈើ:

ដោយដៃ

- ការកែច្នៃដោយដៃរបស់អ្នកស្រុកផ្ទាល់ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក
- ផលិតបានតិច និងចំណាយពេលវេលាច្រើន
- ការកែច្នៃផលិតផលនេះមិនសូវមានគុណភាព ប៉ុន្តែត្រូវបានគេនិយម
- បង្កើនគំនិតច្នៃប្រឌិតផលិតផលឈើ ដើម្បីឱ្យមានលក្ខណៈល្អប្រសើរជាងមុន

ម៉ាស៊ីនស្វ័យប្រវត្តិ

- ចំណាយពេលវេលាតិច ផលិតបានច្រើនអាចបំពេញតម្រូវការនាំចេញ
- ផលិតផលមានគុណភាព និងប្រើប្រាស់ឈើអស់លទ្ធភាព

អនុកម្មវិធីទី៨ : ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃ

- អភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃឈើអាចផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន
ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចជាតិ :
 - ផ្តល់ឱកាសឱ្យប្រជាជនមានការងារធ្វើ រកប្រាក់ចំណូល និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ
 - រួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គម
 - ងាយស្រួលផលិត និងស្វែងរកទីផ្សារ
 - ទទួលបានចំណេះដឹងស្តីពីបច្ចេកទេសកែច្នៃ

● ដៃគូអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាលើ និងការកែច្នៃ:

- សហគមន៍ព្រៃឈើ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ
- ក្រុមស្តង់សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ម្ចាស់រោងសិប្បកម្ម
- ក្រុមហ៊ុនឯកជន
- មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី
- មន្ទីរបរិស្ថាន
- មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

● **បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាឈើ និងការកែច្នៃ :**

- បច្ចេកទេស ធនធានមនុស្ស ថវិកា ទីផ្សារក្នុងនិងក្រៅស្រុក ការនាំចេញ ពន្ធនាំចេញ គុណភាព និងបរិមាណ
- សហគមន៍ខ្វះធនធានមនុស្ស
- សហគមន៍គ្មានបទពិសោធន៍ និងការអនុវត្តន៍
- គ្មានអ្នកជំនាញច្បាសលាស់
- គ្មានទីផ្សារពិតប្រាកដ
- ច្បាប់គ្រប់គ្រងសិប្បកម្មនៅមានកំរិត
- ការកែច្នៃធ្វើតាមបែបប្រពៃណី និងមិនទាន់មានគំរូពិតប្រាកដ
- ការប្រកួតប្រជែងតម្លៃរវាងផលិតផលធ្វើដោយដៃ និងដោយមាស៊ីន
- គ្មានសម្ភារៈ ថវិកាគ្រប់គ្រាន់
- ខ្វះបច្ចេកទេស និងមិនទាន់មានការបណ្តុះបណ្តាលដល់សហគមន៍

អរគុណចំពោះ

ការយកចិត្តទុកដាក់ស្រាប់

**ក្រុមពិភាក្សាទី៣:
កម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់
ស្តីពីព្រៃឈើនិងអភិបាលកិច្ច**

សក្ខីសាលាពេញច្រក្រោះយោបល់ស្តីពី កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

ក្រចេះ, ថ្ងៃទី ២៥-២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

តំណាងក្រុម : លោក យូ កាណវិមាន

អ្នកធ្វើបទបង្ហាញ : លោក សែ សុភី

សមាជិក ២៧ នាក់

១. សូមមាណមតិយោបល់បន្ថែមលើអនុកម្មវិធីទាំងបី

អនុកម្មវិធីទី១ : ការកែទម្រង់ច្បាប់ និងរដ្ឋបាល

- ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋាន : គួរមានការចូលរួមផ្តល់មតិយោបល់ពីភាគីពាក់ព័ន្ធ
- ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវវេទនាសម្ព័ន្ធ : គួរធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពវេទនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព (ឧ. ខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើខ្លះមានបីខេត្ត គួរសំរួលខណ្ឌមួយខេត្តមួយ)
- ធ្វើឱ្យប្រសើរសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយទំនាស់ : គួរមានការបណ្តុះបណ្តាល ការផ្សព្វផ្សាយ សិក្ខាសាលា ការដោះស្រាយក្រៅ-ក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ

អនុកម្មវិធីទី២: ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ការតាមដាននិងរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ

- ស្នើប្តូរ “ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិ អនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត...” ទៅជា “ ពង្រឹងតួនាទីជាលេខាប្រតិបត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការជាតិ អនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត”

២. តើភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធនាខ្លះដែលគួរចូលរួមក្នុងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ច យើងមានតួនាទីអ្វីខ្លះ?

■ ស្ថាប័នតុលាការ:

- បើកសវនាការសំណុំរឿងបទល្មើសព្រៃឈើឱ្យទាន់ពេលវេលា
- ព្រះរាជអាជ្ញាសហការលក្ខក្នុងការស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និង បង្ក្រាប បទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ (ឧ. ការចេញដីកា)
- ចូលរួមប្រជុំ សិក្ខាសាលា ការពិគ្រោះយោបល់ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យ ព្រៃឈើ

- **គណៈមេធាវី** : ផ្តល់មេធាវីការពារក្តីបទល្មើសព្រៃឈើដោយមិនគិតកំរៃសេវាកម្ម
- **អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់** :
 - បញ្ឈប់ការបញ្ជាក់លើលិខិតទិញ-លក់ ការកាន់កាប់ ការតាំងទីលំនៅលើដីព្រៃឈើ
 - គ្រប់គ្រងស្ថិតិប្រជាពលរដ្ឋ (ប្រជាពលរដ្ឋចំណូលថ្មី)
 - ពង្រឹងការចូលរួមសហការជាមួយជំនាញរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការស្រាវជ្រាវទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបសកម្មភាពបទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ
 - ផ្តល់ព័ត៌មានពីបទល្មើសព្រៃឈើ
 - ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ

- កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ :
 - ផ្តល់កំលាំងសហការ/អន្តរាគមន៍តាមការស្នើសុំពីសមត្ថកិច្ចជំនាញ ក្នុងការ
ត្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ
 - ផ្តល់ព័ត៌មានពីបទល្មើសព្រៃឈើ
- មន្ទីរពាក់ព័ន្ធ (មន្ទីរបរិស្ថាន មន្ទីរដែនដី មន្ទីរកសិកម្ម មន្ទីរឧស្សាហកម្ម
មន្ទីរវប្បធម៌ មន្ទីរអប់រំ មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ....) :
 - ផ្តល់ព័ត៌មានពីបទល្មើសព្រៃឈើ
 - អប់រំផ្សព្វផ្សាយពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យព្រៃឈើ
 - បញ្ជូនកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយធនធានព្រៃឈើក្នុងកម្មវិធីអប់រំ

■ សហគមន៍មូលដ្ឋាន:

- ផ្តល់ព័ត៌មាន និងចូលរួមស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ
- ចូលរួមថែរក្សាការពារធនធានព្រៃឈើ
- ចូលរួមក្នុងការធ្វើផែនការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ

■ សង្គមស៊ីវិល/អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល :

- ចូលរួមផ្តល់ថវិកា-បច្ចេកទេស កសាងសមត្ថភាព
- ផ្តល់ព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ
- ផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មានឱ្យបានច្បាស់លាស់មុនធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ

- ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍:
 - ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងថវិកា
 - ចែករំលែកបទពិសោធន៍ និង ចំណេះដឹង
 - ជួយពង្រឹងសមត្ថភាពជំនាញ

៣- តើអតិថិជនកិច្ចសហការងារវិស័យព្រៃឈើមានអ្វីខ្លះ?

- មានផែនការសកម្មភាព
- បង្កើនសមត្ថភាពមន្ត្រីជំនាញ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ
- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពពីភាគីពាក់ព័ន្ធ
- អប់រំផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ
- មានថវិកា មធ្យោបាយ-សំភារៈសំរាប់អនុវត្តការងារ
- ការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ
- មានតម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវតាមតួនាទី (ការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ...)
- ទំនាក់ទំនង និង កិច្ចសហការល្អ

៤- តើមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀតណាខ្លះដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ អំពីច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់?

- ការប្រជុំ សិក្ខាសាលា
- ការចុះផ្សព្វផ្សាយដល់មូលដ្ឋាន
- ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ (វីឡូ ទូរទស្សន៍ កាសែត ទស្សនាវដ្តី ស៊ីឌី)
- ផ្ទាំងប៉ាណូ រូបត្ថក រូបភាព
- ការសំដែងសិល្បៈ
- វេទិកាសាធារណៈ
- គេហទំព័រ
- កម្មវិធីសិក្សា

៥- តើការផ្តល់ព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើគួរធ្វើតាមវិធីណាខ្លះ?

- តាមទូរស័ព្ទ វិទ្យុទាក់ទង
- លិខិតស្នាម របាយការណ៍ពិត
- ផ្ទាល់មាត់
- បណ្តាញផ្តល់ព័ត៌មាន
- ជនបង្គោល (Focal Point)
- រូបថត
- ប្រព័ន្ធសារព័ត៌មាន

ស្រុកអន្តរាគ្គណ៍ និង អនគ្គណ៍!

១- វិធានការសំខាន់ៗ

- កម្រិត សមត្ថភាពសិទ្ធិធម៌
- កែលម្អប្រព័ន្ធបង់ប្រាក់សេវា / ជម្រើស
- ផ្តល់និរន្តរភាព / សេវា - ថែទាំ

២- តើសេវាសិទ្ធិធម៌សំខាន់ៗ មានអ្វីខុស ?

- បង្កើនសមត្ថភាពប្រើប្រាស់ និងសេវា
- កម្រិតសេវាសមត្ថភាព
- ថែទាំ គុណភាព

លទ្ធផលក្រុមទី ៤

កម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ

១ តើលោក លោកស្រីមានបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះពីការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើនៅក្នុង

មូលដ្ឋានរបស់លោកអ្នក ?

- ❖ ចូលរួមទប់ស្កាត់បទល្មើស
- ❖ រៀបចំសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ រៀបចំគណកម្មការសហគមន៍ និងអនុគណកម្មការ
- ❖ អប់រំផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ
- ❖ រៀបចំផែនការសកម្មភាពប្រចាំខែ
- ❖ កំណត់ព្រំប្រទល់សហគមន៍
- ❖ ការពារភ្លើងព្រៃ
- ❖ រៀបចំបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ចងក្រងបណ្តាញសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ រៀបចំប្រជុំគណកម្មការ
- ❖ សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
- ❖ មានជំនាញសម្របសម្រួល
- ❖ ចេះធ្វើគម្រោងផែនការ
- ❖ យល់ដឹងពីសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ពង្រឹងពីការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ
- ❖ ធ្វើសារ តើរក្សាព្រៃឈើ
- ❖ ចេះកំណត់សក្តានុពលសហគមន៍ព្រៃឈើ

២ . តើការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើក្នុងមករបស់លោក លោកស្រី បានជួបការលំបាក យ៉ាងណាខ្លះ ?

- ❖ ខ្វះការចូលរួមពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការចូលរួមសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ មានអំពើហឹង្សាក្នុងគ្រួសារដែលធ្វើឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ការចូលរួមសកម្មភាពព្រៃឈើ
- ❖ ខ្វះការយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ខ្វះជំនាញផ្សព្វផ្សាយ
- ❖ បទល្មើសកើនឡើងដោយសារអ្នកមានអំណាច និងមានលុយ
- ❖ រណាយន្តកើនឡើង
- ❖ ការអនុវត្តច្បាប់ និងការចូលរួមទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើនៅមានកំរិត
- ❖ ដំណើការរៀបចំសហគមន៍យឺតយ៉ាវ
- ❖ ជនល្មើសប្រើប្រាស់អាវុធកំរាម
- ❖ ពិបាករៀបចំឯកសារស្នើសុំបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើនៅថ្នាក់ខេត្ត
- ❖ លំបាកធ្វើផែនទី ព្រៃឈើសហគមន៍
- ❖ មិនទាន់មានជំនាញក្នុងការទប់ស្កាត់ភ្លើងព្រៃ
- ❖ បំផ្លាញព្រៃសហគមន៍ពីអ្នកខាងក្រៅ
- ❖ ខ្វះកិច្ចសហការគ្នារវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- ❖ ខ្វះថវិកាសំរាប់រៀបចំសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ជនខិលខូចលួចកាប់ឈើព្រៃសហគមន៍
- ❖ ខ្វះការសិក្សាទាក់ទងក្នុងការកំណត់សក្តានុពលសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ខ្វះព័ត៌មានពីការផ្តល់ព្រៃសហគមន៍អោយទៅក្រុមហ៊ុនឯកជន
- ❖ ក្រុមហ៊ុនមិនឈូសឆាយដីព្រៃ ដីស្រែ និងច្បោះដីរ
- ❖ មានការកាប់ទន្រ្ទានព្រៃយកដីលក់
- ❖ មិនមានសំភារៈល្អិត
- ❖ ការចូលរួមមានការស្តាប់ស្ទើរ និងភ័យខ្លាច

- ❖ ចំណេះដឹងទៅលើបញ្ហាសហគមន៍ព្រៃឈើនៅមានកំរិត
- ❖ មានសកម្មភាពបរិច្ចាគ និងដាក់អន្ទាក់សត្វព្រៃ
- ❖ ពិបាកទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកមានអំណាច
- ❖ លំបាកក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ក្នុង និងក្រៅសហគមន៍
- ❖ អ្នកមានលុយ និងអំណាចរំលោភច្បាប់ (រំលោភសិទ្ធិសហគមន៍)
- ❖ ល្បឿននៃការបំផ្លាញព្រៃឈើលឿនជាងល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ

៣ .តើគួរមានអនុកម្មវិធីអ្វីបន្ថែមទៀតដើម្បីធានាថាបំរើការ ងារសហគមន៍ព្រៃឈើនៅ មូលដ្ឋានរបស់យើង ?

- ❖ ទី ១ ស្នើសុំបង្កើតចំណងជើង ការកំណត់សក្តានុពលសហគមន៍ព្រៃឈើ មក "ការបង្កើត សហគមន៍ព្រៃឈើ " វិញ
- ❖ សុំបន្ថែមអនុកម្មវិធីទី៤ ស្តីពីការ ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ (ដើម្បីតំរូវ ឯទិស អនុកម្មវិធីទី ១ទី២ និងទី៣) និងបន្ថែមសកម្មភាពទប់ស្កាត់និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ

៤ .តើគួរមានសកម្មភាពសំខាន់ៗ អ្វីខ្លះទៀតនៅក្នុងអនុកម្មវិធី នីមួយៗ ?

❖ អនុកម្មវិធី ទី ១ សកម្មភាពត្រូវបន្ថែមមាន

- នៅចន្លោះជំហាន ០ និង ១ សូមបន្ថែមជំហានផ្សព្វផ្សាយ
- ចន្លោះជំហាន ៣ និង ៤ សុំបន្ថែម (ការស្នើសុំបង្កើតព្រៃសហគមន៍ទៅនាយ ខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើ) ។
- ជំរុញអោយមានការទទួលស្គាល់សះកមន៍ព្រៃឈើអោយបានឆាប់

❖ អនុកម្មវិធី ទី ២ សកម្មភាពត្រូវបន្ថែមមាន

- កែច្នៃអនុផលព្រៃឈើអោយបានល្អប្រសើរ
- បណ្តុះបណ្តាលជំនាញកែច្នៃអនុផលព្រៃឈើ
- ស្វែងរកទីផ្សារអនុផលព្រៃឈើដល់សហគមន៍

- រក្សាគុណភាពអនុផលព្រៃឈើដូចជា ទឹកឃ្មុំ...

❖ **អនុកម្មវិធី ទី ៤ សកម្មភាពត្រូវបំប្លែងមាន**

- សកម្មភាពទប់ស្កាត់និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ក្នុងព្រៃសហគមន៍
- កត់ត្រាពីបទល្មើសកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍
- បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃអោយបានសមស្រប
- តម្រូវអោយមានការ ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃទាំងក្នុងនិងក្រៅ

៥ . ក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំដំបូង តើយើងត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពសំខាន់ៗ អ្វីខ្លះ? ហើយរំពឹងថា នឹងទទួលបាន លទ្ធផលដូចម្តេច ?

សកម្មភាពសំខាន់ៗ

- ❖ ជំរុញអោយមានការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងសហគមន៍ព្រៃឈើដែលមានស្រាប់ អោយបានលឿន ។
- ❖ បន្តការគាំទ្រសហគមន៍ព្រៃឈើដែលបង្កើតថ្មី
- ❖ បង្កើនសមត្ថភាព គណកម្មការ និងសមាជិកសហគមន៍ ព្រៃឈើ
- ❖ ស្វែងរកទីផ្សារអនុផលព្រៃឈើ សំរាប់សហគមន៍
- ❖ ផ្សព្វផ្សាយពីច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ និងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ចងក្រងក្រុមយុវជន យុវនារី អោយចូលរួមក្នុងសកម្មភាពការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ប្រើប្រាស់ថវិការិនិយោគឃុំ ស្រុក ខេត្តដើម្បីគាំទ្រការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ក្នុងការទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ

លទ្ធផលរំពឹងទុក

- ❖ សហគមន៍ព្រៃឈើដែលមានស្រាប់នឹងទទួលបាន កិច្ចព្រមព្រៀងសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ❖ គណកម្មការ និងសមាជិកសហគមន៍ នឹងទទួលបានវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ចំនួន ២០ វគ្គ
- ❖
- ❖

៦ .តើគួរពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ បែបណា រវាង រដ្ឋបាលព្រៃឈើ សហគមន៍ អាជ្ញាធរ មូលដ្ឋាន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ?

- ❖ បង្កើតក្រុមការងារពាក់ព័ន្ធការគាំទ្រសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ឃុំ ស្រុក និងខេត្ត និងប្រជុំធ្វើផែនការជាប្រចាំ
- ❖ ពង្រឹងការចូលរួម និងបន្តការគាំទ្រដល់សហគមន៍ព្រៃឈើពីសំណាក់អ្នកពាក់ព័ន្ធអាជ្ញាធរដែនដី និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

៧ .តើត្រូវការអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃសហគមន៍យ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីធានាអោយមានការផ្តល់ផល-អនុផលព្រៃឈើសំរាប់បំរើអោយសេចក្តីត្រូវការ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ?

- ❖ អភិវឌ្ឍន៍ព្រៃសហគមន៍
- ❖ រកទីផ្សារ
- ❖ ដាំដុះបន្ថែម ការពារ និងថែរក្សា
- ❖ ការពារជីវកសិកម្មក្នុងព្រៃសហគមន៍
- ❖ រៀបចំ និងពង្រឹងកំលាំងឈ្លាត
- ❖ រៀបចំការប្រមូលផល-អនុផលឱ្យមានិរន្តរភាព
- ❖ រៀបចំតំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិនៅក្នុងព្រៃសហគមន៍

៨ .ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តសហគមន៍ព្រៃឈើអោយមានប្រសិទ្ធភាព តើលោក លោកស្រី ត្រូវការចំណេះដឹង និងជំនាញថ្មី ៗអ្វីខ្លះ ?

- ❖ ជំនាញគ្រប់គ្រងលើវិស័យព្រៃឈើ
- ❖ ចំណេះដឹងពីច្បាប់ និងបច្ចេកទេសដកហូតផល-អនុផលព្រៃឈើ
- ❖ ជំនាញកែច្នៃ និង សិប្បកម្មដែលបានមកពីផលអនុផលព្រៃឈើ

- ❖ ជំនាញសម្របសម្រួល
- ❖ ជំនាញកសិកម្មដូចជាចិញ្ចឹមសត្វ
- ❖ ជំនាញរៀបចំផែនការ គ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍
- ❖ ជំនាញក្នុងការធ្វើសារពើរភ័ណ្ណ
- ❖ ជំនាញក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់។

ប្រធានបទទី៥

ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព និងការត្រួតពិនិត្យ

អង្គការសហប្រជាជាតិ ១៩ ឆ្នាំ

ដោយ: លោកស្រី នេត សុខសាន

ជំនាញ៍ ១ ឃុំវត្ត: ស្រុកសំបូរ ខេត្តកោះកុង

មាតិកា

- ១-តើគួរមានយុទ្ធសាស្ត្របែបណាដើម្បីឱ្យការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពនៃអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឆ្លើយតបទៅនឹងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនៅមូលដ្ឋាន?
- ២-តើសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើគួររៀបចំឱ្យមានកម្មវិធីអ្វីខ្លះដែលសមស្របសំរាប់មូលដ្ឋាន?
- ៣-តើវិធីសាស្ត្រណាខ្លះដែលអាចជួយកំណត់ពីប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ?
- ៤-តើត្រូវមានយុទ្ធសាស្ត្របែបណាដើម្បីឱ្យការស្រាវជ្រាវឆ្លើយតបទៅនឹងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនៅមូលដ្ឋាន?
- ៥-តើវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើមានសារសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ?

១ - តើគួរមានយុទ្ធសាស្ត្របែបណាដើម្បីឱ្យការអនុវត្តន៍សមត្ថភាពនៃអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធក្នុង
ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឆ្លើយតបទៅនឹងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិទៅមូលដ្ឋាន?

- 👉 ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយអំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការបង្កើតកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដើម្បីឱ្យសហគមន៍មូលដ្ឋានយល់ដឹងអំពីកម្មវិធីនេះបានទូលំទូលាយ
- 👉 បង្កើតប្រព័ន្ធអប់រំ ដើម្បីធានាសមត្ថភាព គុណភាពអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវចូលរួមអនុវត្តការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើស្របតាមកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- 👉 បង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ពីច្បាប់ ផលប្រយោជន៍ព្រៃឈើដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ។
- 👉 សិក្សាឱ្យបានច្រើន និងចុះអនុវត្តជាក់ស្តែងអំពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- 👉 ផ្តល់ជំនាញក្នុងការស្រាវជ្រាវដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិឱ្យបានច្បាស់លាស់

ទី១ - (ត)

- 👉 ចុះសិក្សាដល់មូលដ្ឋាន ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកមូលហេតុ
- 👉 គួរបង្កើនជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន (ចិញ្ចឹមសត្វ ដាំបន្លែ ...)
- 👉 បង្កើន/ពង្រឹងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង និងការទទួលខុសត្រូវ ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីឱ្យ គាត់អាចគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង
- 👉 បង្កើតវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានដោយមិនបង់ប្រាក់ និងបញ្ជ្រាបការអប់រំផ្សព្វផ្សាយ តាមគ្រឹះស្ថានសិក្សា
- 👉 ជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មី និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស នៅក្នុងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។
- 👉 មន្ត្រីជំនាញគួរចែករំលែកបទពិសោធន៍ ស្តីពីធនធានព្រៃឈើដល់បណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

២ - តើសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើគួររៀបចំឱ្យមានកម្មវិធីអ្វីខ្លះដែល សមស្របសំរាប់មូលដ្ឋាន?

- 👉 ដាក់តាំងឯកសារសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធវិស័យព្រៃឈើ ដើម្បីបង្ហាញអ្នកទស្សនាស្វែងយល់
- 👉 បង្កើនសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយ ដល់គ្រូបង្រៀន សិស្ស និងស្រី
- 👉 បង្កើតមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយ : ប្រជុំ លើកប៉ាណូ បញ្ចាំងវីដេអូ តាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍
- 👉 កម្មវិធីអប់រំ ត្រូវចែករំលែកព័ត៌មាន អំពីសកម្មភាព និងទំនាក់ទំនង ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
ឱ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង
- 👉 ផ្តល់សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយ: បច្ចេកទេស ច្បាប់ ការការពារព្រៃឈើជាតិនៅមូលដ្ឋាន
វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយទំនាស់ក្នុងសហគមន៍

ទី២ (ត)

- 👉 ការផ្សព្វផ្សាយត្រូវផ្តោតលើចំណេះដឹងសំរាប់អនុវត្តជាក់ស្តែង
- 👉 គួររៀបចំផ្សព្វផ្សាយតាមក្រុមគោលដៅ សហការជាមួយរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ
- 👉 ការផ្សព្វផ្សាយ ធ្វើឱ្យចំគោលដៅ

៣ - តើវិធីសាស្ត្រណាខ្លះដែលអាចជួយកំណត់ពីប្រសិទ្ធិភាពនៃ

ការផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន?

- 👉 ដាក់តាំងឯកសារ រូបភាព និងប្រើភាសារងាយយល់
- 👉 ជាសារសំឡេង (វីឡូ)
- 👉 បដា ពាក្យស្លោក
- 👉 ជួយបង្ហាញគំរូនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព និងជោគជ័យនៃការដាំឈើឡើងវិញ
- 👉 វិធីសាស្ត្រពន្យល់រូបភាព
- 👉 វិធីសាស្ត្រត្រូវផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់អ្នកមិនយល់ (ជារបៀបណែនាំ)
- 👉 រាល់ការផ្សព្វផ្សាយ ធ្វើឱ្យដល់ទីតាំងគោលដៅ និងជារបៀបលើកទឹកចិត្ត ឱ្យមានការចូលរួម និងទទួលខុសត្រូវ

៤ - តើគ្រូមានយុទ្ធសាស្ត្របែបណាដើម្បីឱ្យការស្រាវជ្រាវឆ្លើយតប ទៅនឹងការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិលើមូលដ្ឋាន?

- 👉 គួរសិក្សាស្រាវជ្រាវ អំពី អត្តសញ្ញាណព្រៃជំនឿសាសនានានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
ការរស់នៅរបស់ប្រជាជន
- 👉 ប្រសិទ្ធភាពនៃការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃសហគមន៍
- 👉 មានការស្រាវជ្រាវប្រកបដោយសមត្ថភាព និងច្បាស់លាស់ ហើយចំគោលដៅ
ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការចាំបាច់ នាពេលបច្ចុប្បន្ន និងតាមបច្ចេកវិជ្ជាទំនើប
- 👉 បង្កើតគណៈកម្មការតម្រង់ទិសមួយសំរាប់វិស័យស្រាវជ្រាវព្រៃឈើជាតិដែលនឹងផ្តោតទៅ
លើផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និងច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

ទី៤ (ត)

- 👉 វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ មានសមត្ថភាពពេញលេញទាំងធនធានមនុស្ស និងសម្ភារៈ បរិក្ខាសំរាប់ពិសោធន៍ ដែលឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការស្រាវជ្រាវ ជាពិសេស ការទាក់ទាញរកថវិកាស្រាវជ្រាវ ពីស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយនានា
- 👉 គួរសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងព្រៃឈើជាតិ : ជីវៈចម្រុះ ស្ថានភាពដី ប្រភេទដី (ដីរ៉ែ-ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច-ដីដាំកៅស៊ូ) ប្រភេទព្រៃ និង ប្រភេទសត្វព្រៃ តម្រូវការប្រើប្រាស់សំរាប់អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្ស ប្រភេទឈើ
- 👉 ស្រាវជ្រាវជីវម៉ាសរបស់ព្រៃ

ទី៤ (ត)

- 👉 គួរស្រាវជ្រាវអំពីអាកាសយាន និងប្រេងខ្យល់ ដែលគណៈកម្មការគ្រោះរាំងស្ងួត ផ្សាយថា ការដាំឈើប្រភេទនេះ ធ្វើឱ្យបាត់បង់ទឹក
- 👉 ស្រាវជ្រាវប្រភេទឈើសំរាប់យកទៅធ្វើឱសថ ប្រភេទសត្វព្រៃមានដោយកម្រ- ជិតផុតពូជ និងព្រៃសំរាប់ប្រមូលគ្រាប់ពូជ ។

៥ - តើវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើមានសារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះ ដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ?

- 👉 ការបញ្ជូនវិញ្ញាបនប័ត្រព្រៃឈើ ក្នុងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ជាកម្មវិធីប្រសើរបំផុត ដែលរាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធកូរជំរុញធ្វើឱ្យបានឆាប់ និងសំរេចជាស្ថាពរ ។
- 👉 មានសារៈសំខាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងតាមក្រមបច្ចេកទេសព្រៃឈើ ធានានិរន្តរភាព គុណភាពព្រៃ តម្លៃ និងមានការទូលស្គាល់ជាសកល ។
- 👉 ជួយពង្រីកទីផ្សារឱ្យបានទូលាយ កម្ពុជា រហូតដល់អឺរ៉ុប
- 👉 ជួយជំរុញសហគមន៍ព្រៃឈើ ឱ្យពង្រឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើឱ្យមាននិរន្តរភាព
- 👉 មានសារៈសំខាន់ ដល់ការអនុវត្តច្បាប់ ទាំងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ទាំងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីធានានិរន្តរភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

ច្បាប់

ស្តីបទអនុក្រាបចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់

របស់លោក - អ្នក

ក្រុមទី ៦

លទ្ធផលពិភាក្សា

អ្នកចូលរួម និង សំនួរ

- តំណាងក្រុម អ្នកស្រី មុំ សាតិន
- អ្នកចូលរួម: ១០ នាក់ (មន្ទីរពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ អង្គការ សហគមន៍មូលដ្ឋាន)
- សំនួរ : មាន ៥ សំនួរ

១. ក្នុងមាតិការឿងនៃ ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ តើមានចំណុចខ្លះខាតអ្វីខ្លះ?

២. តើភាគីពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋានអាចចូលរួមតាមដាននិងវាយតម្លៃការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
បានយ៉ាងដូចម្តេច?

៣. តើអ្វីខ្លះដែលអាចយកមកធ្វើជា សូចនាករ សំរាប់តាមដានវាយតម្លៃការ អនុវត្តកម្មវិធី ព្រៃឈើជាតិ?

៤. តើតំបន់ព្រៃសម្បទានដែលត្រូវបានផ្អាកដំណើរការកន្លងមកនេះ ត្រូវត្រូវបានគ្រប់គ្រង
យ៉ាងណាដើម្បីកុំអោយមានផល ប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ?

៥. តើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិអាចជួយដោះស្រាយទំនាស់ដែលកើតឡើងពីការផល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចបានយ៉ាង

ក្នុងមាតិការឿងនៃ ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ តើមានចំណុចខ្លះខាតអ្វីខ្លះ?

១. សេចក្តីផ្តើម

- ដូរពាក្យទស្សនៈទាន ទៅជាទស្សនៈវិស័យ
- ត្រូវដាក់គោលបំណង និងគោលដៅឱ្យបានច្បាស់លាស់

២- កែចំណងជើងផ្នែកទី៣ នៃ ឯកសារគោល បញ្ហាប្រឈមក្នុងវិស័យព្រៃឈើ
ទៅជា បញ្ហាប្រឈម និងសក្តានុពលក្នុងវិស័យព្រៃឈើ។

៣. គួរមានដាក់-បច្រៀបអនេដរេ ក្នុងផ្នែកណាមួយនៃកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

២. តើភាគីពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋានអាចចូលរួមតាមដាននិងវាយតម្លៃ

ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ បានយ៉ាងដូចម្តេច?

- ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដែលមានការចូលរួមគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធរួមទាំងសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ត្រូវធ្វើសិក្ខាសាលាឆ្លុះបញ្ចាំងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិថ្នាក់ខេត្តក្នុង រយៈពេល១ ឆ្នាំ១ម្តង និងថ្នាក់ជាតិ ២ឆ្នាំ១ម្តង ដោយមានការចូលរួមពី ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់

៣. តើអ្វីខ្លះដែលអាចយកមកធ្វើជា សូចនាករ

សំរាប់តាមដានវាយតម្លៃការអនុវត្តកម្មវិធី ព្រៃឈើជាតិ?

- គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហសវត្ស (២០១៥ = គំរូបព្រៃ ៦០ ភាគរយ)
- របាយការណ៍តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងរបាយការណ៍
- ប្រជុំបូកសរុប វាយតម្លៃ បូកសរុបលទ្ធផល និងទិសដៅអនុវត្តបន្ត

**តើតំបន់ព្រៃសម្បទានដែលត្រូវបានផ្អាកដំណើរការកន្លងមកនេះ ត្រូវបានគ្រប់គ្រង
យ៉ាងណាដើម្បីកុំអោយមានផល ប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ?**

- កំណត់រយៈពេលដែលត្រូវរៀបចំបញ្ចប់ផែនការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទានយ៉ាងយូរ
ត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០១០
- ព្រៃសម្បទានដែលត្រូវត្រូវលុបកិច្ចព្រមព្រាងត្រូវគ្រប់គ្រងដូចខាងក្រោម៖
 - ដាំដើមឈើឡើងវិញដោយរដ្ឋ ឯកជន និងសហគមន៍
 - បង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើតាមភូមិឃុំ
 - ព្រៃគុបប្រចាំឆ្នាំ
 - ព្រៃអភិរក្សជីវសាស្ត្រចំរុះ
 - បង្កើតតំបន់ព្រៃសំរាប់ស្រាវជ្រាវ

៥. តើកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិអាចជួយដោះស្រាយទំនាស់ដែលកើតឡើង

ពីការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចបានយ៉ាងណាខ្លះ?

- អជ្ញាធរភូមិយុំត្រូវគ្រប់គ្រងស្ថិតិដីភោគៈ និងលំនៅដ្ឋានឱ្យបានច្បាស់លាស់
- ការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងមានការចូលរួមគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
- ក្រុមហ៊ុនត្រូវកំណត់ និងបោះបង្គោលព្រំដីសម្បទានរបស់ខ្លួនឱ្យបានច្បាស់លាស់

- ស្នូមអវប្រះគុណ

- ស្នូមអវគុណ

របាយការណ៍

ស្តីពី

ការបូកសរុបលទ្ធផលនៃសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

សាលាមហាសាលាពិគ្រោះយោបល់, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

- សូមក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះថេរា នុថេរៈគ្រប់ព្រះអង្គជាទីសក្ការៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
- សូមគោរពឯកឧត្តម **ធុន ត្រី** អភិបាលខេត្តក្រចេះ ជាទីគោរព
- សូមគោរពឯកឧត្តម ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ជាទីគោរព
- សូមគោរព ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា ភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិទាំងអស់ជាទីមេត្រី

តាងនាមអង្គសិក្ខាសាលានិងក្នុងនាមខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំសូមសំដែងនូវមនោសញ្ចេតនាដឹងគុណជាអនេកចំពោះការអញ្ជើញចូលរួមរបស់ឯកឧត្តម ធុន ត្រី អភិបាលខេត្តក្រចេះ ឯកឧត្តម ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ឯកឧត្តម អស់លោក តំណាងខេត្តកំពង់ចាម ព្រៃវែង ស្វាយរៀង អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា ភ្ញៀវកិត្តិយសជាតិ និង អន្តរជាតិ ក្នុងពិធីបូកសរុបលទ្ធផលនៃពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ នារសៀវភៅនេះ ដែលព្យាងឱ្យពិធីនេះមានសភាពអធិកអធិប្រកបដោយកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និង សបញ្ជាក់អំពីការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់បំផុតរបស់ ព្រះតេជគុណឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា ដែលជានិច្ចជាកាលតែងតែគាំទ្រសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធនិងអនុវត្តយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីកំណែទម្រង់វិស័យព្រៃឈើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្រោមការដឹកនាំដ៏ប៊ុនប្រសប់ និង ម៉ឺងម៉ាត់បំផុតរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ព្រះថេរា នុថេរៈគ្រប់ព្រះអង្គជាទីសក្ការៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់

គណៈអធិបតី ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា ជាទីគោរព

ជាមួយសេចក្តីគោរពស្វាគមន៍ដ៏កក់ក្តៅនេះ ខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំ ខ្ញុំបាទសូមអនុញ្ញាតទូលថ្វាយនិងរាយការណ៍ដោយសង្ខេបជូនព្រះតេជគុណ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញា និងអង្គពិធីទាំងមូលអំពីដំណើរការនិង **លទ្ធផលនៃការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ** ក្នុងរយៈពេល២ថ្ងៃ កន្លងមកនេះមានដូចតទៅ :

អង្គសិក្ខាសាលា បានប្រព្រឹត្តទៅរយៈពេល ២ ថ្ងៃ គឺថ្ងៃទី ២៥-២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ នៅសាលាមហាសាលាពិគ្រោះយោបល់ខេត្តក្រចេះហើយមានអ្នកចូលរួមអញ្ជើញមកពីបណ្តាខេត្តនានាក្នុងអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គក្នុងនោះមានខេត្តក្រចេះ កំពង់ចាម ព្រៃវែង ស្វាយរៀង ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី និង មណ្ឌលគិរី ព្រមទាំងមានការចូលរួមពីអង្គភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងខេត្ត ក្រចេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ វិស័យឯកជន អង្គការសង្គមស៊ីវិល និង សារពត៌មាន សរុបចំនួន ១៨១ នាក់ គឺលើសផែនការក្រោងទុក ១៦០ នាក់ ។

សិក្ខាសាលានេះមានការអញ្ជើញចូលរួមអធិបតី និង ថ្លែងសុន្ទរកថាស្វាគមន៍ដោយឯកឧត្តម ធុន ត្រី អភិបាលខេត្តក្រចេះ និង ថ្លែងសុន្ទរកថាបើកដោយឯកឧត្តម ជា សំអាង អនុប្រធានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ។

អង្គសិក្ខាសាលាបានធ្វើបទបង្ហាញអំពី សេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ហើយក៏បានធ្វើការពិភាក្សាផ្តល់មតិដើម្បី កែលម្អ កំណត់ទំហំទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការសកម្មភាព សំរាប់អនុវត្តការងារក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ឱ្យស្របតាមគោល នយោបាយវិស័យព្រៃឈើជាតិ ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សកម្ពុជា និង យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី ២ ដើម្បីកំណើនការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព សូចនាករតាមដានរួមស្តីពី កំណែ ទំរង់ព្រៃឈើដើម្បីឈានឆ្ពោះដល់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ទន្ទឹមនឹងនេះ នៅថ្ងៃទី ១ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ អង្គសិក្ខាសាលាក៏បានធ្វើបទបង្ហាញចំនួន ៩ មានដូចតទៅ :

- ១- គោលបំណង និង លទ្ធផលរំពឹងទុកពីសិក្ខាសាលា
- ២- ដំណើរការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- ៣- ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ
- ៤- កម្មវិធីស្តីពី ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍
- ៥- កម្មវិធីស្តីពី ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើជាតិ និងការអភិរក្ស
- ៦- កម្មវិធីស្តីពីការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច
- ៧- កម្មវិធីស្តីពី សហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ
- ៨- កម្មវិធីស្តីពី ការពង្រឹងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍការងារស្រាវជ្រាវ
- ៩- កម្មវិធីស្តីពីការប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានប្រកបដោយនិរន្តរភាព

នៅថ្ងៃទី ២ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ សិក្ខាសាលាបានធ្វើការបែងចែកជាក្រុមពិភាក្សាចំនួន ៦ ក្នុង នោះពិនិត្យឃើញថា ក្រុមពិភាក្សាស្តីពីកម្មវិធីការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និង ការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ និង ក្រុមពិភាក្សាស្តីពីកម្មវិធី សហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ មានអ្នកចូលរួមច្រើនជាងគេ គឺ ៣០ នាក់ ក្នុង ១ ក្រុម ។ ក្រុម ពិភាក្សាកម្មវិធីស្តីពីការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច មានអ្នកចូលរួមចំនួន ២១ នាក់ ក្រុមពិភាក្សាកម្ម វិធីស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើជាតិ និងការអភិរក្ស និង ក្រុមពិភាក្សាកម្មវិធីស្តីពី ការពង្រឹងសមត្ថភាព និង អភិវឌ្ឍ ការងារស្រាវជ្រាវ មានអ្នកចូលរួមចំនួន ១៨ នាក់ ក្នុង ១ ក្រុម ហើយក្រុមពិភាក្សាស្តីពី ឯកសារ គោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ មានចំនួនតិចជាងគេគឺ ៩ នាក់ ។

ឆ្លងតាមរយៈការពិភាក្សាផ្តល់ប្តូរយោបល់គ្នាយ៉ាងល្អិតល្អន់លើកម្មវិធីនីមួយៗ ក្នុងក្រុមពិភាក្សា រយៈពេល ២ ថ្ងៃ មកយើងទទួលបានលទ្ធផលដូចខាងក្រោម :

- ១- កម្មវិធីស្តីពីការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍**
- ការផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើ និងការផ្តល់ចំណេះដឹងជាសាធារណៈ ត្រូវមានការព្រមព្រាងពីប្រជាជន សហគមន៍ជាមុនៗ និងបោះបង្គោលព្រំបែងចែងដីព្រៃសង្គមកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ចអោយបានច្បាស់លាស់
- គួរអនុវត្តច្បាប់ផ្តន្ទាទោសអោយបានម៉ឺងម៉ាត់ និងត្រូវមានការចូលរួមពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។
- ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ បច្ចេកទេស និងបទដ្ឋានផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងព្រៃឈើដល់ប្រជាជន អោយបានយល់ទូលំទូលាយជាសាធារណៈ ។

-ត្រូវមានឆន្ទៈខ្ពស់ក្នុងការចូលរួមកំណត់ព្រំប្រទល់ និងត្រូវមានការចូលរួមគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ

-ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយពីសារៈសំខាន់ពីការបោះបង្គោលព្រំ ហើយត្រូវមានធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពជំនាញ និងមានផែនការសកម្មភាពជាក់លាក់ សំរាប់ការអនុវត្តបោះបង្គោលព្រំកំណត់ដែនព្រៃឈើ ។

-គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវមានឆន្ទៈខ្ពស់ក្នុងការចូលរួម ហើយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការអនុវត្តការងារបោះបង្គោលព្រំ និងចូលរួមដោះស្រាយទំនាស់ពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

-ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធចូលរួមក្នុងការចាត់ថ្នាក់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវមានរដ្ឋបាលព្រៃឈើ បរិស្ថាន អាជ្ញាធរដែនដីមូលដ្ឋាន មន្ទីរកសិកម្ម ស៊ុយាយដី កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ មន្ទីរទេសចរណ៍ មន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ចាស់ទុំក្នុងភូមិ សហគមន៍ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។

-គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការទប់ស្កាត់រាល់បទល្មើស ប្រមូលព័ត៌មាន និងភស្តុតាង រាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចាត់វិធានការ និងត្រូវមានផែនការ ការពារ យាមណ្ឌតជាប្រចាំ ក្នុងការថែរក្សាការពារព្រៃឈើ ។

២- កម្មវិធីស្តីពី សហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ

នៅក្នុងកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើជាតិនេះ ក្រុមពិភាក្សាបានសំណូមពរអោយមានការបន្ថែមអនុកម្មវិធី និងសកម្មភាពមួយចំនួនដូចខាងក្រោម :

- ក. អនុកម្មវិធីទី១ ដោយប្តូរពីចំនងជើងថា ការកំណត់តំបន់សក្តានុពល និងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ ទៅជាការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើវិញ ។
- ខ. គួរមានអនុកម្មវិធីទី៤ ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដែលអាចគ្របដណ្តប់ និងជួយតំរូវទិសដល់ការអនុកម្មវិធីទី១ ទី២ និងទី៣ ។

សកម្មភាពសំខាន់ៗ ក្នុងអនុកម្មវិធីទាំងនោះមាន :

- ក្នុងអនុកម្មវិធីទី១ សុំបន្ថែមសកម្មភាព
 - នៅចន្លោះជំហាន០ និងជំហាន១ សុំបន្ថែមជំហានផ្សព្វផ្សាយ
 - ចន្លោះជំហានទី៣ និងជំហានទី៤ សុំបន្ថែមការស្នើសុំបង្កើតព្រៃសហគមន៍ទៅនាយខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើ
 - ជំរុញអោយមានការទទួលស្គាល់សហគមន៍ព្រៃឈើអោយបានឆាប់
- ក្នុងអនុកម្មវិធី២ សុំបន្ថែមសកម្មភាព
 - កែច្នៃអនុផលព្រៃឈើអោយបានល្អប្រសើរ
 - បណ្តុះបណ្តាលជំនាញកែច្នៃអនុផលព្រៃឈើ
 - ស្វែងរកទីផ្សារផល អនុផលព្រៃឈើដល់សហគមន៍
 - រក្សាគុណភាពអនុផលព្រៃឈើ ដូចជាទឹកឃ្មុំ.....
- ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៤ សុំបន្ថែមសកម្មភាព
 - សកម្មភាពទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ក្នុងព្រៃសហគមន៍
 - កត់ត្រាពីបទល្មើសកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍

- បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃអោយសមស្រប
- ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យអោយមានតម្លៃ ទាំងក្នុងទាំងក្រៅ

៣- កម្មវិធីស្តីពីការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និង អភិបាលកិច្ច

ក្នុងអនុកម្មវិធីទី១ : ការកែទម្រង់ច្បាប់ និងរដ្ឋបាល ស្នើសុំបញ្ចូលគ្រប់ចំណុច :

-ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋាន: គួរធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់ក្រុងអោយមានប្រសិទ្ធភាព (ឧ: ខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើខ្លះ គួរសំរួលខណ្ឌ១ គ្រប់ក្រុងធនធានព្រៃឈើក្នុងខេត្ត១)

-ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងនិងដោះស្រាយទំនាស់បទល្មើសព្រៃឈើ : គួរមានការបណ្តុះបណ្តាលផ្សព្វផ្សាយ សិក្ខាសាលា និងដោះស្រាយក្នុង និងក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។

ក្នុងអនុកម្មវិធីទី២ : ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការតាមដាន និងរាយការណ៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃឈើ ស្នើសុំប្តូរពាក្យកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ទៅជាពង្រឹងតួនាទីជាលេខាប្រតិបត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការជាតិ អនុគណៈកម្មាធិការខេត្ត ។

៤- កម្មវិធីស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និងការអភិរក្ស

-ត្រូវមានផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាតិ និងមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់សំរាប់អនុវត្តអោយមានប្រសិទ្ធភាព ហើយផែនការនោះត្រូវធ្វើសំរាប់រយៈពេល១០-១៥ឆ្នាំ ។

-ត្រូវធ្វើសារពើភណ្ឌព្រៃឈើជាតិដែលអនុវត្ត៥ឆ្នាំម្តង ដើម្បីបម្រួលទិន្នន័យធនធានព្រៃឈើ សត្វព្រៃ ជីវម៉ាស់ និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម របស់ប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ព្រៃឈើ ។

-ត្រូវបញ្ចូលទិន្នន័យក្នុងទម្រង់បែបបទ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ការងារអនុវត្តកន្លងមក ។

-ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ក្រៅពីព្រៃសហគមន៍ ចាំបាច់ត្រូវមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមួយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ផ្តោតលើព្រៃសហគមន៍ ព្រៃសម្បទាន ព្រៃគុបផ្តល់ផល ព្រៃស្តារឡើងវិញ ព្រៃដៃគូរ និងដីសម្បទានផងដែរ ។

-ត្រូវស្វែងយល់ពីធនធានហ្សេនេទិកព្រៃឈើ ការជ្រើសរើសពូជ និងការដាំឈើ សំរាប់ការប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង ជាពិសេស ជ្រើសរើសពូជសំរាប់ដាំ ដូចជា : បេង នាងនួន ឈើទាល ផ្សៀក ដូនចែម គគីរឈើល្អិតលាស់លឿន ដូចជា អាកាស្យា ប្រេងខ្យល់ អង្ការដី កន្ទួចត និងប្រភេទឈើហូបផ្លែ សំរាប់ដាំជារបង លំនៅដ្ឋាន បរិវេណវត្តអារ៉ាម សាលារៀន និងទីសាធារណៈ ។

-ត្រូវគិតគូរដល់ការរៀបចំតំបន់ព្រៃការពារជីវចម្រុះ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ កន្លែងកីឡាប្រមាញ់ ។

-ត្រូវរៀបចំវិធានការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបអំពើល្មើសច្បាប់ក្នុងការកាប់បំផ្លាញប្រភេទឈើដែលមានដោយកំរ និងជិតផុតពូជ ។

-ត្រូវពង្រឹង និងជំរុញទិដ្ឋភាព ផលិតផលឈើ ផលិតផល អនុផលព្រៃឈើ ពិសហគមន៍មូលដ្ឋាន រហូតដល់ទិដ្ឋភាពជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីលើកស្ទួយកិរិយាភាពសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

-រាជរដ្ឋាភិបាល គួរលើកទឹកចិត្តដល់ផលិតផលកែច្នៃដោយដៃ ចេញពីសហគមន៍ ទាំងបរិមាណ និងគុណភាព ព្រមទាំងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃផល អនុផលព្រៃឈើដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

-ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៥ ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយពិប្រភេទលើដែលអាចប្រើប្រាស់បានច្រើនយ៉ាង និងផ្តល់កូនលើដល់សហគមន៍ ដើម្បីថាការលើកទឹកចិត្ត និងទាក់ទាញការចូលរួម ។

-ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៦ គួរពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងផ្សព្វផ្សាយអោយបានទូលំទូលាយ ។

-ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៧ ត្រូវបណ្តុះបណ្តាល និងបង្កើតគំនិត កែច្នៃប្រឌិត ផលិតផលព្រៃឈើ ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីអោយស្របទៅនឹងតំរូវការទីផ្សារ ។

ក្នុងអនុកម្មវិធីទី៨ ត្រូវអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាលើ និងការកែច្នៃលើផលិតផល ដើម្បីធ្វើការកែច្នៃផលិតផល ឆ្លើយតបតាមតម្រូវការទីផ្សារ ។

៥- កម្មវិធីស្តីពីការពង្រឹងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍការងារស្រាវជ្រាវ

-ត្រូវរៀបចំសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយព្រៃឈើដែលសមស្របដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជាពិសេស បច្ចេកទេសធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃឈើ ទៅតាមមុខងារព្រៃឈើ បច្ចេកទេសងាយៗ លើការងារដាំឈើ

-ជម្រុញដំណើរការរៀបចំវិញ្ញាបនបត្រព្រៃឈើ ឱ្យបានកាន់តែឆាប់កាន់តែល្អ ដើម្បីជួយជម្រុញការងារគ្រប់គ្រងព្រៃឈើបានល្អ ។

-ត្រូវសិក្សាអំពីតម្រូវការចាំបាច់របស់មូលដ្ឋាន និង ត្រូវរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីជំនាញព្រៃឈើនានា រួមទាំងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិដល់មូលដ្ឋាន ។

-ត្រូវចែករំលែកព័ត៌មានតាមរយៈការបង្កើតសំភារៈផ្សព្វផ្សាយគ្រប់ប្រភេទ ។

-ត្រូវសិក្សាពីបញ្ហារបស់មូលដ្ឋាន និងតម្រង់ទិសសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ ដោយផ្ដោតលើបញ្ហា សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និង បរិស្ថាន ។

៦- ឯកសារគោលកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ

-ជារួមអង្គសិក្ខាសាលាបានឯកភាពលើមាតិការឿង នៃឯកសារគោល កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ និងស្នើដាក់គោលបំណង និង គោលដៅអោយបានច្បាស់លាស់ ។

-ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

-ត្រូវធ្វើសិក្ខាសាលាឆ្លុះបញ្ចាំងពីកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ថ្នាក់ខេត្ត ក្នុងរយៈពេល១ឆ្នាំម្តង និងថ្នាក់ជាតិ២ឆ្នាំម្តង ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

-សូមករសំរាប់តាមដានវាយតម្លៃ ការអនុវត្តកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ អាចរួមមានគោលដៅ អភិវឌ្ឍន៍ សហសវត្សកម្ពុជា(គំរូបព្រៃឆ្នាំ២០១៥) របាយការណ៍តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងរបាយការណ៍ប្រជុំបូកសរុប វាយតម្លៃ លទ្ធផល និង ទិសដៅអនុវត្តបន្ត ។

-ត្រូវកំណត់រយៈពេលដែលត្រូវរៀបចំបញ្ចប់ផែនការគ្រប់គ្រង របស់ក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទានយ៉ាងយូរ ត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០១០ ។

- ព្រៃសម្បទានដែលបានលប់កិច្ចព្រមព្រាង ត្រូវគ្រប់គ្រងតាមរយៈការដាំឈើឡើងវិញ ដោយរដ្ឋ ឯកជន និងសហគមន៍ បង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើតាមភូមិ-ឃុំ ព្រៃគុបប្រចាំឆ្នាំ ព្រៃអភិរក្ស ជីវសាស្ត្រចម្រុះ តំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និងតំបន់សិក្សាស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ។

- កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិអាចជួយដោះស្រាយទំនាស់ដែលកើតឡើងពីការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការបង្កើតអោយមានផែនការ ឬយន្តការដែលក្នុងនោះតម្រូវអោយ :

- អាជ្ញាធរភូមិ-ឃុំ ត្រូវគ្រប់គ្រងស្ថិតិដីភោគៈ និងលំនៅដ្ឋានអោយបានច្បាស់លាស់
- ការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
- ក្រុមហ៊ុនត្រូវកំណត់ និងបោះបង្គោលព្រំដីសម្បទានរបស់ខ្លួនអោយបានច្បាស់លាស់

គណៈអធិបតី ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី ភ្ញឺវិកិតិយសជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ ជាទីគោរព

ជាថ្មីម្តងទៀត ក្នុងនាមអង្គសិក្ខាសាលាទាំងមូល ខ្ញុំសូមសំដែងនូវការគោរពដឹងគុណ និងកាតព្វកិច្ចជាមួយដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះវត្តមានរបស់ព្រះតេជគុណ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញាទាំងអស់ ដែលបានអញ្ជើញពីបណ្តាខេត្តទាំង៧ ក្នុងអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលព្រៃឈើមេគង្គ គឺខេត្តក្រចេះ ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី មណ្ឌលគិរី កំពង់ចាម ព្រៃវែង និងស្វាយរៀង មកចូលក្នុងសិក្ខាសាលាស្តីពីការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅអស់រយៈពេល២ថ្ងៃនេះ ។ សកម្មភាពទាំងនេះឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញថា ព្រះតេជគុណ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញាបានចូលរួម ផ្តល់វិភាគទានដ៏មាន តម្លៃក្នុង ការកសាងនូវកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិរបស់យើង មានលក្ខណៈជាតិស្របទៅតាមតំរូវការក្នុងមូលដ្ឋាន មានតម្លាភាព និងមានសុខដុមនាកម្មទៅនឹង ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ គោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំហាន២ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងគោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្សន៍កម្ពុជា ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើរបស់យើងប្រកបដោយនិរន្តរភាព សំរាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ ។

សំរាប់ឱកាសនេះ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទសូមអនុញ្ញាតគោរពជូនពរ ឯកឧត្តម អស់លោក លោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញាទាំងអស់ជួប ប្រទះនូវជ័យជំនះ សំណាងល្អ និង សុភមង្គលគ្រប់ប្រការកុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

សូមអរគុណ!

កម្មវិធីទី១

ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីការសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ (លោក ប៉ក់ ជាលី)

សំណួរទី១ :

-ព្រះសង្ឃ (ធីម ពាន់) គង់នៅវត្តសិរីសុន្ទរវង្ស ក្រចេះក្រុង : ក្រៅពីព្រៃបានបែងចែករួចហើយ តើព្រៃប្រជាពលរដ្ឋអាចធ្វើសំណើសុំកាប់ឈើសំរាប់ធ្វើផ្ទះបានដែររឺទេ?

ចំណើយទី១:

- កំណត់ដីព្រៃឈើ ដីមិនមែនព្រៃ
- ព្រៃផ្តល់ផលក្រៅពីព្រៃសម្បទាន
- ព្រៃការពារ
- ផ្ទៃដីព្រៃសំរាប់ផ្ទះក្នុងគោលបំណងផ្សេងៗ ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈប្រព្រៃណី គឺនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ

សំណួរទី២ :

-លោក យូរ៉ា មកពីស្ទឹងត្រែង (អង្គការ) : តើមានចំណុចអ្វីផ្សេងទៀតទេ ដើម្បីដាក់ក្នុងកម្មវិធី ពិភាក្សានៅថ្ងៃស្អែក?

ចំណើយទី២ :

-ថ្ងៃស្អែកក្នុងក្រុមពិភាក្សានីមួយៗ មានសំនួរចំនួន៦ ក្នុងអនុកម្មវិធីមួយមាន០៣សំនួរ ហើយលោក សុខ ហេង បានបន្ថែមចំណើយថា កម្មវិធីលំអិតយើងមិនមានពេលវេលាច្រើនទេ ប៉ុន្តែមុននឹងពិភាក្សាអ្នកសំរបស់រូលនឹងពន្យល់បន្ថែម ។

សំណួរទី៣:

-លោក ថៃ ប៊ុនសុង នៅភូមិស្រែឆ្មាយ ឃុំកំពង់ចាម ស្រុកសំបូរ សួរថា : ដីព្រៃក្រោយពីចែកច្រំប្រទល់ហើយ តើដីព្រៃនៅ
សល់ស្អ តើត្រូវអោយទៅក្រុមហ៊ុន ឬ ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចខាងណា ?

ចម្លើយទី៣ :

-ក្រោយពីយើងបានបែងចែកច្បាស់លាស់ហើយ យើងនិងដឹងថាព្រៃកន្លែងណាសំរាប់ទុកអភិវឌ្ឍន៍ហើយកន្លែងណា ទុកសំរាប់
ការពារ និងអភិរក្ស ។ (ក្នុងកម្មវិធីទី១ : ការកំណត់ច្រំប្រទល់)

កម្មវិធីទី២

ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សព្រៃឈើ

សំណួរទី១ :

- លោក ហ៊ុន ណារ៉េន មន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលព្រៃឈើរតនៈគិរី : តើមានវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបែបណា ដើម្បីធានាអោយបាននូវលំនឹងភាពចំពោះវត្តមានសត្វព្រៃ ដែលមាននៅក្នុងតំបន់ប្រមាញ់នោះ ។
- តើចំពោះប្រភេទសត្វព្រៃដែលបានចាត់ថ្នាក់ ជាប្រភេទ Endangered or critically endangered Species នៅក្នុងសៀវភៅក្រហម IUNC អនុញ្ញាតអោយមានការប្រមាញ់ដែររឺទេ ?

ចំណើយទី១ :

- សិក្សាស្រាវជ្រាវស្ថានភាពសត្វព្រៃនៅក្នុងតំបន់
- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ
- កំណត់កូតា ដកហូតសត្វព្រៃ
- កម្មវិធីតាមដានស្ថានភាពសត្វព្រៃ
- ការពិនិត្យសើរើផែនការ និងវាយតម្លៃឡើងវិញ

សំណួរទី២ :

- តើមានយន្តការអ្វីកើនឡើង បើមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំព្រៃឈើកាន់តែបាត់បង់ និងមានកំណើនដឹកសឹកម្ត

ចំណើយទី២:

- មាននៅក្នុងអនុកម្មវិធីទាំង៦ យើងទើបតែបានបង្ហាញអនុកម្មវិធី២ ដូចជា ការបោះបង្គោលព្រំ និង ការគ្រប់គ្រងអភិរក្សព្រៃឈើ
- ដាំឈើ, ស្តារព្រៃឈើឡើងវិញ
- គ្រប់គ្រងព្រៃឈើឡើងវិញ

សំណួរទី៣:

- លោក ឡុង យិន ប្រជាជនស្រុកក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ : តើចំការព្រៃដាំ ផលព្រៃឈើនោះ សហគមន៍មូលដ្ឋានទទួលបានភាពជាម្ចាស់ រឺ កម្មករ ?

ចំណើយទី៣: (លោក អូន សំអុល)

- ការធ្វើជាម្ចាស់លើចំការព្រៃដាំ បើបងចេញទន់លើដីរដ្ឋ បងជាម្ចាស់ រដ្ឋក៏ជាម្ចាស់ដែរ ហើយការបែងចែកផលតាមកិច្ចសន្យា
- បើជាកម្មករ បងក៏រកកំរៃពលកម្មពីចំការព្រៃដាំ របស់គេ រឺ របស់រដ្ឋ ។

កម្មវិធីទី៣

ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ (លោក សួន សុវណ្ណ)

លោក ស៊ុន យូរ៉ា អង្គការភូមិខ្ញុំ

សំណួរមធ្យម : សូមបញ្ជាក់សហគមន៍មូលដ្ឋានទៅក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ចស្តីពីព្រៃឈើ។ ដោយសារសហគមន៍ត្រូវបានអនុញ្ញាតិធ្វើការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដូច្នេះគួរមានជនបង្គោលសហគមន៍ ដើម្បីបង្កើតជាបណ្តាញរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ?

ចម្លើយ : ករណីនេះមានអនុកម្មវិធីមួយទៀត ក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ នឹងធ្វើបទបង្ហាញល្អនេះ ។

សំណួរទី១: (លោក ថៃ ប៊ុនលាង) ភូមិស្រែតាយ ឃុំកំពង់ចាម ស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ

-បញ្ហាទំនាស់ដីធ្លី : បើសិនបុគ្គល " ក " អ្នកក្រ ហើយបុគ្គល " គ " អ្នកមានលុយ តើករណីទំនាស់ដោះស្រាយយ៉ាងណា?

ចម្លើយទី១ : យើងមានច្បាប់ បទបញ្ជាផ្សេងៗ ច្បាប់មិនបានលើកលែងទោសចំពោះអ្នកមាន អ្នកក្រទេ ។ ហើយយើងមានយន្តការដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លីតាំងពីថ្នាក់លើ រហូតដល់ថ្នាក់ស្រុក ។

សំណួរទី២ : (លោក សា ខួយ) ភូមិកំពង់ក្បឿង ឃុំបឹងចារ ស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ

-តើការនាំចេញផល អនុផលព្រៃឈើ មានផលប្រយោជន៍សំរាប់សហគមន៍កិតណា? សំរាប់រដ្ឋាភិបាលប៉ុណ្ណា?

ចម្លើយទី២ (លោក សួ លន ឆ្លើយ) : សហគមន៍ព្រៃឈើដែលស្របច្បាប់មានសិទ្ធិប្រមូលផល កែច្នៃ នាំចេញទៅលក់នៅទីផ្សារ ដូចអ្នកដទៃដែរ ដោយមិនតម្រូវអោយបង់ថ្លៃសួយសារឡើយ ។

សំណួរទី៣ : (អនកស្រី ម៉ុ សាគីម) ភូមិឃ្យឹម ឃុំឃ្យឹម ស្រុកស្នួល ខេត្តក្រចេះ

បង្កើតពណ៌មានក្នុងការទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ តើវាអាចគ្របដណ្តប់ វាអាចមានប្រសិទ្ធិភាពដល់ព្រៃឈើជាតិដែរឬទេ?

ចម្លើយទី៣ : ក្នុងច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ រដ្ឋបានប្រគល់សិទ្ធិទៅអោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើជាអ្នកអនុវត្តច្បាប់ ។ ក្នុង ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើមាត្រាអ្នករួមសហការក៏មានសិទ្ធិផ្តល់ព័ត៌មានដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើនៅក្បែរ ឬ ជិត ហើយមានប្រសិទ្ធិភាព ។

កម្មវិធីទី៤

សហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ (លោក ឡាវ សេដ្ឋាផល)

សំណួរទី១ : (លោក សែ សុភី) អង្គការអភិវឌ្ឍន៍ភាពជាដៃគូរ នៅរតនៈគីរី

-តើកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើកំពុងបង្ហាញ តើមានភាពប្រទាំងប្រទិសគ្នាជាមួយនឹងការកំពុងអនុវត្តដែររឺទេ ?

ចម្លើយទី១ : មិនមានភាពប្រទាំងប្រទិសគ្នាទេ ។

សំណួរទី២ : (សោម ផល្លា) មកពីសហគមន៍ខេត្តក្រចេះ

សហគមន៍ព្រៃឈើបានកាត់ជារូបរាងរួចមកហើយ សហគមន៍ខ្លះដែលនៅជាប់នឹងព្រៃ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃរដ្ឋាភិបាលបានប្រគល់ដីនោះ ទៅអោយក្រុមហ៊ុនដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច តើធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីអោយមានសហគមន៍មានសង្ឃឹមឡើងវិញ ?

ចម្លើយទី២ : សហគមន៍ព្រៃឈើដែលអង្គការបានបង្កើតឡើងនោះ ពុំមានកិច្ចសហការពីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ និងអាជ្ញាធរដែនដី គួរធ្វើការសំរួលជាមួយម្ចាស់ដីសម្បទាន ។

សំណួរទី៣ : (យិន ប៊ុនទិត) អភិបាលរងខេត្តកំពង់ចាម

-ស្នើពន្យល់ពាក្យឥណទានកាបូន ?

-តាមការសង្កេតនៃបទបង្ហាញ ខ្ញុំពុំបានឃើញពិហនិភ័យដែលនឹងអាចកើតមានឡើង ក្រៅតែពីលទ្ធផលរំពឹងទុក ?

ចម្លើយទី៣ : កាបូនគឺខ្យល់បរិសុទ្ធ លក់អោយប្រជាជនពិភពលោក ព្រោះបច្ចុប្បន្នភពផែនដីមានការប្រែប្រួលឡើងកំដៅ ធ្វើអោយរលាយទឹកកកជាបណ្តើរៗនៅប៉ូលខាងជើង ដូច្នេះការព្រួយបារម្ភរបស់ពួកគេក្នុងការបំរែបំរួលបរិស្ថាននេះ គេបានផ្តល់ឥណទានសំរាប់រក្សាខ្យល់បរិសុទ្ធ ។

-ឯរឿងហានិភ័យដែលអាចកើតមានជាមួយនឹងការរំពឹងទុក យើងនឹងលើកយកមកពិចារណាលើកក្រោយ ។

កម្មវិធីទី៥

ការពង្រឹងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ការងារស្រាវជ្រាវ (ជាក្រុម)

សំណួរទី១ : ព្រះតេជគុណ ជឹម ពាន់

-បើសិនជាការស្រាវជ្រាវមានការភ្ជាំងភ្ជាត់ និងមិនច្បាស់លាស់ តើអាចប៉ះពាល់ដល់ពង្រឹងសមត្ថភាពអភិវឌ្ឍន៍ដែរឬទេ?
ហើយតើមានវិធីសាស្ត្របែបណា ដើម្បីធ្វើអោយការស្រាវជ្រាវរបស់យើងមិនមានការភ្ជាំងភ្ជាត់ ឬមិនច្បាស់លាស់នោះ ?

ចម្លើយទី១ : បើយើងចេះច្បាស់យើងមានសមត្ថភាពពេញលេញ ធ្វើអោយការស្រាវជ្រាវបានលទ្ធផលល្អ ដូចច្នោះត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់យើង និងបណ្តុះបណ្តាល បើយើងមិនចេះច្បាស់ ការស្រាវជ្រាវមិនបានល្អ ។

សំណួរទី២ : តើប្រព័ន្ធអប់រំ មជ្ឈមណ្ឌលផ្សព្វផ្សាយ និងសកលវិទ្យាល័យព្រៃឈើ មានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច ?

- តើរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្រោងនឹងបង្កើតសកលវិទ្យាល័យព្រៃឈើឬយ៉ាងណា ?
- តើមជ្ឈមណ្ឌលផ្សព្វផ្សាយអាចបង្កើតបានគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង ទាំងអស់នោះទេ ?

ចម្លើយទី២ : មជ្ឈមណ្ឌលមានតែមួយទេ ដោយឡែកយន្តការផ្សព្វផ្សាយយើងធ្វើទូទាំងប្រទេស ។

សំណួរទី៣ : អ្នកស្រី មុំ សាគីម មកពីសហគមន៍ព្រៃឈើស្រុកស្នួល

-ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីអនុវត្តគម្រោងកម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ២០១០-២០១៥ ដើម្បីការពារគ្រប់ក្រុងអោយបានល្អ ក្នុងនោះលោកបានបញ្ចូលរាប់ព្រៃឈើដាំ ឬតែព្រៃឈើធម្មជាតិ ?

-លោកមានកត្តាអ្វីសំខាន់ៗ និងការរំពឹងឆ្លើយតបទៅនឹងព្រៃឈើជាតិអោយបានកំណើន ៦០% នៃព្រៃឈើ សំរាប់ឆ្នាំ ២០១៥ ?

-តាមបទបង្ហាញយើងឃើញថាមានការលើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើរហូតដល់ឆ្នាំ២០១៥ តើរាប់តាមព្រៃដាំ ឬព្រៃធម្មជាតិ ?

-តើយើងមានយន្តការបែបណាដើម្បីអោយឆ្នាំ២០១៥ មានគំរូបព្រៃឈើ៦០% ?

ចម្លើយទី៣ : កន្លងមកយើងធ្វើការប៉ាន់ស្មានឆ្នាំ២០០៥-២០០៦ គំរូបព្រៃឈើមាន ៥៥,១៥% ដូច្នោះក្នុងកម្មវិធីទី១ យើងបានកំណត់ព្រំប្រទល់បានច្បាស់លាស់ យើងអាចគិតបានទាំងព្រៃដាំ ទាំងព្រៃធម្មជាតិ ដូច្នោះ រហូតដល់ឆ្នាំ២០១៥ អាចឡើងដល់៦០% ។

កម្មវិធីសំនួរ-ចម្លើយ

សំនួរ : (លោក ហ៊ុល សៀង មេឃុំបឹងចារ)

១-តើពិពេលនេះទៅ ដល់ការអនុវត្តបាននូវគោលការណ៍ផែនការ តើមានរយៈពេលប៉ុន្មានទៀត ? តើការអនុវត្តរបស់យើងដែលនៅអូសបន្លាយនេះ មានការរាំងស្ទះនៅចំណុចណា? ហើយតើអាចរកដំណោះស្រាយសមស្របយ៉ាងណាមួយអោយបានឆាប់ដែរឬទេ?

ចម្លើយ : (ចម្លើយរបស់លោក សួន សុវណ្ណ)

១-ដូច្នេះយើងបាន និងកំពុងបង្កើតព្រៃឈើជាតិទាំងឡាយ ដែលមាន ០៦ កម្មវិធីធំៗនេះឡើង ដូច្នេះដែលយើងបានធ្វើសិក្ខាសាលាអោយមានការចូលរួមមតិយោបល់ទាំងអស់គ្នា ពីគ្រប់អង្គភាពពាក់ព័ន្ធនិងប្រជាជនសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ ខ្ញុំនឹងសង្ឃឹមថា កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិអាចធ្វើអោយកើនតំបន់ព្រៃឈើរហូតដល់ ៦០% នាពេលខាងមុខ ។

សំនួរ : លោក ឡុង យិន ភូមិក្រុម ឃុំដីវង្ស ស្រុកឆ្លូង

១-តើការផ្តល់សិទ្ធិទៅអោយក្រុមហ៊ុន ឯកជនវិនិយោគ គឺលឿនដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ពីរដ្ឋាភិបាល ប៉ុន្តែពេលដែលដីព្រៃឈើបង្កើតសហគមន៍ ហេតុអ្វីក៏យឺត? តើផ្តល់សម្បទានដីព្រៃអោយទៅក្រុមហ៊ុនធ្វើវិនិយោគ និងអោយប្រជាជនពឹងស្នាក់អាស្រ័យ តើមួយណាសំខាន់ជាង ?

ចម្លើយ: (ចម្លើយរបស់លោក អ៊ិន សំអុល)

១-ការធ្វើដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច ដោយមានក្រុមការងារចុះសិក្សាវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ច្បាស់លាស់ អំពីសក្តានុពលព្រៃឈើរួចជាមុន ដូច្នោះ ដោយគេមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់គយបង្កើននោះ ធ្វើអោយការវិនិយោគរបស់គេបានលឿន ។ ឧទាហរណ៍: នៅក្នុងសតវត្សទី២១ ប្រទេស១០ បានធ្វើអោយកំដៅកើនឡើង ដើម្បីធ្វើអោយកាត់បន្ថយកំដៅថយចុះ យើងធ្វើតាមរយៈការដាំឈើ ដើម្បីយកថាមពល ។

-ពេលដែលដីព្រៃបង្កើតដោយសហគមន៍ បានជាយឺត មកពីការរៀបចំសហគមន៍ព្រៃឈើនៅប្រទេសយើងមានការយឺតយ៉ាវ ប៉ុន្តែពេលនេះរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានកំពុងជំរុញធ្វើអោយបានលឿន គឺអោយសហគមន៍ព្រៃឈើធ្វើយ៉ាងណាអោយថ្នាក់លើទទួលស្គាល់ ។

សំនួរ : លោក ថៃ ចុងលាង នៅភូមិស្រែត្នាយ ឃុំកំពង់ចាម ស្រុកសំបូរ

-កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិ ដើម្បីថែរក្សាអោយមាននិរន្តរភាព ទៅលើព្រៃធម្មជាតិ ដើម្បីអភិរក្ស និងការពារ ប៉ុន្តែបើសម្បទានអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មព្រៃឈើ តើព្រៃត្រូវបាត់បង់ដែរឬទេ?

-បើសម្បទានដីព្រៃឈើវិចារអោយទៅអ្នកមានលុយ ដីធំ តើមានផលប៉ះពាល់ពាក់ព្រៃឈើដែរឬទេ?

-តើកូនចៅអ្នកស្រុកនៅមូលដ្ឋាន ត្រូវការដីព្រៃវិចារ សំរាប់ចិញ្ចឹមគោ-ក្របី តើមានការប៉ះពាល់ដែរឬទេ?

ចម្លើយ:

-សំរាប់ដីវិចារសំរាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍គោលការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាល បើយើងយកដីនេះសំរាប់លែងគោ-ក្របី និងប្រគល់អោយក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្ម តើលោក-លោកស្រី យល់ថាមួយណាមានប្រយោជន៍ជាង ។ (ចម្លើយរបស់ លោក ប៉ក់ ជាលី)

-ការប្រមូលផលព្រៃឈើដោយអនុវត្តតាមក្បួនខ្នាត បច្ចេកទេស បានល្អគឺធានាបាននិរន្តរភាព មិនមានការប៉ះពាល់ ។

-ចំណែកការទុកដីវិវារណៈអោយប្រជាជន កុំអោយក្រុមហ៊ុន ខ្ញុំសូមអោយអ្នកទាំងអស់គ្នាពិចារណា

ពីឆ្នាំ ១៩៩៧-១៩៩០ តើយើងមានអ្វីខ្លះ ?

ពីឆ្នាំ ១៩៩០-២០០០ យើងធ្វើបានអ្វីខ្លះ ?

ពីឆ្នាំ២០០០-បច្ចុប្បន្ន តើយើងមានធ្វើអ្វីខ្លះ? ដូច្នេះយើងត្រូវអភិវឌ្ឍន៍អោយមានការផ្សារភ្ជាប់គ្នា ពីទីក្រុងមកជនបទ ។ បើយើងបានប្តូរខ្លះចំពោះដីវិវារណៈយើងបានចំណេញ យើង មានផ្លូវ សាលារៀន ទឹកស្អាត មន្ទីរពេទ្យ ។ល។ ការអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវផ្តល់ផ្ទៃទៅនឹងការអភិរក្ស ឆ្លងកាត់ការអភិវឌ្ឍន៍កូនចៅយើងនៅទីនេះនឹងមានលទ្ធភាពដូចអ្នកទីក្រុងដែរ ។

-គាត់ខ្វល់ដល់សហគមន៍កម្មវិធីព្រៃឈើជាតិនេះធ្វើតែ ០២ថ្ងៃ តែសំរាប់២០ឆ្នាំ ។ នេះហើយដែលយើងត្រូវការបងប្អូនមក ពិភាក្សាពេលនេះ ហើយបញ្ចេញយោបល់អោយអស់សំរាប់ថ្ងៃស្អែក ។ ដូច្នេះថ្ងៃស្អែកត្រូវ បញ្ចេញកង្វល់អោយអស់ បើមិន អស់ទេយើងទុកពេលអោយទៀត ។ (ចំលើយរបស់ ឯ.ឧ ជា សំអាង)

សំណួរ:

-ការចំណាត់ថ្នាក់ផ្ទៃដីសំរាប់រដ្ឋ ដើម្បីគោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ កន្លងមកការផ្តល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចភាគច្រើនប៉ះទៅលើរណ្តៅដីរច្ឆោះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ មានការព្រួយបារម្ភចំពោះបញ្ហានេះ ចង់សូមអោយបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់លាស់នូវចំនុចនេះ តើការផ្ទេរដីនេះ របៀបណា?

ចម្លើយ:

តារាងសង្ខេបលទ្ធផលពិភាក្សារបស់ក្រុមទី ១: (Forest Demarcation Classification and Registration Permanent Forest Estate)

<p>កម្មវិធីទី ១: ការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិ ព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍</p>	<p>មតិដែលគួរឱ្យយក</p>	<p>មតិដែលមិនគួរឱ្យយក</p>
<p>១.តើអ្នកយល់ដូចម្តេច ចំពោះកម្មវិធីការ កំណត់ព្រំ ប្រទល់ ការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះបញ្ជីកាសម្បត្តិព្រៃឈើ អចិន្ត្រៃយ៍? គួរបន្ថែមអនុកម្មវិធីអ្វីទៀត?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្តពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ • រយៈពេលរង់ចាំតវ៉ា គួរ ៤៥ ទៅ ៦០ ថ្ងៃ ព្រោះមានបងប្អូន ខ្លះនៅឆ្ងាយ • ត្រូវតែដាក់បញ្ចូលកម្មវិធីនេះ ទៅក្នុងផែនការ គណៈកម្មាធិការ ជាតិ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ តាមបែប ប្រជាធិបតេយ្យ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ (គ.ជ.អ.ប) • គួរអនុវត្តច្បាប់ផ្តន្ទាទោសឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ 	<ul style="list-style-type: none"> • មុននឹងកំណត់ព្រំប្រទល់សូមសិក្សាស្រាវជ្រាវដែនដី របស់សហគមន៍ • គួរធ្វើការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ បរិស្ថានបន្ថែមផងដែរ • ត្រូវសិក្សាអំពីការពាក់ព័ន្ធ មុននឹង កំណត់ព្រំប្រទល់ • អញ្ជើញអ្នកពាក់ព័ន្ធមកដោះស្រាយ មុននឹងកំណត់ ព្រំប្រទល់ • ផ្សព្វផ្សាយដើម្បីឱ្យមានការចូលរួម សហការរវាង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងផ្តល់ព័ត៌មានទៅវិញទៅមក • ការផ្សព្វផ្សាយពីព្រៃឈើ និង ការផ្តល់ចំណេះដឹងជា សាធារណៈ • ត្រូវមានការព្រមព្រៀងពីប្រជាជនសហគមន៍ • បែងចែកដីព្រៃសង្គមកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ចឱ្យបានច្បាស់លាស់

		<ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវមានការចូលរួមពីតំណាងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
<p>២.ដំណោះស្រាយ ចំពោះបញ្ហាប្រឈម ក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ធ្វើការបដិសេធថ័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលើដីព្រៃឈើ • អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានគួរទប់ស្កាត់ប្រជាជនធ្វើពរនេចរ • អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវបញ្ឈប់ការ ចេញលិខិតកាន់កាប់ដីព្រៃ • អនុញ្ញាតអោយប្រជាជន បន្តការ ប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី បន្ទាប់ពីបោះបង្គោលព្រំរួច • ធ្វើផ្លូវភ្លើងជុំវិញសហគមន៍ • គួរមានកម្មវិធីលើកទឹកចិត្ត • គួរកំណត់យកស្ថានភាពជាក់ស្តែង កុំពឹងផ្អែកលើផែនទីឆ្នាំ២០០២ • គួរផ្តល់ថវិកាទាន់ពេល 	<ul style="list-style-type: none"> • ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ដល់ប្រជាជនមូល ដ្ឋានដែលមានដីពាក់ព័ន្ធ • ធ្វើកំណត់ហេតុដោយមានការឯកភាពពីម្ចាស់ដីពាក់ព័ន្ធ • គួរមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ និងថវិកាជួសជុលបង្គោលព្រំ • ធ្វើការសំរបសំរួលលើការប៉ះពាល់ជាក់ស្តែង • ផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ចំពោះអ្នកបំផ្លាញបង្គោលព្រំ និងលើកទឹកចិត្តអ្នកចូលរួមថែរក្សា ការពារ • ធ្វើការប្រកាសផ្សព្វផ្សាយជាមុន មុនការកំណត់ព្រំ • គួរមានក្រុមការងារថ្នាក់កណ្តាលជាអ្នកអនុវត្តដំណើរការនេះ • គួរមានស្ថាប័នបិទល្អរួម: រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន • អនុវត្តតាមគោលការណ៍ច្បាប់ • ជំរុញការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយអំពីការបោះបង្គោលព្រំ តាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងការប្រជុំផ្សព្វផ្សាយ មុនការបោះ បង្គោល

		<ul style="list-style-type: none"> • មានការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ ឱ្យបានជាប្រចាំពីស្ថាប័ន ជំនាញ • មានវិធានការណ៍តាមផ្លូវច្បាប់ចំពោះជនខិលខូច • ធ្វើការបដិសេធប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយ ដីព្រៃដែលបានកាន់កាប់ក្រោយឆ្នាំ២០០២ • ជំរុញការដោះស្រាយទំនាស់ មុននិងបោះបង្គោលព្រំ • ត្រូវដោះស្រាយដោយយកច្បាប់ជាធំ ដោយទទួលផល ប្រយោជន៍ស្មើភាព និងយុត្តិធម៌ • មន្ត្រីជំនាញគួរតែអនុវត្តឱ្យបានច្បាស់ ជាពិសេសធ្វើ ផែនការសកម្មភាព ដូចជាធ្វើ សារពើភ័ណ្ណនិងផែនការប្រើ ប្រាស់ព្រៃឈើដោយមានការចូលរួម • ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ព្រៃឈើ បច្ចេកទេស និងបទដ្ឋានផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធពីព្រៃឈើដល់ ប្រជាជនឱ្យបានទូលំទូលាយ និងជាសាធារណៈ • ដោះស្រាយគោលនយោបាយ • តាមដានត្រួតពិនិត្យ តើគ្រួសារដែលកាប់រានថ្មីនោះ គាត់មានដីហើយ ឬនៅ? បើគ្មាន គួរតែដោះស្រាយ
--	--	---

		<p>ដីជួនគាត់</p> <ul style="list-style-type: none"> • មានការចូលរួមពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការពាក់ព័ន្ធ ប្រជា ពលរដ្ឋ • ការចូលរួមត្រូវមានឆន្ទៈ • ឯកភាពពីប្រជាពលរដ្ឋ • អនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើឱ្យបានតឹងរឹងចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស • ត្រូវរៀបចំបង្កើតផែនទីឱ្យបានរហ័ស • ធ្វើការសម្របសម្រួលគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ • ចុះទប់ស្កាត់ឱ្យបានទាន់ពេលវេលាចំពោះការកាប់ រាន ដីព្រៃឈើដោយខុសច្បាប់ និងធ្វើការអប់រំដល់ពួកគាត់ • ពេលចុះកំណត់ព្រំប្រទល់ ត្រូវឱ្យមានការចូលរួមគ្រប់ ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ • កំណត់អោយច្បាស់ព្រំប្រទល់ដីភូមិ និងដីព្រៃ • ត្រូវមានការចូលរួមពីអាជ្ញាធរ មូលដ្ឋាន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសហគមន៍ មូលដ្ឋាន ក្នុងការបោះបង្គោលព្រំ • សំរបសំរួលជាមួយប្រជាជន
--	--	--

		<p>ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ព្រៃ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវមានការឯកភាពពីសហគមន៍អាជ្ញាធរនិងស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ។ • ចុះអប់រំផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ព្រៃឈើ ច្បាប់ភូមិបាល • លើកកម្ពស់ការចូលរួមថែរក្សា ព្រៃឈើឡើងវិញ • ធ្វើការស្រាវជ្រាវដីពលរដ្ឋសំរាប់ បង្កបង្កើនផល • សំអាតនូវរាល់ទំនាស់នៅទីកន្លែងបោះបង្គោលព្រំ
<p>៣.តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបង្កើនការកំណត់ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍សម្រេចបានឆាប់រហ័ស ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • មានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់ពេលវេលា • ត្រូវដាក់កម្មវិធីនេះចូលទៅ ក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ សង្កាត់ • មានធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពជំនាញ • មានការគាំទ្រពីអាជ្ញាធរខេត្ត ស្ថាប័ន និងមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីប្រជាពលរដ្ឋ • ត្រូវមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ដោយមិនចាត់ទុកថាការបោះបង្គោលព្រំជាការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើតែម្នាក់ឯង 	<ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវមានការចូលរួម និងគាំទ្រ ពេញលេញពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ • ជូនដំណឹង និងផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជន នៅមូលដ្ឋានដែលត្រូវកំណត់ព្រំប្រទល់ ព្រោះការយល់ដឹងពួកគាត់នៅមានកំរិត • ផ្សព្វផ្សាយមុនចុះអនុវត្តន៍ • ដោះស្រាយទំនាស់ព្រំប្រទល់ជាមុន • មានសម្ភារៈ ថវិកាគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់ពេលវេលាមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងបង្កើតក្រុមការងារ ឱ្យបានឆាប់រហ័ស

		<ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវមានឆន្ទៈក្នុងការចូលរួម និងត្រូវមានផែនការរួមសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ • ត្រូវសិក្សាស្រាវជ្រាវពីដីពាក់ព័ន្ធឱ្យបានឆាប់ • បង្កើនការដោះមីនពីដីព្រៃ • ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយពីសារៈសំខាន់នៃការបោះព្រំ • មានការឯកភាពគ្នា • សហការណ៍ និងទំនាក់ទំនង ល្អជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ • សិក្សាពីផលប៉ះពាល់ជាមុន • មានការចូលរួមពីចាស់ស្រុក នៅក្នុងភូមិ • មានផែនការសកម្មភាពការងារជាក់លាក់ • បង្កើតក្រុមការងារ និងក្រុមបច្ចេកទេស • រៀបចំថវិកា មធ្យោបាយ សំភារៈ • មានផែនការមេច្បាស់លាស់ • ផែនទីច្បាស់លាស់ • ផ្សព្វផ្សាយអោយប្រជាជនយល់ពីផលប្រយោជន៍ព្រៃឈើ • ជំរុញការដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធឱ្យបានឆាប់មុនបោះ បង្គោលព្រំ • ត្រូវមានផ្នែកសហគមន៍ជុំវិញព្រំដីរបស់សហគមន៍
--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃពីការបោះបង្គោលព្រំ • ត្រូវមានរបាយការណ៍ កំណត់ ហេតុ បញ្ជីវត្តមាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធអោយ បានគ្រប់គ្រាន់
<p>៤: តើវេជ្ជសាស្ត្រ សហគមន៍ និងប្រជាជន មូលដ្ឋាន ចូលរួមដូចម្តេចក្នុងការកំណត់ ព្រំប្រទល់សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • តាមដានសកម្មភាពបំផ្លាញបង្គោលព្រំ • ផ្តល់ព័ត៌មានដល់សមត្ថកិច្ចពេលជួបហេតុការណ៍ • ត្រូវចូលរួមទប់ស្កាត់ជំលោះដីក្នុងមូលដ្ឋាន • អាជ្ញាធរត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើក្នុងការបោះសបង្គោលព្រំ • អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវចូលរួមផ្សព្វផ្សាយ និងសំរបសំរួលដល់ប្រជាជន ក្នុងការបោះបង្គោលព្រំ • អាជ្ញាធរត្រូវបំផុសស្មារតីប្រជាជនមូលដ្ឋានឱ្យចូលរួម • អាជ្ញាធរត្រូវបង្ហាញទីតាំងដីស្រែ ចំការក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន (ឯកសារពាក់ព័ន្ធ) • អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានត្រូវជួយគាំទ្រដល់ដំណើរការបោះបង្គោលព្រំ 	<ul style="list-style-type: none"> • ចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត និង មានសុខន្ទ្រ • ថែទាំបង្គោលព្រំ • ចូលរួមផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ • កំណត់ពេលវេលាឱ្យបានច្បាស់ • ចូលរួមបញ្ជាក់ទីតាំងឱ្យបានច្បាស់ • ចូលរួមបញ្ចេញពលកម្ម និង គាំទ្រកម្មវិធី • ចូលរួមសហការជាមួយមន្ត្រីជំនាញ • អាជ្ញាធរត្រូវដឹងព្រំ ក្នុងការកំណត់ព្រំ និងជួយដោះស្រាយ ទំនាស់ • សហគមន៍ត្រូវសម្របសម្រួល និង ដឹងព្រំព្រំប្រទល់ដីព្រៃ • គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធត្រូវមានន្ទ្រៈខ្ពស់ក្នុងការចូលរួម • អាជ្ញាធរ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវចូលរួមដឹងព្រំទទួលស្គាល់

		<p>ការផ្តល់យោបល់</p> <ul style="list-style-type: none"> • សហគមន៍ត្រូវចូលរួមក្នុងការចង្អុលបង្ហាញ និងកំណត់ ទីតាំង ពេលវេលា កំលាំងពលកម្ម • ស្រុក ឃុំ ភូមិ សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ ចុះជួបជាមួយ គ្នាដល់ទីកន្លែង • ចូលរួមទទួលខុសត្រូវ និងធ្វើឯកសារក្នុងការ កំណត់ទីតាំង • រក្សាចំនុចដែលត្រូវបោះបង្គោល • ត្រូវចូលរួមសិក្សាវាយតម្លៃ ចង្អុលបង្ហាញព្រំប្រទល់ • ចូលរួមធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត • ចូលរួមក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ • ត្រូវមានសមត្ថភាព និងសិទ្ធិសំរេច និងការទទួល ខុសត្រូវខ្ពស់ • ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវចូលរួមសហការណ៍ឱ្យបានល្អ • ប្រជាជនត្រូវធ្វើការសំរបសំរួល អោយដំណើរការ បោះបង្គោលព្រំ ប្រព្រឹត្តិទៅបានល្អប្រសើរ • សហគមន៍មូលដ្ឋានគួរបង្ហាញពីដីពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងឯកសារផង • សហគមន៍ត្រូវចូលរួមក្នុងការបោះ បង្គោលព្រំ
--	--	---

		<ul style="list-style-type: none"> • ត្រូវចូលរួមរៀបចំផែនការកម្មវិធី និងផែនការសកម្មភាព • អាជ្ញាធរដែនដីជាអ្នកដឹកនាំដោះស្រាយបញ្ហាទំនាស់ • ត្រូវមានឆន្ទៈខ្ពស់ក្នុងការអនុវត្តនីច្បាប់ • ហ៊ានបញ្ចេញយោបល់ពិតអំពីប្រវត្តិនៃទីតាំងបោះបង្គោលព្រំ • ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវចូលរួមដោះស្រាយ និងផ្តល់យោបល់
<p>៥. តើត្រូវមានស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធណាខ្លះ ចូលរួមក្នុងការចាត់ថ្នាក់ សម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ • ប្រជាជនរស់នៅជិតដំបូនព្រៃ • រដ្ឋបាលព្រៃឈើ • បរិស្ថាន • អធិការកិច្ចខេត្ត • កសិកម្ម • សុរិយោដី • កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ • ចាស់ទុំក្នុងភូមិ • អង្គការ NGOs • ទេសចរណ៍ 	

	<ul style="list-style-type: none"> • ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល • ព្រៃសម្បទានិក • សហគមន៍មូលដ្ឋាន • វប្បធម៌ 	
<p>៦) បន្ទាប់ពីបានកំណត់ព្រំប្រទល់ព្រៃ រួច តើអាជ្ញាធរដែនដី សហគមន៍ និងប្រជា ពលរដ្ឋមូលដ្ឋានចូលរួមដូចម្តេច ក្នុងការថែ រក្សាព្រំប្រទល់ឱ្យបានគ្រប់គ្រង?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ទប់ស្កាត់ការចូលរុករានដែនព្រៃដោយខុសច្បាប់ • តាមដាននិង ផ្តល់ព័ត៌មាន • បង្កើតក្រុមការងារចុះល្បាត បង្គោលព្រំ • ទប់ស្កាត់ភ្លើងអេះព្រៃ • ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការរំលោភបំពានព្រំដីព្រៃ • លើកហ្នឹង ផែនទី ព័ត៌មាននៅទីកន្លែង • មានកម្មវិធីល្បាត ឃ្នាំមើលជាប្រចាំ 	<ul style="list-style-type: none"> • អនុវត្តច្បាប់ និង ផ្សព្វផ្សាយ • រាយការណ៍ការណ៍បំផ្លាញបង្គោលព្រំ • បង្កើតបណ្តាញការពារបង្គោលព្រំ • ត្រូវចុះបញ្ជីកាដា សម្គាល់ថាជាសម្បត្តិសាធារណៈ • មានវិធានការណ៍តាមច្បាប់ចំពោះជនល្មើស • អប់រំកូនចៅឱ្យចូលរួមថែរក្សាបង្គោលព្រំ • ធ្វើការប្រជុំជាប្រចាំ ក្នុងការការពារបង្គោលព្រំ • សហការរួមកំលាំងគ្នាទប់ស្កាត់រាល់បទល្មើស • យកព័ត៌មានប្រមូលភ័ស្តុតាង <p>រាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន</p> <ul style="list-style-type: none"> • ធ្វើផែនការការពារ • យាមល្បាតជាប្រចាំ • រាយការណ៍ពីសកម្មភាពដែលកើតមាន • បំផុសឱ្យប្រជាជនយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់ពីការបោះ

		<p>បង្គោលព្រំ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ទប់ស្កាត់បទល្មើស • ការពារមិនឱ្យជនល្មើសវាយបំបាក់បង្គោលព្រំ • ត្រូវមានការចូលរួមថែរក្សាពី សហគមន៍មូលដ្ឋាន អាជ្ញាធរ និងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ • មានការលើកទឹកចិត្តចំពោះអ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន ស្តីពីអ្នកបំផ្លាញបង្គោលព្រំ • ផ្សព្វផ្សាយឱ្យប្រជាជនយល់ពីអត្ថន័យរបស់បង្គោលព្រំ • ដាក់បន្ទុកលើអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងការថែរក្សាបង្គោលព្រំ • រដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវផ្សព្វផ្សាយដល់ អាជ្ញាធរភូមិ ឃុំ ម្ចាស់ក្បាលដី ដែលនៅជាប់នឹងបង្គោលព្រំ ឱ្យជួយថែរក្សាបង្គោលព្រំ • ធ្វើកំណត់ហេតុអោយបានត្រឹមត្រូវ ជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានសហគមន៍ • បង្គោលព្រំ ត្រូវធ្វើអោយរឹងមាំ • ដាក់ទោសទណ្ឌដល់អ្នកបំផ្លាញបង្គោលព្រំ • ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ ដើម្បីឱ្យប្រជាជន
--	--	---

		<p>ចូលរួមថែរក្សាបង្គោលព្រំ</p> <ul style="list-style-type: none">• គណៈកម្មការសហគមន៍ត្រូវចាត់សមាជិកអោយ <p>ចុះយាមណ្ឌិតបង្គោលព្រំ ឱ្យបានប្រាកដ</p>
--	--	---